

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

23 בפברואר 2010

489

ט' באדר התש"ע

עמוד

הצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה), התש"ע-2010 440

הצעת חוק ייעול הליכי האכיפה ברשות ניירות ערך (תיקוני חקיקה),

התש"ע-2010

1. בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹ –

(1) בסעיף 1 –

ד ב ר י ה ס ב ר

בהליך הפלילי ייעשה רק לגבי הפרות שהן בעלות חומרה רבה יותר, לדוגמה – בשל היסוד הנפשי של המפר, ההשפעה של ההפרה על השוק, או היקף העבירה והתמשכותה. לשם כך מוצע לקבוע שני מנגנוני אכיפה חדשים – אכיפה מינהלית והסדר הפסקת הליכים מותנית.

מנגנון האכיפה המינהלית המוצע, נועד לטפל בהפרות שהיסוד הנפשי הנדרש לשם הוכחת ביצוען הוא יסוד נפשי של רשלנות לכל היותר. לצורך טיפול בהפרות המינהליות תוקם, לפי המוצע, ועדה מינהלית, אשר תוסמך להטיל על מי שביצע הפרה אמצעי אכיפה שונים. אמצעים אלה אינם כוללים שלילת חירות, קרי: עונש מאסר. הליך הדיון לפני ועדת האכיפה שונה מההליך המקובל בבתי המשפט בישראל. אין מדובר בהליך אדוורסרי, אלא בהליך אינקוויזיטורי, ולפיו ועדת האכיפה מוסמכת לברר את העניין שלפניה ואף, במקרים מיוחדים, לזמן עדים להעיד לפניו. הואיל וההליך הוא הליך מינהלי, זכויות המפר המשתתף בהליך נגזרות מהמשפט המינהלי ולא מהמשפט הפלילי (כך למשל לא מוקנית למפר במסגרת הליך זה זכות השתיקה).

הליכים כדוגמת זה המוצע בהצעת חוק זו מקובלים בדינים המובילים בעולם. כך למשל הדין האמריקני והדין האנגלי מאפשרים לרשויות ניירות ערך הפועלות בארצות אלו (SEC ו-FSA) לנהל הליכים מינהליים כנגד מפריים, וזאת לצד האפשרות להגיש תביעה אזרחית, על ידי המדינה, נגד המפר.

כמו כן מוצע לקבוע מנגנון של הימנעות מנקיטת הליכים או הפסקת הליכים, מותנית, הדומה באופיו למנגנון של צו מוסכם הקיים כיום בחוק ההגבלים העסקיים התשס"ח-1988 (להלן – חוק ההגבלים העסקיים). ולזה המוצע במסגרת הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 61) (הסדר לסגירת תיק מותנית), התשס"ט-2008.

עוד מוצע להחליף את הפרק העוסק בעיצום כספי בחוק ניירות ערך, בחוק הייעוץ ובחוק השקעות משותפות, ולהתאימו להסדר הקיים לעניין זה בחוקים אחרים.

במקביל, מוצעים כמה תיקונים לסעיפי העונשין בחוק ניירות ערך שעניינם החמרת הענישה הקבועה בהם.

סעיפים
1 ו-5 **לפסקאות** (א) ו-1 (21)

מוצע להחליף את הגדרת המונח "הון עצמי" הקיימת בחוק ניירות ערך, כך שתפנה לכללי החשבונאות המקובלים החלים על התאגיד. לאור ההגדרה הרחבה המוצעת כאמור, מתייתרת ההגדרה המיוחדת הקבועה

כללי מנגנון האכיפה העיקרי הקיים כיום בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (להלן – חוק ניירות ערך) הוא ההליך הפלילי. בנוסף קיים מנגנון של הטלת עיצום כספי ואולם הוא ייוחד להפרות הניתנות להוכחה בקלות יחסית ואינו נותן מענה להפרות המצריכות בירור עובדתי רחב.

חסרונות ההליך הפלילי כמנגנון אכיפה עיקרי לכל סוגי ההפרות של דיני ניירות ערך, הם רבים. ההליכים הפליליים, מעצם טיבם, הם מורכבים, בשל דרישות המשפט הפלילי ברוב המקרים, לקיום יסוד נפשי של מחשבה פלילית ובשל נטלי ההוכחה המיוחדים הנדרשים בהליכים אלה, ולפיכך המנגנון של הפעלת הליך פלילי הוא איטי ויקר. לרשות ניירות ערך (להלן – הרשות) ולפרקליטות המדינה משאבים מוגבלים, כך שאין להם אפשרות להתייחס לכלי הפלילי כמכשיר אפקטיבי לשימוש רחב. זאת, לצד חוסר ההתאמה, במקרים מסוימים, בין חומרת ההפרה לשימוש בהליך הפלילי, המתבטא בכך שהפרות מסוימות של חוק ניירות ערך אינן מצדיקות את חומרתן של עונש המאסר ואת הטלת הקלון הכרוך באישום פלילי על מי שההליך הופעל כנגדו. מורכבות ומסורבלות ההליך והעלויות הרבות הכרוכות בו לצד אי-התאמתו לכלל ההפרות, גורמים לכך שנעשה בו שימוש בפועל רק בחלק מהמצבים, וכפועל יוצא מכך – להעדר הרתעה מספקת. בנוסף, התמשכות ההליך הפלילי גורמת לעתים לעינוי דין, שנמשך לאורך שנים רבות.

מורכבות ומסורבלות ההליך הפלילי והעלויות הרבות הכרוכות בו (הן עלויות אכיפה – ובהן, מודיעין, חקירה, פרקליטות ובית משפט והן עלויות משפטיות של החשוד) מביאים לכך שבפועל נעשה בו שימוש רק בחלק קטן מן המקרים. כתוצאה מכך, נמצא שיש הפרות של הוראות חוק ניירות ערך שאינן מטופלות כלל ואינן זוכות למענה אכיפתי מספק. מציאות זו, בצירוף העדר האפקטיביות של מנגנוני האכיפה הפרטיים בישראל (כגון תובענות ייצוגיות), מובילה להשתרשות מצב שבו הפרות מסוימות של דיני ניירות ערך אינן מטופלות באופן אפקטיבי.

מטרת החוק המוצע היא לייעל את האכיפה של הוראות החוקים המסדירים את דיני ניירות הערך – חוק ניירות ערך, חוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הייעוץ) וחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק השקעות משותפות). לקצר את משך הזמן שבין ביצוע הפרה של הוראות החוקים האמורים לבין הטלת עונש על המפר ולהתאים את עוצמת הענישה לעוצמת ההפרה. כך, השימוש

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234; התשס"ט, עמ' 284.

(א) במקום ההגדרה "הון עצמי" יבוא:

"הון עצמי" של תאגיד – הון התאגיד כמשמעותו לפי כללי חשבונאות מקובלים החלים על התאגיד, ואם לפי כללים אלה כולל הון התאגיד גם את החלק המיוחס לזכויות שאינן מקנות שליטה בניכוי זכויות אלה;

"החלק המיוחס לזכויות שאינן מקנות שליטה" – כמשמעותו בתקנים ופרשנויות שאומצו על ידי הוועדה לתקני חשבונאות בין-לאומיים (IASB International Accounting Standard Board);

(ב) אחרי ההגדרה "משרדי הרשות" יבוא:

"נושא משרה בכירה" – כהגדרתו בסעיף 37(ב);

(ג) בהגדרה "עבירת ניירות ערך" –

(1) פסקה (2) – תימחק;

(2) בפסקה (3), במקום הסיפה החל במילים "לפי פסקאות" יבוא "לפי פסקאות (1) או (6)";

(3) בפסקה (4), במקום הסיפה החל במילים "לפי פסקאות" יבוא "לפי פסקאות (1), (3) או (6)";

(4) בפסקה (5), במקום הסיפה החל במילים "לפי פסקאות" יבוא "לפי פסקאות (1), (3), (4) או (6)";

(2) בסעיף 16, סעיף קטן (ב) – בטל;

(3) אחרי סעיף 44 א יבוא:

"פרט שגוי ופרט מסטה 1.44 א. (א) בטיטת תשקיף, בתשקיף, בדוח, בהודעה, במסמך או במפרט הצעת רכש, המוגשים לפי חוק זה לרשות (בסעיף זה – דיווח), לא יהיה פרט שגוי או פרט מסטה.

ד ב ר י ה ס ב ר

ניירות ערך, וההתייחסויות לשני החוקים האחרים ייעשו בחוקים הרלוונטיים.

לפסקאות (2), (3) ו-(15)

ההפרות שבשלהן ניתן להטיל כיום עיצום כספי לפי פרק ח'3 לחוק ניירות ערך מנויות בתוספת החמישית לחוק האמור. כפי שיוסבר להלן, במסגרת הצעת חוק זו מוצע להחליף את פרק ח'3 האמור ואת התוספת החמישית וכן להוסיף לחוק ניירות ערך תוספת שביעית המונה את ההפרות שבשלהן יהיה ניתן לפתוח בהליך אכיפה מינהלי לפי פרק ח'4 המוצע.

ההפרות המנויות בתוספת החמישית ובתוספת השביעית לחוק ניירות ערך, כנוסחן המוצע, מנוסחות באופן של תיאור ביצוע פעולה בניגוד להוראה מסוימת מההוראות לפי חוק ניירות ערך.

ברור כי החובה להגיש לרשות מסמכים הכוללים פרטים שונים, הקבועה כבר כיום בחוק ניירות ערך ובתקנות

כיום בפרט (11) בתוספת הראשונה לחוק ניירות ערך המתייחסת להון עצמי של תאגיד זה ולכן מוצע למחקה. בנוסף, לפי כללי התקינה הבין-לאומית, ההון העצמי מוצג במאזן תוך הכללת החלק המיוחס לבעלי זכויות המיעוט בחברות הבת. מאחר שחלק זה אינו חלק מהערך הכלכלי של החברה, ומכיוון שחוק ניירות ערך עושה שימוש במונח זה לצורך הטלת עיצומים כספיים למשל, שנכון שייגזרו מהערך הכלכלי כאמור, מוצע להבהיר כי הגדרת המונח "הון עצמי" אינה כוללת את החלק המיוחס לזכויות המיעוט.

לפסקה (1)(ב)

במסגרת הצעת החוק מוצע לתקן את הסעיפים המקנים לרשות סמכויות חקירה וסמכויות דומות אחרות, כך שסמכויות אלה יוצגו בצורה ברורה יותר בחוק ניירות ערך, בחוק הייעוץ ובחוק השקעות משותפות. בהתאם לכך מוצע לתקן את ההגדרה "עבירת ניירות ערך" שבסעיף 1 לחוק ניירות ערך, כך שתתייחס לעבירות הקשורות לחוק

(ב) בחוות דעת, בדוח, בסקירה או באישור (בסעיף זה – חוות דעת), שנכללו או שנוכרו בדיווח, בהסכמתו המוקדמת של נותן חוות הדעת, לא יהיה פרט מטעה;

(4) בסעיף 52ב(א)(1), אחרי "בידו" יבוא "או בידי החברה";

(5) בסעיף 52ג –

(א) האמור בו יסומן "(ב)" ובו, אחרי "במידע פנים" יבוא "המצוי בידו, בניגוד להוראות סעיף קטן (א)" ובסופו יבוא "ואם הוא תאגיד – קנס בשיעור פי עשרים וחמישה מהקנס הקבוע באותו סעיף";

(ב) לפני סעיף קטן (ב) יבוא:

"(א) איש פנים בחברה לא יעשה שימוש במידע פנים";

ד ב ר י ה ס ב ר

בחובה את הקביעה כי הפרט היה פרט מהותי, ומשך גם היה פרט מטעה שלגביו חלה אחריות אזרחית כבר היום.

לפסקאות (4) עד (8). (12) ו(25)

מרבית ההפרות המנויות בתוספת השביעית לחוק ניירות ערך כנוסחה המוצע דומות, מבחינת היסוד העובדתי שבהן, לעבירות המנויות בפרק העונשין (פרק ט') בחוק ניירות ערך, בשינויים המפורטים להלן:

1. לא נכלל בהן יסוד נפשי של מחשבה פלילית; לגבי חלק מן ההפרות נקבעה אחריות קפידה ולגבי חלקן יסוד נפשי של רשלנות;

2. עבירות שמתייחסות לפעולות לא חוקיות המבוצעות על ידי עובדי הרשות (דוגמת עבירה על סעיף 13 לחוק ניירות ערך – הפרת חובת סודיות). לא יוגדרו כהפרות כדי שלא ייווצר מצב שבו הוועדה שבראשה עומד יושב ראש הרשות תהיה מוסמכת לקבוע אמצעי אכיפה לגבי עובדיה.

ההפרות סווגו לחלקים בתוספת השביעית באופן שההפרות המנויות בחלק א' הן ההפרות הקלות ביותר וההפרות המנויות בחלק ג' הן ההפרות החמורות ביותר. ביחס לרוב ההפרות נדרשת הוכחת יסוד נפשי של רשלנות, הן משום חומרתן היחסית והן משום שחלקן נסמכות על "מושגי סתם" כגון "פרט חשוב למשקיע סביר" או "פרט מטעה"; רק מקצתן של ההפרות הן מסוג הפרות של אחריות קפידה, קרי שביחס אליהן די להוכיח את היסוד ההתנהגותי (כך לדוגמה, הפרת סעיף 52 לחוק ניירות ערך).

נפקותו המרכזית של הסיווג כאמור היא לעניין היכולת להטיל על מפר אמצעי אכיפה המגביל את כהונתו של המפר כנושא משרה בגוף מפקח. מוצע לאפשר ענישה זו רק ביחס להפרות המנויות בחלק ג' של התוספת השביעית. משמעות ההבחנה שבין חלק א' לחלק ב' של התוספת היא כפולה: ראשית, התליה של רישיון או אישור אינה אפשרית במקרה של ביצוע הפרה הכלולה בחלק א' לתוספת האמורה. בנוסף, גובה העיצום הכספי אשר ניתן להטיל במסגרת ההליך המינהלי על מי שביצע הפרה הכלולה בחלק א' לתוספת השביעית נמוך

לפיו, כוללת גם את החובה כי המסמך יהיה מדויק, שכן הגשת מסמך הכולל פרטים שאינם נכונים מסכלת את מטרת הגשתו. הוראות שונות בחוק ניירות ערך ובתקנות לפיו אף קובעות במפורש את החובה כי במסמכים שונים המוגשים לרשות לא יהיה פרט מטעה.

מוצע לקבוע הוראה כללית, בסעיף 44א1 לחוק ניירות ערך, הקובעת במפורש איסור על הכללת פרט שגוי או פרט מטעה במסמך המוגש לרשות לפי חוק ניירות ערך, שעל הפרתה יהיה ניתן להטיל עיצום כספי לפי פרק ח'3 המוצע או לקיים הליך אכיפה מינהלי לפי פרק ח'4 המוצע, כפי שיפורט בהמשך. הכוונה היא הן לאותם מסמכים שחובה להגישם מכוח הוראות החוק השונות והן למסמכים המוגשים בדיווח אלקטרוני לרשות ולבורסה באופן הקבוע בפרק ז'1 לחוק ניירות ערך, אף אם לא קיימת לפי החוק האמור חובה להגישם. כן מוצע לקבוע הוראה דומה ביחס למסמכים שונים הנכללים בתשקיף או בדוח, בהסכמתו המוקדמת של כותב המסמך. לנוכח הוספת סעיף 44א1 העוסק בכל סוגי המסמכים המוגשים לרשות, מוצע למחוק את סעיף 16(ב) הקובע באופן ספציפי, כי לא יהיה בתשקיף פרט מטעה. נוסח סעיף 16(ב) שאותו מוצע לבטל מובא בנספח לדברי ההסבר.

באופן דומה, מוצע לתקן את סעיף 55 לחוק ניירות ערך העוסק בפרסום הודעה בעיתון לפי חוק זה, ולכלול בו את הקביעה כי לא יהיה בפרסום בעיתון לפי חוק זה פרט שגוי או פרט מטעה.

כאמור לעיל, מטרתו של התיקון המוצע לקבוע נורמה שעל הפרתה יהיה ניתן לפתוח בהליך מינהלי. לאור זאת, מוצע להותיר על כנם את סעיפים 31, 32, 33 ו-38 לחוק ניירות ערך הקובעים הוראות בדבר אחריות אזרחית לפרט מטעה בתשקיף או בדיווח, כך שהיקף האחריות האזרחית מכוח סעיפים אלה ייוותר כפי שהוא. מנגד, סעיף 52א לחוק ניירות ערך קובע את אחריותו האזרחית של מנפיק להפרת כל הוראה מהוראות חוק ניירות ערך, ולכן חל גם במקרה של הפרת סעיף 44א1 המוצע. עם זאת, נראה כי השפעתו המעשית של תיקון זה על היקף האחריות האזרחית זעומה, שכן הטענה כי פרט שגוי גרם לנזק טומנת

"שימוש במידע פנים 752. (א) לא יעשה אדם שימוש במידע פנים אשר הגיע לידו, שמקורו באיש פנים במישרין או בעקיפין, מאיש פנים בחברה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים הכתובים בצורה זו, כך שיקבעו נורמה כללית, שעל הפרטה יהיה ניתן להטיל סנקציות מינהליות. הכוונה לעבירות השימוש במידע פנים בפרק ח' לחוק ניירות ערך ולעבירות התרמית והמניפולציה שבסעיף 54 לחוק האמור. להלן תיאור התיקונים שנעשו לשם התאמה זו:

הפרת השימוש במידע פנים – הפרת השימוש במידע פנים דומה במהותה לעבירת השימוש במידע פנים הקבועה בחוק ניירות ערך, בשינויים אלה:

1. לפי ההגדרה "שימוש במידע פנים" שבסעיף 52(א)(1) לחוק ניירות ערך, אדם העושה עסקה בנייר ערך ייחשב לעושה שימוש במידע פנים רק כאשר מידע פנים מצוי בידו. במסגרת ההפרה מוצע להרחיב את האיסור גם למקרים שבהם היה על המפר לדעת שמידע פנים מצוי בחברה, אף אם המידע אינו מצוי בידו.

2. היסוד הנפשי של עבירת שימוש במידע פנים הוא מחשבה פלילית, קרי, מודעות (בעיקר לעניין היות המידע מידע פנים, ולעניין עבירת השימוש במידע שמקורו באיש פנים (סעיף 752) – אף לעניין היות מקור המידע איש פנים). לעומת זאת, ההפרות המקבילות הכלולות בתוספת השביעית המוצעת מתפקות ברשלנות (הן לעניין היות המידע מידע פנים והן לעניין היות מקור המידע איש פנים).

כדי שיהיה ניתן לנסח את ההפרות בתוספת השביעית כהפרות של נורמות הקבועות בחוק ניירות ערך עצמו, בוצעו התיקונים האלה: בסעיף 52(א) הורחבה ההגדרה "שימוש במידע פנים" כך שתכלול גם מקרים שבהם מידע הפנים לא היה בידי עושה השימוש אלא בידי החברה (כאשר לעניין הבחינה האם מידע פנים מצוי בידי החברה יחולו הוראות סעיף 52(ב)). כדי שלא להרחיב את האיסור הפלילי הקבוע בסעיף 52 מעבר לקיים כיום, הודגש בסעיף כי לשם ביצוע העבירה הפלילית נדרש שימדיע הפנים יהיה מצוי בידיו של מבצע העבירה. כמו כן, הסעיף תוקן כך שלצד האיסור הפלילי על שימוש במידע פנים כאשר מידע פנים מצוי בידי המשתמש, יהיה איסור רחב יותר (שאליו תתייחס ההפרה שבתוספת השביעית) על כל שימוש במידע פנים (לרבות כאשר המידע מצוי בידי החברה). באופן דומה תוקן סעיף 752 העוסק בשימוש במידע שמקורו באיש פנים, כך שמבנה הסעיף יהיה נורמה שלצדה עבירה פלילית, כאשר ההפרה שבתוספת השביעית מתייחסת אל הנורמה.

סעיף 752(א) קובע חזקה בדבר עשיית שימוש במידע פנים לעניין העבירה הפלילית הקבועה בסעיף 52. מוצע תיקון ללשון הסעיף אשר יתאים בינו ובין הנוסח המתוקן של סעיף 52.

ב-60% מזה שניתן להטיל על הפרה הכלולה בחלקים ב' או ג' של התוספת האמורה. נפקות נוספת לחלוקה היא לעניין מגבלת הזמן להטלת אמצעי האכיפה, כמפורט בדברי ההסבר לסעיף 52 המוצע, המובאים בהמשך.

מרבית ההפרות בתוספת השביעית מנוסחות בלא ציון זהות המפר, ובאופן דומה לאופן שבו מנוסחות עבירות העונשין בסעיף 53 לחוק ניירות ערך. מכיוון שכך, אדם שהיתה לו אחריות ישירה לביצוע המעשה נושא ההפרה, יישא באחריות, לעתים נוסף על האחריות של התאגיד שבשמו הוא פעל. עם זאת, בהתחשב בעובדה שוועדת האכיפה היא גוף שאמור לסייע באכיפת כללי הרגולציה כלפי ציבור מפקח, מוצע כי הפרות שמטיבן עשויות להתבצע על ידי כולי עלמא (הפרות המניפולציה והתרמית). ינוסחו כך שיתייחסו רק למפר שהוא גורם מהגורמים המפוקחים על ידי הרשות או משקיע בניירות ערך, כהגדרתם בסעיף 54(ב) המוצע. יצוין כי ההפרות שבתוספת השביעית אשר נסמכות מבחינת הקשרן על העבירות הפליליות שבחוק (עבירות שימוש במידע פנים, תרמית ומניפולציה), נוסחו באופן שמבדיר מהי ההתנהגות שבהתקיימה מוסמכת ועדת האכיפה לדרן בהפרה. לצורך זה, נקבעו לגבי אותן הפרות סיטואציות עובדתיות ברורות – שבהתקיימן יהיה ניתן לפתוח בהליך אכיפה מינהלי. כך למשל, ביצוע עסקאות מלאכותיות (Wash Sales) – עסקאות שמבצע אדם עם עצמו, אשר מטבנן מכוונות להשפיע על תנודות השער, עשוי להביא לפתיחה בהליך אכיפה מינהלי; כך הוא הדבר לגבי ביצוע עסקאות מתואמות מראש (Matched orders) – עסקה בין כמה גורמים, בתיאום מראש, אשר מטבעה מיועדת ליצור נפח מלאכותי של מסחר. בהקשר זה מוצע לקבוע כי עסקה תואמת כמשמעותה בתקנון הבורסה, המבוצעת בהתאם להוראות שנקבעו לעניין זה לפי פרק ד' לחלק השלישי בתקנון האמור, ובכלל זה החובה לסמן את העסקה בספר הפקודות של הבורסה כעסקה תואמת, אינה אסורה; דוגמה נוספת להתנהגות אסורה היא ייצוב מחירים אסור – מסחר בניירות ערך בסביבות מועד ההנפקה על ידי צדדים המעוניינים בהנפקה, אשר משפיע על שער נייר הערך לטובת ההנפקה, תוך הסתרת פרטי הייצוב, במועד ביצועו.

מובן, כי אין בצמצום סמכות ועדת האכיפה – מכל בחינה שהיא, לרבות מבחינת ניסוח ההפרות או מבחינת זהות המפרים – כדי לגרוע מאחריות פלילית או אזרחית על פי כל דין.

ההפרות שבתוספת השביעית מנוסחות כהפרות של נורמות הכלולות בחוק ניירות ערך, אך מאחר שחלק מסעיפי החוק אינם קובעים נורמה שלצדה איסור פלילי אלא קובעות איסור פלילי בלבד, נדרשו התאמות לאותם

(ב) העושה שימוש במידע פנים אשר הגיע לידו, במישרין או בעקיפין, מאיש פנים בחברה, בניגוד להוראות סעיף קטן (א), דינו – מאסר שלוש שנים או קנס בשיעור פי שניים וחצי מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – קנס בשיעור פי שנים עשר וחצי מהקנס הקבוע באותו סעיף;”;

ד ב ר י ה ס ב ר

ייעוב המוגדרת כך הפעילות היא פעילות אסורה Per Se, בלא צורך להידרש לבחינת קיומם של היסודות הכלליים של עבירת ההשפעה בדרכי תרמית.

יובהר כי אף שהסעיפים הפליליים אינם מתייחסים לשלוש ההתנהגויות הנזכרות, ברי כי מעשים אלה הם מקרים פרטיים של האיסור הכללי על השפעה בדרכי תרמית, וכי לפיכך העובר עליהם עובר גם על העבירה הפלילית הכללית.

לפסקאות (5) ו-(12)

סעיפים 52 ו-54 לחוק ניירות ערך מטילים מאסר חמש שנים או קנס מרבי של כמיליון שקלים חדשים, ביחס לעבירות שימוש במידע פנים בידי איש פנים ותרמית בקשר לניירות ערך, בהתאמה. מוצע להגדיל פי חמישה את גובה הקנס המרבי שניתן להטיל על תאגיד, להבדיל מיחיד, ביחס לשתי העבירות האמורות. כתוצאה מהאמור, הקנס המרבי אשר יהיה ניתן להטיל על יחידים בשל עבירות תרמית ושימוש במידע פנים יישאר קבוע כיום כמיליון שקלים חדשים, וביחס לתאגיד ייקבע סכום חמור יותר, בסך של כ-5 מיליון שקלים חדשים. מוצע להותיר על כנה את הזיקה לסעיף 61 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בנוגע לגובה הקנסות שניתן להטיל לפי סעיפים 52 ו-54 האמורים, כך שעדכון הסכומים הנקובים בסעיף האמור ישפיע במישרין על סכומי הקנסות שניתן להטיל לפי סעיפים אלה.

הצעה זו עולה בקנה אחד עם מגמת ההחמרה ביחס לעבירות המנויות בסעיף 53(א) המוסברת להלן, תוך השוואת גובה הקנסות המרביים שניתן להטיל ביחס לעבירות החמורות ("עבירות הכוונה") המנויות בסעיפי החוק השונים. הגדלת עונשי המאסר והקנסות המרביים אף תואמת את מגמת ההחמרה בענישה הניכרת בחוק השקעות משותפות שהוא חוק מאוחר לחוק ניירות ערך, שבו קבוע עונש מרבי של חמש שנות מאסר או קנס של 2 מיליון שקלים חדשים ביחס לעבירות שנעשו כדי להטעות או לרמות.

ראוי לציין כי התיקונים המוצעים כאמור מחמירים פחות מהמקובל בעולם:

בדין האמריקני קובע סעיף (a)32 לחוק המקביל לחוק ניירות ערך (The Securities Exchange Act of 1934, U.S.C § 78ff) כי כל אדם המפר בכוונה (Willfully) סעיף מסעיפי אותו חוק, הכולל גם הוראות בנוגע לפרטים מטעים, מידע פנים ותרמית בניירות ערך, או תקנה או כלל

סעיף 152 קובע הגנות מפני אחריות פלילית לגבי שימוש במידע פנים ומפני חובת השבת הרווח הנובע משימוש במידע פנים לפי סעיף 152. מוצע לתקן את הסעיף כך שיובהר כי ככל שהנורמות החדשות הקבועות בחוק בדבר איסור שימוש במידע פנים מקימות עילות תביעה אורחיות נוספות על אלה שבסעיף 152, ההגנות האמורות יישמשו גם ביחס לתביעות אלה.

הפרות המניפולציה והתרמית בקשר לניירות ערך – סעיף 54 לחוק ניירות ערך עוסק בשתי עבירות פליליות: עבירת התרמית (בסעיף קטן (א)) ועבירת המניפולציה (בסעיף קטן (ב)). גם סעיפים אלה אינם קובעים נורמה שלצדה עבירה פלילית אלא קובעים את העבירה הפלילית בלבד, ולכן כדי שיהיה ניתן למנות את הפרתם כהפרה הכלולה בתוספת השביעית, יש לתקנם. לפי התיקון המוצע, הפרות בעניינים אלה, בשונה משאר ההפרות, יוזכרו בגוף חוק ניירות ערך, בדרך של קביעה כי ביצוען ייחשב כביצוע הפרה של הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת השביעית.

ביחס לעבירת התרמית, ההפרה המוצעת זהה לעבירה הפלילית, מלבד היסוד הנפשי – העבירה היא עבירת מחשבה פלילית בעוד שלביצוע ההפרה נדרש יסוד נפשי של רשלנות בלבד (היה על המפר לדעת כי יש במעשיו כדי להניע אדם לרכוש או למכור ניירות ערך). מוצע לפיכך לקבוע הוראה בסעיף 54(א) לחוק ניירות ערך ולפיה הנעה לרכוש ניירות ערך הנעשית ברשלנות על ידי גורם מפקח תיחשב כהפרה המנויה בחלק ג' לתוספת השביעית שניתן להטיל בשלה סנקציה מינהלית לפי סימן ג' בפרק ח'.

עבירת המניפולציה היא עבירה החלה על מי שהשפיע בדרכי תרמית על תנודות השער של ניירות ערך, כדי לקבוע אם בוצעה הפרה מינהלית המקבילה לעבירה כאמור תבחן ועדת האכיפה אם בוצעה אחת משלוש הפעולות המנויות בסעיף המוצע (עסקאות מלאכותיות, עסקאות מתואמות מראש או ייצוב שערים אסור). באשר לייצוב שערים אסור – אף פעילות ייצוב שאינה עומדת בתנאים הנזכרים בהפרה המינהלית (כגון ביצוע המסחר תוך הסתרת זהות המייצב) עלולה להיות השפעה בדרכי תרמית על תנודות השער של ניירות הערך. סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך קובע, כי מי שפעל לפי תקנות שיקבע שר האוצר לעניין ייצוב מחיר ניירות ערך, חזקה כי לא עבר על עבירת ההשפעה בדרכי תרמית. משמע – כל פעולת ייצוב שאינה עומדת בתקנות האמורות עלולה להיחשב מניפולציה אסורה. הצמצום שבהגדרה "ייצוב אסור של שער ניירות הערך" נועד להבהיר כי אם מבוצעת פעילות

(7) בסעיף 52א(א), אחרי "שימוש במידע פנים" יבוא "המצוי בידו";

(8) בסעיף 152 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, אחרי "ולא יחוב" יבוא "לפי סעיף 52ג(א), 52 ד או";

(2) פסקה (8) – תימחק;

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "ולא יחוב" יבוא "לפי סעיף 52ג(א), 52 ד או";

(9) במקום פרק ח'3 יבוא:

"פרק ח'3: הטלת עיצום כספי בידי הרשות

הטלת עיצום כספי 52טו. (א) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה החלות
בידי הרשות
לגביו, כמפורט בתוספת החמישית (בפרק זה – מפר והפרה,
בהתאמה), רשאית הרשות להטיל על המפר עיצום כספי לפי
הוראות פרק זה, בסכום כמפורט לגביו בתוספת השישית.

ד ב ר י ה ס ב ר

מינהליות בתחומים אלה אשר יידונו בידי ועדת האכיפה
המינהלית המתוארת להלן. תיקונים אלה מוסברים בהמשך
במסגרת דברי ההסבר לתוספת השביעית המוצעת.

לפסקה (8)

סעיף 152 לחוק ניירות ערך קובע רשימה של הגנות
מפני אחריות פלילית לעניין עבירת השימוש במידע
פנים ומפני אחריות אזרחית לעניין תביעה בנוגע לרווח
משימוש במידע פנים. פסקה (8) של הסעיף האמור קובעת
כהגנה כאמור מקרה שבו מטרת העסקה היא ויסות השער
של נייר הערך שבו נעשתה העסקה בידי תאגיד שקבע
לעצמו הנחיות לויסות ומסר לרשות הודעה עליהן לפני
ביצוע העסקה ובלבד שהתקיים תנאי מהתנאים הקבועים
באותה פסקה. מוצע לבטל את הפסקה האמורה, משום
 שאין באמור בה משום הצדקה של ממש להגנה מפני
האחריות כאמור. פעילות ייצוב תוכל להיות חזקה הגנה רק
ביחס לעבירת התרמית בקשר לניירות ערך, בהתאם לקבוע
בסעיף 54א(2) לחוק ניירות ערך. נוסח הפסקה שמוצע
להחליף מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (9)

מוצע להחליף את פרק ח'3 לחוק ניירות ערך העוסק
בסמכות הרשות להטיל עיצומים כספיים, ולהתאימו להסדר
העדכני לעניין עיצום כספי הקיים בחקיקה אחרת.

להלן השינויים העיקריים בנוסח המוצע לעומת
נוסחו של פרק ח'3 כיום:

ביטול ההתייחסות לזהות המפר – לפי המצב החוקי
הקיים, עיצומים כספיים מוטלים דרך כלל על תאגידים
(למעט במקרה של הפרת חובת הודעה לפי סעיף 37 לחוק
ניירות ערך – ר' סעיף 52טו לחוק ניירות ערך). לפי המוצע,
זהותו של מבצע ההפרה תילמד מתוכנה של ההפרה.
כך, כל הפרה הניתנת לביצוע בידי יחיד, עלולה להוביל
להטלת עיצום כספי על יחיד. בהקשר זה יודגש כי הטלת

שהותקנו מכוחו, צפוי לעונש מרבי של 20 שנות מאסר
ולקנס של 5 מיליון דולר. על תאגיד ניתן אף להטיל, לפי
אותו סעיף, קנס בסכום המגיע ל-25 מיליון דולר.

בדין האנגלי קבוע עונש מרבי של 7 שנות מאסר
וקנס בסכום בלתי מוגבל בנוגע לעבירת השימוש במידע
פנים [s61 of the Criminal Justice Act 1993].
דין זהה קבוע גם לגבי עבירות פרטים מטעים ותרמית
s397 of the Financial Services and Markets
(Act 2000).

שינוי חקיקה בכיוון של הכבדת העונשים המוטלים
במסגרת ההליך הפלילי חיוני גם לנוכח העובדה שלפי
ההצעה ניתן להטיל במסגרת ההליך המינהלי עונשים
משמעותיים העולים על אלה הקבועים היום במסלול
הפלילי (פרט למאסר). לפיכך נראה כי במקביל ראוי
להעלות גם את הקנסות שבית המשפט יכול להטיל על
מפר בהליך הפלילי. הכבדת הענישה, יהיה בה גם כדי
להצדיק את השקעת המשאבים הנדרשים לצורך השלמת
ההליך הפלילי (עלויות של זמן, כוח אדם, משאבים לניהול
חקירות ועוד). כמו כן, לאור הסדרתו של ההליך האכיפה
המינהלי אשר יביא ליחוד ההליך הפלילי למקרים
הקשים והחמורים ביותר, חשוב לחוק את מוראו של ההליך
הפלילי.

לפסקה (6)

סעיף 152 לחוק ניירות ערך קובע עונש מאסר של שנה
או קנס של כ-400 אלף שקלים חדשים על עבירת שימוש
במידע פנים שמקורו באיש פנים. כחלק ממגמת החמרת
הענישה המוצעת בתיקון זה, מוצע להחמיר את העונשים
הקבועים בסעיף האמור כך שיעמדו על מאסר שלוש שנים
או קנס בגובה מחצית הקנס המוצע לעבירת מידע פנים
בידי איש פנים, היינו – 2.5 מיליון שקלים חדשים לתאגיד
וחצי מיליון שקלים חדשים ליחיד. שאר התיקונים הנוגעים
לעבירות מידע פנים ותרמית נדרשו לשם קביעת הפרות

(ב) סכום העיצום הכספי לגבי מפר שהוא תאגיד המנוי להלן, ייקבע לפי התוספת השישית בהתאם לדרגה שבה הוא מסווג לפי התוספת האמורה; דרגתו של תאגיד תיקבע, לעניין התוספת השישית, כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין תאגיד מדווח או תאגיד שאינו מדווח שהציע את ניירות הערך שלו לציבור – תיקבע דרגתו לפי ההון העצמי של התאגיד בהתאם לדוחות הכספיים האחרונים שהגיש לרשות לפי חוק זה או בהתאם לדוחות הכספיים שנכללו בטיוטת תשקיף, בתשקיף או במסמך רישום שעל פיו הוצעו ניירות הערך של התאגיד לציבור, לפי המאוחר מביניהם;

(2) לעניין תאגיד שהוא חתם – תיקבע דרגתו לפי היקף ההתחייבויות החיתומיות שלו בשנה שהסתיימה לפני מועד מסירת דרישת החיוב לפי סעיף 52(ח)(ב)(1), בהתאם לדוח האחרון שהגיש לרשות לפי חוק זה, ואם לא נדרש להגיש דוח כאמור – תהיה דרגתו דרגה א';

(3) לעניין תאגיד שעיקר עיסוקו הנפקת מוצרים פיננסיים – תיקבע דרגתו לפי שווי ההתחייבויות נטו בהתאם לדוחות הכספיים האחרונים שהגיש לרשות לפי חוק זה או בהתאם לדוחות הכספיים שנכללו בטיוטת תשקיף, בתשקיף או במסמך רישום שעל פיו הוצעו ניירות הערך של התאגיד לציבור, לפי המאוחר מביניהם; לעניין זה –

ד ב ר י ה ס ב ר

הרדומות לפי הדוח הכספי האחרון שקדם למועד דרישת העיצום הכספי. קביעה זו מוצעת לאור העובדה, שביחס לתאגידים אלה, גזירת העיצום הכספי מגובה ההון העצמי אינה מבטיחה את יעילות העיצום הכספי כמייצר תמריץ לשמירה על הוראות החוק, מכיוון שסך ההון העצמי של תאגידים אלה נמוך מאוד בדרך כלל ואינו משקף את היקף פעילותם. בהתאם, מוצע להגדיר "מוצרים פיננסיים" כניירות שערכם נגזר מערכו של נכס בסיס.

התיישנות – מוצע לקבוע בסעיף 52 המוצע כי הרשות לא תחל בהליך להטלת עיצום כספי אם חלפה שנה ממועד ביצוע ההפרה.

הליך הטלת העיצום הכספי – מוצע לקבוע בחוק את השלבים של הליך הטלת עיצום כספי. כיום קובע סעיף 52 כי הדרישה לתשלום עיצום כספי תוצא לאחר שנמסרה הודעה למי שאליו נועדה הדרישה על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו. מוצע להבהיר בסעיף 52 המוצע כי זכותו של המפר לטעון טענות, בכתב, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה. כמו כן מוצע לקבוע בחוק את פרטי ההודעה שתשלח הרשות למפר. עוד מוצע לקבוע בסעיף 52 המוצע כי לאחר שהמפר טען את טענותיו, הרשות תודיע למפר אם קיבלה את טענותיו

העיצום הכספי אינה תלויה בכך שהוטל עיצום כספי על התאגיד אשר בקשר אליו בוצעה ההפרה. כמו כן מובהר כי אין בהטלת עיצום כספי על התאגיד כדי למנוע הטלת עיצום כספי גם על היחיד.

קביעת שיעור העיצום הכספי שיוטל – בעוד שסכומי העיצום הכספי שיוטלו על מפר קבועים, כיום ואף לפי המוצע, בתוספת השישית, המנגנון שלפיו ייקבע גובה העיצום הכספי קבוע בחוק עצמו (סעיף 52טו(ב) המוצע). בנוגע לתאגיד מדווח ולחתם אין ההצעה משנה מהקיים בחוק ניירות ערך כיום, ולפיו גודלו של תאגיד מדווח נבחן לפי הונו העצמי, וגודלו של חתם נמדד לפי היקף התחייבויותיו החיתומיות, אלא רק מבהירה את האופן שבו יש ליישם מבחנים אלה, וכן מבהירה כי הונם העצמי של תאגידים ברישום כפול אשר טרם דיווחו בישראל, ייגזר ממסמך הרישום בדומה לגזירת הונם העצמי של תאגידים מדווחים מהתשקיף. עיקר החידוש שבהצעה בהקשר זה הוא הוספת קטגוריה חדשה – תאגיד שעיקר עיסוקו הנפקת מוצרים פיננסיים. מוצע לקבוע כי בשונה מתאגידים אחרים, אשר גובה העיצום הכספי המוטל עליהם נגזר מגובה ההון העצמי שלהם, תאגידים המציעים מוצרים פיננסיים (ניירות ערך שערכם נגזר מערכו של נכס בסיס, כגון תעודות סל למיניהן), ישלמו עיצומים כספיים בהתאם לשווי הנכסים המנוהל על ידם, נטו, קרי, בניכוי שווי ההתחייבויות

”מוצר פיננסי” – נייר ערך שערכו נגזר מערכו של נכס בסיס;

”נייר ערך” ו”נכס בסיס” – כהגדרתם בסעיף 52א;

”נכס” – נייר ערך, ריבית, מטבע, סחורה, מוד, או כל שילוב של אלה;

”שווי התחייבויות נטו” – שווי סך תעודות ההתחייבות הרשומות למסחר בבורסה בניכוי שווי תעודות התחייבות אשר אינן מקנות זכויות למחזיק בהן.

2052. (א) היה לרשות יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה ובכוונתה להטיל על המפר עיצום כספי לפי פרק זה, תמסור למפר הודעה על כוונתה כאמור (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב), ובלבד שטרם חלפה שנה ממועד ביצוע ההפרה.

הודעה על
כוונת חיוב

(ב) בהודעה על כוונת חיוב תציין הרשות, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו בהתאם להוראות סעיף 52בב;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הרשות, בהתאם להוראות סעיף 52ז;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת, בהתאם להוראות סעיף 52ט.

52ז. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הרשות, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

זכות טיעון

52ח. (א) הרשות תחליט, לאחר ששקלה את הטענות שנטענו לפי סעיף 52ז, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאית היא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 52בב).

החלטת הרשות
ודרישת חיוב

ד ב ר י ה ס ב ר

לכל יום שבו נמשכת ההפרה. ביחס להפרה חוזרת מוצעת החמרה לעומת הדין הקבוע כיום בסעיף 52ט – במקום תוספת של 50% להפרה חוזרת מוצע כי התוספת תהיה בשיעור של 100%.

הפחתת עיצומים כספיים – סעיף 52יח(ג) לחוק ניירות ערך מסמיך את שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, לקבוע בתקנות מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי מופחת. סעיף 52 המוצע מבהיר כי בסמכות השר כאמור לקבוע שיעורי הפחתה שאינם קבועים אלא מרביים. הקניית שיקול דעת לרשות לבחון

ולחלופין תוציא לו דרישת חיוב אשר תפרט את סכום העיצום הכספי והמועד לתשלומו. אם המפר לא הגיב, הרשות לא תירש לשלוח הודעת חיוב והמפר יהיה מחויב לשלם לאחר תום 30 הימים.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת – סעיף 52ז לחוק ניירות ערך מבחין, לעניין התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת ובהפרה חוזרת, בין הפרות הכלולות בחלק א' לתוספת החמישית ובין אלה הכלולות בחלק ב' לתוספת האמורה. בסעיף 52יט המוצע, מוצע לבטל את ההבחנה בין סוגי ההפרות ולקבוע תוספת אחידה בשיעור של 2%

(ב) (1) החליטה הרשות לפי סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, תמסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת חיוב); בדרישת החיוב תציין הרשות, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן והתקופה לתשלומו בהתאם להוראות סעיף 52כב.

(2) החליטה הרשות לפי סעיף קטן (א) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, תמסור לו הודעה על כך.

(ג) לא טען המפר את טענותיו לפי סעיף 52ז בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת חיוב שנמסרה למפר במועד האמור.

52ט. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על סכום העיצום הכספי החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה. הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט בתוספת החמישית, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הטילה הרשות על המפר עיצום כספי לפי פרק זה, שבשלה הטילה ועדת האכיפה המינהלית על המפר אמצעי אכיפה לפי פרק ח'4 או שבשלה הורשע המפר.

52כ. (א) הרשות אינה רשאית להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים המפורטים בתוספת השישית, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב). סכומים מופחתים 52כ.

(ב) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים, שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי המפורט בתוספת השישית, בשיעורים מרביים שיקבע.

ד ב ר י ה ס ב ר

מינוריים. מוצע לקבוע בסעיף 52כא כי עדכוני סכומים הנוגעים להטלת עיצומים כספיים לפי חוק ניירות ערך, ייעשו רק במקרה של הצטברות שינויי מדד העולה על 20 אחוזים. כמו כן מוצע לאפשר עיגול הסכומים למכפלה קרובה של אלף שקלים חדשים במקום עשרה שקלים חדשים כקבוע היום. תיקון זה נועד לייעל את מנגנון עדכון הסכומים ולפשטו.

פרסום ודיווח מיידית על הטלת עיצום כספי – סעיף 52 לחוק ניירות ערך קובע כי תאגיד מדווח שקיבל דרישה לתשלום עיצום כספי יפרסם דוח מיידית על כך. מוצע להבהיר בסעיף 52כז המוצע כי גם במקרה שבו מוטל עיצום כספי על נושא משרה בכירה בגורם מדווח, יידרש התאגיד לדווח על

את נסיבות העניין המובא לפניו, עתידה להוביל להטלת סנקציות כספיות ראויות בהתאם לכל מקרה ומקרה, ובכך לשפר את מערך הענישה. בתקנות כאמור ייקבעו הקריטריונים להפחתת העיצום הכספי ותקרת ההפחתה האפשרית, כאשר בידי הרשות תיוותר גמישות ושיקול דעת להפחתה עד לאותו שיעור.

עדכון סכומי העיצום הכספי – סעיף 52ט לחוק ניירות ערך קובע מנגנון עדכון של סכומי העיצום הכספי הקבועים בתוספת השישית לחוק האמור. מנגנון דומה קבוע בסעיף 38 לחוק הייעוץ לעניין עדכון הקנסות האזרחיים. בהתאם למנגנון הקבוע, נדרשת הרשות לעדכון הסכומים מדי שנה בשנה, הגם שמדובר בסכומים זניחים ובשינויי מדד

<p>52כא. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת החיוב, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו בהתאם להוראות סעיף 52ז – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגשה עתירה על דרישת חיוב ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי סעיף 52כה, יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.</p>	<p>סכום מעודכן של העיצום הכספי</p>
<p>(ב) היה שיעור שינוי המדד, מהמדד האחרון שפורסם לפני 1 בינואר בשנה מסוימת (בסעיף קטן זה – יום העדכון), לעומת מדד חודש ינואר 2010 או המדד במועד העדכון האחרון שבוצע לפי סעיף קטן זה, לפי המאוחר מביניהם, גבוה מ־20 אחוזים, רשאי יושב ראש הרשות לעדכן את סכומי ההון העצמי והעיצום הכספי הקבועים בתוספת השישית, ביום העדכון, ורשאי הוא לעגל את הסכומים האמורים לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 1,000 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.</p>	
<p>(ג) הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן תפורסם ברשומות.</p>	
<p>52כב. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת החיוב כאמור בסעיף 52ח(ב)(1).</p>	<p>המועד לתשלום העיצום הכספי</p>
<p>52כג. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א–1961² (בפרק זה – חוק פסיקת ריבית והצמדה), עד לתשלומו.</p>	<p>הפרשי הצמדה וריבית</p>
<p>52כד. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)³.</p>	<p>גבייה</p>
<p>(א) אין בהגשת עתירה על דרישת חיוב לפי פרק זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי או את פרסום ההחלטה או הגשת הדוח המידי לפי סעיף 52כו, אלא אם כן הסכימה לכך הרשות או אם בית המשפט הורה אחרת.</p>	

ד ב ר י ה ס ב ר

מעבר מהליך עיצום כספי להליך אכיפה מינהלי – סעיף 52כב לחוק ניירות ערך קובע כי אין בהוראות פרק ח' כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש כתב אישום בשל עבירה לפי החוק, ואולם אם הוגש כתב אישום לא יחויב המפר גם בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששילם. לאור קביעתו של מנגנון אכיפה נוסף – הליך אכיפה מינהלי, מוצע להוסיף בסעיף 52כב המוצע הוראה הקובעת כי בניגוד להסדר האמור לעניין מעבר מהליך עיצום כספי להליך פלילי (סעיף 52כז המוצע), הרי משעה שנשלחה למפר דרישת חיוב לפי פרק ח', לא יהיה ניתן לפתוח נגדו בהליך אכיפה מינהלי. ברי, כי אם נשלחה

כך. בנוסף, מוצע כי הרשות תפרסם באתר האינטרנט של הרשות פרטים בדבר עיצומים כספיים שהטילה על מפריים; כמו כן מוצע להסמיך את יושב ראש הרשות לדרוש מבעל רישיון לפי חוק הייעוץ או מתאגיד בנקאי, שהוטל עליו עיצום כספי לפי פרק ח' המוצע, לפרסם זאת בדרכים נוספות. הוראה זאת דומה להוראה הקבועה כיום בסעיף 38 לחוק הייעוץ, ומוצע לקבעה בחוק ניירות ערך, כך שיובהר כי סמכות היושב ראש להורות כאמור, חלה גם במקרים שבהם מוטל עיצום כספי על ביצוע הפרה שאינה הפרה לפי חוק הייעוץ.

² ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

³ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

(ב) החליט בית המשפט לקבל עתירה כאמור בסעיף קטן (א) או ערעור שהוגש על החלטה בעתירה כאמור, לאחר ששולם העיצום הכספי, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת על ידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום ודיווח מיידים 52כ.ו. (א) נמסרה למפר דרישת חיוב תפרסם הרשות, באתר האינטרנט שלה, את מהות ההפרה שבשלה נשלחה דרישת החיוב ונסיבותיה, את שמו של המפר, ואם המפר הוא נושא משרה בכירה בתאגיד – גם את שם התאגיד שבו הוא נושא משרה בכירה, ואת סכום העיצום הכספי שהוטל על המפר על פי דרישת החיוב.

(ב) נמסרה למפר שהוא גורם מדווח, או נושא משרה בכירה בו, דרישת חיוב, יפרסם הגורם המדווח, בדוח מיידים לפי סעיפים 36(ג) או 56(ג)3, לפי סעיף 27(ז) לחוק הייעוץ או לפי סעיף 72(א) לחוק להשקעות משותפות, לפי העניין, את הפרטים האמורים בסעיף קטן (א), לגבי אותה דרישת חיוב; לעניין זה, "גורם מדווח" – כל אחד מאלה:

(1) תאגיד מדווח;

(2) נאמן לתעודות התחייבות כמשמעותו בפרק ה'1;

(3) חתם;

(4) תאגיד בעל רישיון לפי חוק הייעוץ;

(5) מנהל קרן או נאמן לפי חוק להשקעות משותפות.

(ג) נמסרה לבעל רישיון לפי חוק הייעוץ או לתאגיד בנקאי דרישת חיוב, רשאי יושב ראש הרשות להורות לו גם להודיע ללקוחותיו או לפרסם בעיתון, או בכל דרך אחרת שיוורה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, ואת סכום העיצום הכספי שהוטל עליו על פי דרישת החיוב.

עיצום כספי והליך 52כ.ו. (א) תשלום עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה לפי חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

חדשים. לאור התיקונים המוצעים במסגרת הצעת חוק זו, אשר בין השאר מגדילים את גובה הסנקציות הכספיות שיהיה ניתן להטיל בשל הפרות שונות, מוצע להגדיל (בסעיף 52כט המוצע) את סכומי העיצום הכספי המרביים שיוכל שר האוצר לקבוע וכן לקבוע סכומים מרביים לעניין הגורמים שכיום אינם נכללים בתוספת השישית (מסלוקה, מנפיק מוצרים פיננסיים, תאגיד אחר ויחיד). בנוסף, לנוכח החשש מפני שחיקת ערכם הריאלי של הסכומים המרביים הקבועים בחוק לעניין סמכות העדכון של שר האוצר, מוצע מנגנון לעדכון רף הסכומים המרביים בהתאם לאינפלציה, הדומה למנגנון עדכון סכומי העיצום הכספי הקבועים בתוספת, הקבוע בסעיף 52כא(ב) ו(ג) כנוסחה המוצע.

הודעה על כוונת חיוב ואולם טרם שליחת דרישת החיוב הסופית התברר כי מדובר בהפרה שמצריכה בירור במסגרת הליך מינהלי מורחב, לא תהיה לכך מניעה.

שינוי התוספת החמישית והתוספת השישית – סעיף 52כג מסמיך את שר האוצר, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות בצו את התוספת החמישית (רשימת ההפרות) והתוספת השישית (סכומי העיצום הכספי שניתן להטיל בשלהן), ובלבד שסכום העיצום הכספי המרבי שייקבע בתוספת השישית לא יעלה על 450 אלף שקלים חדשים, ולגבי חתמים – על 100 אלף שקלים

(ב) הוגש נגד מפר כתב אישום בשל הפרת הוראה לפי חוק זה, לא תטיל עליו הרשות עיצום כספי לפי פרק זה, ואם שילם המפר עיצום כספי – יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, עד יום החזרתו.

עיצום כספי והליך אכיפה מינהלי 52כח. נמסרה למפר דרישת חיוב, לא יחל הליך בירור הפרה ולא ייפתח הליך אכיפה מינהלי, לפי פרק ח'4, בשל המעשה שבשלו נמסרה דרישת החיוב.

שינוי התוספת החמישית והתוספת השישית 52כט. (א) שר האוצר רשאי, בצו, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת החמישית והתוספת השישית, ובלבד שסכומי העיצום הכספי לפי התוספת השישית לא יעלו על הסכומים כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין תאגיד מדווח, תאגיד שאינו מדווח שהציע את ניירות הערך שלו לציבור, או מסלקה כהגדרתה בסעיף 50א – 2,000,000 שקלים חדשים;

(2) לעניין תאגיד שהוא חתם – 450,000 שקלים חדשים;

(3) לעניין תאגיד שעיקר עיסוקו הנפקת מוצרים פיננסיים – 3,000,000 שקלים חדשים;

(4) לעניין תאגיד אחר או יחיד – 25,000 שקלים חדשים.

(ב) הוראות סעיף 52כא(ב) ו-(ג) יחולו, בשינויים המחוייבים, לעניין הסכומים האמורים בסעיף קטן (א).”

(10) אחרי פרק ח'3 יבוא:

”פרק ח'4: הטלת אמצעי אכיפה מינהליים בידי ועדת האכיפה המינהלית

סימן א': ועדת האכיפה המינהלית

הגדרות 52ל. בסימן זה –

”הפרה” – כל אחת מאלה:

(1) הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט בתוספת השביעית;

ד ב ר י ה ס ב ר

האכיפה), שתפקידה לדרון ולהחליט בהפרות של חוק ניירות ערך, חוק הייעוץ וחוק השקעות משותפות. ההפרות שבהן תדרון ועדת האכיפה יימנו בתוספות לחוקים אלה כמוצע בהצעת החוק (התוספת השביעית לחוק ניירות ערך, התוספת השלישית לחוק הייעוץ והתוספת השלישית לחוק השקעות משותפות). ההפרות המנויות בתוספות אלה הן בעיקרן עבירות פליליות הקבועות בחוקים הנוכחים שנוסחו שונה, באופן שהיסוד הנפשי הנדרש להוכחה בהן הופחת לרמת רשלנות לכל היותר. ההגדרה הפרה

הנוסח הקיים של פרק ח'3 לחוק ניירות ערך ושל התוספות החמישית והשישית, שמוצע כאמור להחליפן, מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (10)

לפרק ח'4 המוצע

לסימן א' המוצע

לסעיפים 52ל עד 52לו המוצעים: מוצע לקבוע את מנגנון המינני והפעילות של ועדת אכיפה מינהלית (להלן – ועדת

(2) הפרה כהגדרתה בסעיף 138 לחוק הייעוץ;

(3) הפרה כהגדרתה בסעיף 119 לחוק להשקעות משותפות.

52לא (א) תמונה ועדת אכיפה מינהלית, בת שישה חברים, שתפקידה לדון ולהחליט בהפרות וכן למלא כל תפקיד אחר שהוטל עליה לפי כל דין (בפרק זה – הוועדה). וזה הרכבה:

(1) יושב ראש הרשות, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) עובד הרשות הכשיר לכהן כשופט בית משפט מחוזי, שימונה על ידי יושב ראש הרשות;

(3) ארבעה חברים נוספים שאינם עובדי הרשות, שימונה שר המשפטים, בהתייעצות עם יושב ראש הרשות, מהם –

(א) שני חברים בעלי ידע או ניסיון בתחום שוק ההון;

(ב) שני חברים שהם משפטנים בעלי ניסיון בנושאים הנוגעים לתחומי פעולתה של הוועדה.

(ב) תקופת הכהונה של חבר הוועדה שמונה לפי סעיף קטן (א)(2) או (3) תהיה שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותו לתקופות כהונה נוספות.

ד ב ר י ה ס ב ר

כי ועדת האכיפה לא תדון במותב המורכב כולו מחברי מליאת הרשות או מעובדיה (סעיף 52לב(ב) המוצע).

ועדת האכיפה תדון במותב בן שלושה חברים שיכלול את יושב ראש הרשות או מחליפו, חבר ועדת האכיפה שהוא בעל ידע או ניסיון בשוק ההון וחבר ועדת האכיפה שהוא משפטן. הואיל ומלבד יושב ראש הרשות ומחליפו, שאר חברי ועדת האכיפה אינם עובדי הרשות, שכל זמנם מוקדש לענייני הרשות, מוצע לקבוע הרכב ועדה רחב יותר מהרכב המותב, אשר יבטיח עבודה תקינה ויעילה יותר של ועדת האכיפה, כך שגם בהעדרו של חבר מסוים, יהיה ניתן לדון בהפרות שיובאו לפני ועדת האכיפה.

מוצע כי תקופת הכהונה של חברי ועדת האכיפה, מלבד יושב ראש הרשות, תהיה שלוש שנים ויהיה ניתן לשוב ולמנותם לתקופות כהונה נוספות בנות שלוש שנים, בדומה להסדר הקבוע לגבי כהונה במליאת הרשות.

לפי המוצע, לא ימונה לחבר ועדת האכיפה מי שהורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר ועדה או מי שהוגש נגדו כתב אישום או קובלנה בעניינים אלה וטרם ניתן פסק

בחק הייעוץ ובחוק השקעות משותפות כוללת, בנוסף, גם התנהגות באחד מהאופנים המפורטים ברשימה שתקבע הרשות אשר תמנה מקרים המעידים על חוסר זהירות או רמת מיומנות בלתי מספקת של בעל רישיון לפי חוק הייעוץ, של מנהל קרן או של נאמן, לפי העניין.

מוצע כי ועדת האכיפה תמנה שישה חברים, ובראשה יעמוד יושב ראש הרשות. מאחר שההליך המינהלי הוא הליך שיוזמת הרשות, על העומד בראשה להיות עובד הרשות המזוהה עם הרגולטור. יושב ראש הרשות ימנה לו מחליף אשר ישב בראש המותב במקרים שבהם אין ביכולתו לשבת בראשו. מחליפו של יושב ראש הרשות יהיה עובד הרשות. עם זאת, מאחר שאין מדובר ביושב ראש הרשות עצמו שמונה לתפקידו לפי חוק, נוספה בהצעה הדרישה כי יהיה זה עובד הכשיר לכהן כשופט בית משפט מחוזי.

נוסף על יושב ראש הרשות ועל מחליפו יכהנו בוועדה עוד ארבעה חברים שימונו בידי שר המשפטים: שני נציגים בעלי ידע או ניסיון בשוק ההון ושני משפטנים. ארבעת החברים הנוספים לא יוכלו להיות עובדי הרשות, אך יוכלו להתמנות מקרב חברי מליאת הרשות. עם זאת מוצע לקבוע

52ל.ב. (א) הוועדה תדון במותבים של שלושה שימנה יושב ראש
הרשות לעניין מסוים, וזה הרכבם:

- (1) יושב ראש הרשות או חבר הוועדה שמונה לפי
סעיף 52ל.א(א)(2), והוא יהיה יושב ראש המותב;
- (2) אחד החברים שמונה לפי סעיף 52ל.א(א)(3);
- (3) אחד החברים שמונה לפי סעיף 52ל.א(א)(3)(ב).

(ב) הוועדה לא תדון במותב המורכב כולו רק מחברי מליאת
הרשות או עובדיה.

כשירות למינוי 52ל.ג. (א) לא ימונה לחבר הוועדה מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירה
משמעתית או שהוטל עליו אמצעי אכיפה לפי סימן ג'
בשל הפרה, ומפאת מהותן, חומרתן או נסיבותיהן של
העבירה או ההפרה כאמור אין הוא ראוי לשמש חבר
הוועדה;

(2) הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה, או שנפתח
לגביו הליך אכיפה מינהלי לפי סימן ב', בשל עבירה
או הפרה, לפי העניין, כאמור בפסקה (1), וטרם ניתנו
פסק דין סופי או החלטה סופית באותו עניין;

(3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן
תדיר, במצב של ניגוד עניינים, בין תפקידו כחבר
הוועדה לבין עניין אישי שלו או של בן משפחתו
או תפקיד אחר שלו; ואולם לא יראו לעניין זה ניגוד
עניינים הנובע רק מהיותו של חבר הוועדה חבר מליאת
הרשות או עובד הרשות.

(ב) לא ימונה אדם לחבר הוועדה לפי סעיף 52ל.א(א)(3),
אלא לאחר שהצהיר כי יש לו היכולת להקדיש את הזמן
הנדרש לשם ביצוע תפקידו.

52ל.ד. (א) חבר הוועדה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו אם
חדל לכהן בתפקיד שבשלו מונה, ולעניין חבר הוועדה שמונה
לפי סעיף 52ל.א(א)(2) או (3) – גם אם התפטר במסירת כתב
התפטרות ליושב ראש הרשות.

פקיעת כהונה
והעברה מכהונה

ד ב ר י ה ס ב ר

בין יושב ראש הרשות או מחליפו ובין גורם המפוקח בידי
הרשות, לא ייחשבו לגורמים היוצרים ניגוד עניינים. בנוסף
מוצע כי ימונה רק מי שיש ביכולתו להקדיש לתפקיד את
הזמן והאמאץ הנדרשים לכך. חלק מהתנאים האמורים
דומים לתנאים הקבועים בסעיפים 224 א ו-226 א(3) לחוק
החברות, התשנ"ט-1999 (להלן – חוק החברות). לעניין
הגבלות על מינוי של דירקטורים בחברות ציבוריות.

הפסקת כהונה תהיה עם התפטרות חבר ועדת
האכיפה, ולעניין יושב ראש הרשות – אם חדל לכהן
כיושב ראש הרשות. לשר המשפטים תהיה סמכות

דין סופי בעניינו, וכן מי שהוטל עליו אמצעי אכיפה בידי
ועדת האכיפה או שנפתח נגדו הליך אכיפה מינהלי לפי
פרק זה, אשר טרם הסתיים. כמו כן, לא יוכל לכהן כחבר
ועדת האכיפה מי שבאופן תדיר יימצא במצב של ניגוד
עניינים בין תפקידו כחבר ועדת האכיפה לבין עניין אישי
שלו או של בן משפחתו או תפקיד אחר שלו. ייתכן כמובן
שבעניין מסוים יהיה ניגוד עניינים, שאז יימנע חבר ועדת
האכיפה מלדון בעניין, ואולם ניגוד עניינים תדיר ישתק
את פעילותו של חבר ועדת האכיפה ועל כן מוצע שלא
לאפשר מינויו לתפקיד. מוצע להבהיר, כי היחסים הקיימים

(ב) שר המשפטים רשאי להעביר חבר ועדה שמונה לפי סעיף 52לא(א)(2) או (3) מכהונתו, בהודעה בכתב, בהתקיים אחד מאלה:

(1) חדל להתקיים לגביו תנאי מתנאי הכשירות לפי סעיף 52לג(א);

(2) נבצר ממנו, דרך קבע, למלא את תפקידו;

(3) נתקיימו נסיבות אחרות שבשלהן אין הוא ראוי לכהן כחבר הוועדה.

(ג) סיום כהונה אינו פוסל חבר ועדה מלסיים עניין שהתחיל לדון בו, אלא אם כן הסתיימה כהונתו מאחר שהועבר מתפקידו כאמור בסעיף קטן (ב).

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), הועבר חבר ועדה מתפקידו מאחר שחדל להתקיים לגביו התנאי שבסעיף 52לג(א)(3), רשאי הוא לסיים עניין שהתחיל לדון בו, ובלבד שלא מתקיימות לגבי אותו עניין הוראות סעיף 52לו.

52לה. שר האוצר רשאי לקבוע הוראות בדבר תשלום גמול לחבר הוועדה, שאינו יושב ראש הרשות, עובד הרשות או עובד המדינה, בעד השתתפותו בישיבות הוועדה ובעד העבודה הנלווית לישיבות כאמור.

52לו. חבר הוועדה לא ידון בעניין אשר עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה לבין עניין אישי שלו או של בן משפחתו או לבין תפקיד אחר שלו, ואולם לא יראו לעניין זה ניגוד עניינים הנובע רק מהיות חבר הוועדה חבר הרשות או עובד הרשות.

52לו. (א) היה ליושב ראש הוועדה יסוד סביר להניח כי חבר הוועדה עשוי להיעדר מדיוני הוועדה למשך תקופה ממושכת, יצורף במקומו למושב חבר ועדה אחר בעל כשירות דומה לזו של החבר האמור, אלא אם כן החליט יושב ראש המותב, לאחר שנתן למפר הזדמנות לטעון את טענותיו, כי צירוף חבר אחר עלול לגרום לעיוות דין, ובלבד שבמותב ייכללו שניים מחברי הוועדה.

ד ב ר י ה ס ב ר

מכהונה נבעה מכך שחבר ועדת האכיפה לוקה בניגוד עניינים תדיר, ויכול אותו חבר לסיים הליך שהחל לדון בו, אם ביחס לאותו הליך לא קיים לגביו ניגוד עניינים.

מוצע כי שר האוצר יהיה רשאי לקבוע הוראות בדבר תשלום גמול לחבר ועדת האכיפה שאינו עובד המדינה, עובד הרשות או יושב ראש הרשות, בעבור השתתפותו בישיבות ועדת האכיפה ובעבור עבודה נוספת מעבר להשתתפות בישיבות, כגון לימוד החומר לצורך הכנת התיק.

לסעיף 52ז המוצע: הסעיף המוצע מסדיר את אופן קיום הדיון בנסיבות שבהן נעדר חבר ועדה מן הדיון או שנבצר ממנו לסיים את הדיון. לפי המוצע, סבר יושב ראש ועדת

להפסיק כהונה של חבר ועדה, מלבד יושב ראשה, אם חדל להתקיים בו אחד מתנאי הכשירות או אם הוא אינו ראוי לשמש חבר ועדה. כוונת הסעיף היא להגביל את שיקול הדעת של הממנה למקרים שבהם נפל פגם מוסרי בחבר ועדת האכיפה, שבעטיו אין להמשיך את כהונתו. זאת, כדי להבטיח את עצמאות שיקול הדעת של חבר ועדת האכיפה הממונה.

לפי המוצע, חבר ועדה שהתפטר יהיה רשאי לסיים עניין שהתחיל לדון בו. לעומת זאת, חבר ועדה שהועבר מכהונתו על ידי שר המשפטים, לא יהיה רשאי לסיים עניין כאמור, שכן העברה מכהונה כאמור מעידה כי אותו חבר אינו מתאים לשבת בוועדה. עם זאת, במקרה שהעברה

(ב) צורך חבר ועדה אחר כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המותב להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע המותב בהרכבו הקודם, אם סבר שלא ייגרם בכך עיוות דין;

(ג) נעדר חבר הוועדה, שאינו יושב ראש המותב, מיישיבת המותב, ולא מתקיים לגביו האמור בסעיף קטן (א), יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי המותב הנוכחים, אלא אם כן החליט יושב ראש המותב לדחות את הדיון למועד אחר, ובלבד שלא תתקבל החלטה לפי סעיף 52מט בהעדרו של חבר כאמור.

סדרי דין וראיות 52לח. (א) הוועדה תקבע את סדרי הדיון לעבודתה; סדרי הדיון שנקבעו כאמור יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות.

(ב) הוועדה לא תהיה כפופה לדיני הראיות ותשקול לפי אומד דעתה את חומר הראיות שהובא לפניה.

סודיות דיוני הוועדה והחומר המוגש לה 52לט. הוראות סעיף 13 יחולו על חברי הוועדה, לענין דיוני הוועדה והחומר המוגש לה או לחבריה מכוח היותם חברי הוועדה.

החלטות הוועדה 52מ. החלטות הוועדה יתקבלו ברוב דעות, ואולם החלטות הוועדה המתקבלות במותב המורכב משני חברי ועדה בלבד, בנסיבות כאמור בסעיף 52לז(א) או (ג), יתקבלו פה אחד.

דיווח על החלטות הוועדה 52מא. הרשות תדווח ליועץ המשפטי לממשלה, אחת לשנה, על החלטות הוועדה בהליכי אכיפה מינהליים המתנהלים לפניה לפי פרק זה; הדיווח ייערך במתכונת ויכלול פרטים כפי שיוורה היועץ המשפטי לממשלה.

ד ב ר י ה ס ב ר

תנאי לתחילת יישומו של הליך האכיפה המינהלי. סדרי הדיון שתקבע ועדת האכיפה יכללו, בין השאר, חובת ניהול פרוטוקול של דיוני ועדת האכיפה.

הואיל וההליך המתנהל לפני ועדת האכיפה הוא הליך מינהלי, מוצע לקבוע כי רמת ההוכחה הנדרשת לצורך הטלת אמצעי אכיפה היא רמת ההוכחה הנדרשת במשפט המינהלי. בהתאם לכך, ועדת האכיפה לא תהיה כפופה לדיני הראיות ותשקול לפי אומד דעתה את חומר הראיות שהובא לפניה. על חברי ועדת האכיפה תחול חובת סודיות לגבי דיוני ועדת האכיפה והחומר שיוגש לה, וזאת כדי שמידע עסקי רגיש של המפר לא ייחשף. על המפר לא תחול חובת סודיות.

החלטות ועדת האכיפה יתקבלו ברוב דעות, ואולם החלטות ועדת האכיפה המתקבלות במותב המורכב משני חברי ועדה בלבד (במקרה שבו נעדר חבר המותב מדיוני המותב למשך תקופה ממושכת), יתקבלו פה אחד.

יושב ראש הרשות ידווח ליועץ המשפטי לממשלה, אחת לשנה, על החלטות ועדת האכיפה בהליכי אכיפה מינהליים המתנהלים לפניה לפי פרק זה, באותה שנה.

האכיפה כי חבר ועדת האכיפה עלול להיעדר מדיוני ועדת האכיפה למשך תקופה ממושכת, יצורך במקומו המותב חבר ועדה אחר בעל כשירות דומה לזו של החבר האמור, והמותב ימשיך את הדיונים מהשלב שאליו הוא הגיע, אלא אם כן החליט יושב ראש המותב, לאחר שנתן למפר לטעון את טענותיו, כי צירוף חבר אחר עלול לגרום לעיוות דין. במקרה כזה, יתקיימו הדיונים בהעדרו של אותו חבר, ובלבד שבמותב ייכללו שניים מחברי ועדת האכיפה. ראיות שהוצגו לפני המותב הקודם ייחשבו כאילו הוצגו לפני המותב בהרכבו החדש.

במקרה שבו נעדר חבר ועדת האכיפה, שאינו יושב ראש המותב מיישיבת המותב, ולא מתקיים לגביו האמור לעיל, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי המותב הנוכחים, אלא אם כן החליט יושב ראש המותב לדחות את הדיון למועד אחר, ובלבד שלא תתקבל החלטה אם להטיל על מפר אמצעי אכיפה לפי סימן ג', בהעדרו של חבר כאמור.

לסעיפים 52לח עד 52מא המוצעים: לפי המוצע, תקבע ועדת האכיפה את סדרי הדיון שיחולו על עבודתה. לפי סעיף 5(ה) להצעת החוק, קביעת סדרי הדיון כאמור תהיה

סימן ב': בירור הפרה והליך אכיפה מינהלי

בירור הפרה 52מב.א) היה לחוקר יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה החלות לגביו, כמפורט בתוספת השביעית (בסימן זה ובסימנים ג' ו-ד' – מפר והפרה, בהתאמה). רשאי הוא –

(1) לבקש משופט של בית משפט שלום לתת צו המתיר לו להיכנס לכל מקום, שאינו משמש כבית מגורים בלבד, לערוך בו חיפוש ולתפוס כל חפץ הדרוש לצורך בירור ההפרה; הוראות סעיף 56ב(ג) עד (ט) יחולו לעניין חיפוש ותפיסה לפי סעיף קטן זה, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיף קטן (ה)1), במקום "הוגש כתב אישום בהליך" יקראו "נפתח הליך אכיפה מינהלי לפי סימן זה";

(2) לבקש משופט של בית משפט שלום לתת צו לאדם, שלפי ההנחה נמצא בחזקתו או ברשותו חפץ הדרוש לצורך בירור ההפרה, להציג לחוקר או לחוקר אחר את החפץ או להמציאו, בשעה, במקום ובאופן הנקובים בצו;

(3) לזמן כל אדם שלדעת החוקר עשויה להיות לו ידיעה הנוגעת להפרה או לעובדות שעשויות להביא לגילוי של המפר, ולשאול אותו שאלות בקשר לאותו עניין; זימון לפי פסקה זו, של אדם שאינו המפר, ייעשה למועד סביר שיתואם עמו.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסימן ב' המוצע

לסעיף 52מב המוצע: מוצע להסמיך חוקר המברר האם התבצעה הפרה של הוראות התוספת החמישית, לבקש צו חיפוש, לערוך חיפוש ולתפוס חפצים, בדומה לסמכות הנתונה לו בסעיף 56 לחוק ניירות ערך, ביחס לעבירה פלילית. הואיל ומדובר בהפרה מינהלית ולא בעבירה פלילית, סמכות החוקר היא מצומצמת: בעוד שביחס לחקירה רשאי חוקר לבצע חיפוש בכל מקום שאינו בית מגורים, ובבית מגורים רשאי הוא לבצע חיפוש לאחר שקיבל צו משופט בית משפט שלום, הרי שביחס להפרה מינהלית, נדרש צו בית משפט לחיפוש במקום שאינו בית מגורים ואילו חיפוש בבית מגורים אסור. ואולם אם בית מגורים משמש גם כבית עסק יהיה ניתן לבקש צו חיפוש לגביו.

לצד סמכות זו מוצע להסמיך חוקר לבקש מבית משפט להוציא צו הזמנה להציג חפץ, בדומה לסמכות בית המשפט לפי סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

כן מוצע להסמיך חוקר לבצע חקירה בדומה לסמכותו לפי סעיף 56 לחוק ניירות ערך ביחס לעבירת ניירות ערך. מאחר שאין המדובר בחקירת חשד לעבירה אלא בבירור

המתבצע לקראת הליך אכיפה מינהלי, מכונה הליך זה בחוק בשם "בירור הפרה". בניגוד לסמכות החקירה, סמכות הבירור המינהלי אינה כוללת סמכות לבצע חיפוש על הגוף. במסגרת בירור זה יוסמך החוקר לברר כל פרט הנוגע להפרה, הן לשם בירור בדבר ביצועה של הפרה והן לשם בירור הרווח והנוק שנבעו מן הפרה.

הואיל ומדובר בבירור מינהלי, ולא בחקירה פלילית, לרשות לא תהיה סמכות מעצר לרבות סמכות לעצור את מי שמתנגד להתייצב לבירור הפרה, ואולם במקרה של אי-התייצבות רשאי החוקר לבקש מבית משפט כפיית ציות ועונש בשל אי-ציות כאילו זומן אותו אדם להעיד בבית המשפט ולא ציית.

מוצע לקבוע כי התשובות לשאלות שימסור מפר בהליך בירור מינהלי לא יוכלו לשמש כראיות בהליך פלילי נגדו. עם זאת, ברי כי אם במהלך ביצוע בירור מינהלי יתברר כי התשובות שניתנו לשאלות החוקר מעוררות חשד לעבירה פלילית והחוקר יבקש לפתוח בחקירה פלילית ביחס אליה, הוא יהיה רשאי להבהיר זאת לנשאל ולשאלו את השאלה שוב כשאלה הנשאלת במסגרת חקירה פלילית. זאת כמובן בכפוף להגבלה הקבועה בהצעה ולפיה לא ייפתח הליך פלילי נגד אדם שזומן לבירור ההפרה, בשל

(ב) זומן אדם לפי סעיף קטן (א)(3), ישיב לשאלות שנשאל לפי אותו סעיף קטן; תשובות לשאלות כאמור, לא ישמשו כראיה בהליכים פליליים נגד אותו אדם.

(ג) זומן אדם לפי סעיף קטן (א)(3) ולא התייצב, רשאי בית המשפט, לבקשת חוקר, לצוות על הבאתו לפני חוקר או להטיל עליו עונש בשל אי-ציות, כאמור בסעיף 73 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984⁴ (בסימן זה – חוק בתי המשפט), כאילו זומן האדם להעיד לפני בית משפט ולא התייצב.

החלטה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי ומינוי מותב 52מג. היה ליושב ראש הרשות יסוד סביר להניח, בין בעקבות בירור לפי סעיף 52מב ובין בדרך אחרת, כי בוצעה הפרה, רשאי הוא לפתוח נגד המפר הליך אכיפה מינהלי לפי סימן זה, ולמנות מותב של הוועדה לדון באותה הפרה.

הודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי 52מז. (א) יושב ראש המותב שמונה לפי סעיף 52מג, ימסור למפר הודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי לפי סימן זה (בסימן זה – הודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי).

(ב) בהודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי יציין יושב ראש המותב, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה, ותמצית העובדות והנסיבות שעליהן היא מבוססת;

(2) פירוט אמצעי האכיפה שניתן להטיל על המפר בשל ההפרה, בהתאם להוראות סימן ג';

(3) זכותו של המפר לקבל לידיו את המידע הנוגע להפרה בהתאם להוראות סעיף 52מז;

(4) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הוועדה, בהתאם להוראות סעיף 52מו.

זכות לקבלת המידע הנוגע להפרה 52מז. מפר שנמסרה לו הודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי רשאי לקבל לידיו את המידע הנוגע להפרה הנמצא לפני המותב, למעט מידע חסוי כמשמעותו בסעיף 52מז.

ד ב ר י ה ס ב ר

לאחר מינוי המותב, ישלח יושב ראש המותב הודעה למפר אשר בה יפורטו ההפרה הנטענת והעובדות המהוות בסיס לה. בנוסף יפורטו בהודעה זכויות המפר ואמצעי האכיפה העשויים להיות מוטלים עליו.

למפר תינתן הזכות לקבל את חומר הבירור הנוגע להפרה וכן כל מסמך שיוגש לוועדה, למעט תרשומות פנימיות של חברי ועדת האכיפה או של עורכי הבירור המינהלי, ולמעט מידע חסוי, קרי, מידע שגילוי למפר עלול, לדעת יושב ראש המותב, לפגוע בביטחון המדינה או בעניין ציבורי חשוב אחר (בדומה לקבוע בתקנה 6 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

המעשה או המחדל אשר עליהם הוא נשאל במסגרת בירור ההפרה. ראיות אלה יוכלו לשמש כראיות בהליך פלילי נגד אדם אחר או נגד אותו אדם ביחס למעשים פליליים אחרים מאלה שלגביהם נשאל כאמור.

לסעיפים 52מג עד 52מז המוצעים: סעיפים אלה מסדירים את אופן הפתיחה והניהול של הליך האכיפה המינהלי. הליך אכיפה מינהלי עשוי להיפתח בעקבות הליך בירור הפרה לפי סעיף 52מב המוצע או בעקבות מידע שהגיע לרשות בדרך אחרת. אם ליושב ראש הרשות יש יסוד סביר להניח כי התבצעה הפרה, הוא רשאי לפתוח בהליך אכיפה מינהלי ולמנות מותב של ועדת האכיפה לדון בהפרה.

⁴ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

מפר שנמסרה לו הודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי, 52מו. רשאי לטעון את טענותיו לעניין זה, בכתב, לפני המותב, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה או מהמועד שבו היה זכאי לקבל לידיו את המידע הנוגע להפרה בהתאם להוראות סעיף 52מ, לפי המאוחר מביניהם.

ההליך לפני המותב 52מו. (א) יושב ראש המותב יעביר למותב, זמן סביר לפני הדיון הראשון בעניין הפרה, את הפרטים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) של סעיף 52מ(ב) וכן את הטענות שטען המפר לפי סעיף 52מו, ורשאי יושב ראש המותב לצרף לטענות המפר גם את התייחסותו לטענות אלה.

(ב) מפר שטען את טענותיו, בכתב, לפני המותב, בהתאם להוראות סעיף 52מו, רשאי להשמיע את טענותיו לפני המותב.

(ג) מפר רשאי לקבל לידיו, במהלך ניהול ההליך לפי סעיף זה, מידע נוסף הנוגע להפרה, לרבות פרוטוקולים של דיוני המותב, ולמעט מידע חסוי כמשמעותו בסעיף 52מח.

(ד) המותב רשאי, בנסיבות מיוחדות, לזמן אנשים נוספים, להופיע לפניו ולמסור לו מידע הדרוש לו לצורך קבלת החלטתו; המפר יהיה זכאי להיות נוכח בדיון שאליו זומן אדם כאמור.

(ה) זומן אדם לפי הוראות סעיף קטן (ג) ולא התייצב, רשאי בית המשפט, לבקשת הוועדה, לצוות על הבאתו לפני הוועדה או להטיל עליו עונש בשל אי-ציות, כאמור בסעיף 73 לחוק בתי המשפט, כאילו זומן האדם להעיד לפני בית משפט ולא התייצב.

(ו) לנפגע ההפרה לא תהיה זכות לטעון את טענותיו לפני הוועדה.

מידע חסוי 52מח. (א) יושב ראש המותב רשאי להציג לפני המותב, לפני תחילת הדיון הראשון בעניין הפרה או בכל שלב משלבי הדיון בהפרה, מידע שגילוייו למפר עלול, לדעתו, לפגוע בביטחון המדינה או בעניין ציבורי חשוב אחר (בסעיף זה – מידע חסוי) ולבקשו שלא לגלות למפר את תוכנו.

ד ב ר י ה ס ב ר

טענותיו, לרבות זכות ייצוג בידי עורך דין, בדומה לזכות הקיימת בהליכים מינהליים אחרים. נוכחותו של המפר בדיון אינה תנאי לקיום הדיון אלא היא זכות הניתנת לו. הזמן המפר ולא הופיע, יתקיים הדיון בהעדרו. לוועדה זכות להזמין עדים להופיע לפניו, לרבות לבקשתו של המפר, אך זאת רק בנסיבות מיוחדות ולא כשגרה, שכן אין מדובר בהליך אדוורסרי.

מוצע כי אם החליט המותב להטיל אמצעי אכיפה על מפר, יקבע בהחלטתו את המועד שבו תיכנס ההחלטה

עניין ציבורי חשוב כאמור עשוי להיות רצון למנוע חשיפת קיומו של מודיע וזהותו, או רצון לעודד חשיפת הפרות של החוק. ההחלטה בשאלה האם יש לראות במידע מידע חסוי תוכרע בידי המותב לאחר שהשאלה תוצג לפניו בידי יושב ראש המותב. החליט המותב כי יש לגלות למפר את המידע, רשאי יושב ראש המותב להודיע למותב כי על אף החלטתו, המותב יימנע מלהסתמך על המידע האמור בהכרעתו.

ועדת האכיפה תתבסס על מסמכים שיוגשו לה ולמפר תוקנה הזכות להופיע לפני ועדת האכיפה ולהשמיע את

(ב) המותב רשאי לעיין במידע החסוי שהוצג לפניו לפי סעיף קטן (א) ולקבל מיושב ראש המותב פרטים נוספים לעניין המידע החסוי, לשם קבלת החלטה בבקשתו לפי אותו סעיף קטן.

(ג) מצא המותב כי העניין שיש באיגילוי של המידע החסוי עדיף מהצורך לגלותו לשם עשיית צדק, רשאי הוא לקיים את הדיון בעניינו של המפר בלי לגלות לו את תוכנו של המידע החסוי.

(ד) החליט המותב שלא לגלות למפר את תוכנו של מידע חסוי, ימסור למפר פרטים או תמצית של המידע החסוי, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה או בעניין ציבורי חשוב אחר.

(ה) החליט המותב על גילוי של מידע חסוי, רשאי יושב ראש המותב להורות לחברי המותב שלא יתחשבו במידע האמור לשם קבלת החלטה בעניינו של המפר; הורה יושב ראש המותב כאמור, לא יתחשב המותב במידע החסוי, והמידע לא יועבר למפר.

(ו) המותב יודיע למפר על החלטתו לפי סעיף זה, ורשאי הוא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

החלטת המותב 52מט.א) החלטת המותב אם להטיל על המפר אמצעי אכיפה לפי סימן ג' תינתן בכתב ותהיה מנומקת, והיא תישלח למפר.

(ב) החליט המותב על הטלת אמצעי אכיפה על המפר, יפרט בהחלטתו את המועד שבו תיכנס ההחלטה לתוקפה, אשר לא יקדם מ־60 ימים ממועד מתן ההחלטה, ורשאי הוא לקבוע מועדי כניסה לתוקף שונים לגבי אמצעי אכיפה שונים; בית המשפט רשאי להורות, לבקשת יושב ראש המותב, על הקדמת מועד כניסתה לתוקף של ההחלטה כאמור, אם סבר כי נסיבות העניין מצדיקות זאת.

סימן ג': אמצעי האכיפה המינהליים

הטלת אמצעי אכיפה 52ב. מצא מותב כי בוצעה הפרה, רשאי הוא להטיל על המפר אחד או יותר מאמצעי האכיפה הקבועים בסימן זה, בכפוף להוראות סעיף 52נז ובהתחשב בשיקולים שקבע יושב ראש הרשות לפי סעיף 56ח(א)(3).

ד ב ר י ה ס ב ר

לסימן ג' המוצע – כללי

רשויות ניריות ערך בארה"ב (SEC) ובאנגליה (FSA) מוסמכות להטיל מגוון של אמצעי אכיפה במסגרת ההליך המינהלי. בין השאר מוסמכות הן להטיל על המפר עיצומים כספיים, לקבוע חובת תשלום פיצויי נזק והשבה לנפגעי ההפרה, לפרסם הודעות גינוי, להטיל מגבלות על פעילות ועיסוק ולשלול רישיונות.

כאמור לתוקפה. מועד זה לא יקדם מ־60 ימים ממועד מתן ההחלטה. קביעה כאמור תאפשר למפר לבקש את עיכוב ביצועה של ההחלטה אם יחליט לערער עליה. עם זאת, מוצע לאפשר לרשות לבקש מבית המשפט את קיצורו של מועד זה, בנסיבות המצדיקות זאת. כך למשל, במקרים שבהם נראה כי ראוי שהמפר יורחק מעיסוקו בשוק ההון באופן מיידי.

152א. (א) מותב רשאי להטיל על מפר עיצום כספי בסכום מרבי כמפורט להלן, לפי העניין:

- (1) לעניין הפרה המנויה בחלק א' של התוספת השביעית – בסכום מרבי של שני מיליון שקלים חדשים לתאגיד, ו־400 אלף שקלים חדשים ליחיד;
- (2) לעניין הפרה המנויה בחלק ב' או בחלק ג' של התוספת השביעית – בסכום מרבי של חמישה מיליון שקלים חדשים, לתאגיד, ומיליון שקלים חדשים ליחיד.

(ב) הוראות סעיפים 52כא, 52כג ו־52כד יחולו לעניין עיצום כספי לפי סעיף זה, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיף 52כא –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום הקטע החל במילים "ביום מסירת דרישת החיוב" עד המילים "ההודעה על כוונת החיוב" יקראו "ביום מתן ההחלטה";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "סכומי ההון העצמי והעיצום הכספי הקבועים בתוספת השישית" יקראו "סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף קטן (א)".

152ב. (א) מותב רשאי להטיל על מפר לשלם לאדם שמונה לפי סעיף קטן (ד) (בסעיף זה – הממונה). סכום בשיעור כמפורט להלן, לפי העניין, אשר יחולק בין נפגעי ההפרה באופן שווה הממונה:

תשלום לנפגע
ההפרה

ד ב ר י ה ס ב ר

מתאימים אף לעיצומים כספיים המוטלים במסגרת הליך אכיפה מינהלי. הכוונה להוראות בעניין הצמדת סכומי העיצום הכספי למדר, דרכי גביית העיצום הכספי והוראות לעניין ריבית והצמדה במקרה של איחור בתשלום.

לסעיף 152ב המוצע: לצד הטלת עיצומים כספיים, מוצע להסמיך את ועדת האכיפה לחייב מפר בתשלום סכום בגובה טובת ההנאה או הרווח שהפיק המפר כתוצאה מביצוע ההפרה, וזאת כדי למנוע מצב שבו המפר ישקלל מראש את עלות פעילותו העבריינית לעומת התועלת אשר ישא ממנה ("הפרה יעילה"). ההשבה היא אמצעי אכיפה מקובל ומרכזי בתחום העבריינות הכלכלית אשר נועד בראש ובראשונה למנוע מצב שבו יצא חוטא נשכר מפירות התנהגותו הבלתי חוקית. הכלל המנחה בהשבה הוא כי המפר ישיב את הרווח אשר השיג בעקבות ההפרה. רווחים אלה כוללים הן רווחים ישירים מביצוע ההפרה (לדוגמה – רווח ממכירת נייר ערך במחיר גבוה כתוצאה משימוש במידע פנים) וכן רווחים עקיפים (כגון – קבלת בונוס תלוי בנתונים בדוחות הכספיים). בנוסף, יש להדגיש כי אין השבה תלויה בהכרח בנזק ועל כן יחויב המפר בהשבת רווחיו גם מקום בו ההפרה לא גרמה לנזק.

לחלופין תוכל ועדת האכיפה, אם הטילה על המפר עיצום כספי, לקבוע כי המפר ישלם לנפגעי ההפרה בדרך

במסגרת הצעה זו, מוצע להסמיך את ועדת האכיפה להטיל על מפר אמצעי אכיפה דומים למקובל בדינים שנוכרו, כשהמרכזי שבהם הוא הטלת עיצומים כספיים בסכומים משמעותיים. הניסיון בעולם מלמד כי בעבירות כלכליות דרך הסדרת ההתנהגות היעילה ביותר היא הטלת עיצומים כספיים בסכומים משמעותיים, שכן בדרך כלל מטרת ביצוע ההפרות היא רווח כספי, ועל כן גם הענישה המתאימה היא כספית.

לסעיף 152א המוצע: על פי הנוסח המוצע, העיצום הכספי שרשאית ועדת האכיפה להטיל על מפר יהיה בשיעור מרבי של מיליון שקלים חדשים ליחיד, ו־5 מיליון שקלים חדשים לתאגיד, מלבד ההפרות הקלות המנויות בחלק א' לתוספת השביעית אשר ביחס אליהן העיצום יהיה בשיעור מרבי של 2 מיליון שקלים חדשים לתאגיד, ו־400,000 שקלים חדשים ליחיד. העיצום הכספי ייגבה לאוצר המדינה.

ברי, כי באותם מקרים שבהם יועמד מפר לדין בשל ביצוע כמה הפרות, תוכל ועדת האכיפה לפסוק סכום מצטבר של עיצומים כספיים, בשל כל הפרה והפרה לפי טיבה.

מוצע להחיל על הטלת עיצומים כספיים בידוי ועדת האכיפה כמה סעיפים החלים על הטלת עיצומים כספיים בידי הרשות לפי פרק 3' בנוסחו המוצע, אשר מטבעם

(1) אם הוטל על המפר, בשל אותה הפרה, גם עיצום כספי לפי סעיף 52נא – בשיעור של הגבוה מבין אלה:

(א) סכום הנזק שנגרם לכלל הנפגעים מן ההפרה, עד לשיעור של 20 אחוזים מסכום העיצום הכספי שהוטל על המפר;

(ב) סכום הרווח או טובת ההנאה, לרבות מניעת הפסד, שהשיג המפר, במישרין או בעקיפין, כתוצאה מביצוע ההפרה.

(2) אם לא הוטל על המפר, בשל אותה הפרה, גם עיצום כספי לפי סעיף 52נא – בשיעור של סכום הרווח או טובת ההנאה כאמור בפסקה (1)(ב).

(ב) הוראות סעיף 52כג יחולו, בשינויים המחוייבים, לעניין תשלום לפי סעיף זה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה).

(ג) הממונה יכריע בדבר אופן חלוקת תשלום לפי סעיף זה, בין נפגעי ההפרה.

(ד) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות בדבר –

(1) מינוי הממונה, ובכלל זה הגורם שימנה אותו ותנאי הכשירות למינויו;

(2) האופן שבו על הממונה למלא את תפקידו, ובכלל זה דרך הפנייה של נפגעי ההפרה אליו והאופן שבו הוא יערוך בירור של שיעור הנזק וחלוקתו בין נפגעי ההפרה, וכן הדיווחים שיידרש למסור בקשר למילוי תפקידו;

(3) שכרו והוצאותיו של הממונה.

ד ב ר י ה ס ב ר

של הכנסת, תנאי כשירות וגמול לממונה וכן חובות דיווח אשר יוטלו על הממונה. הכספים אשר יועברו לידי הממונה יוחזקו על ידו לטובת ציבור הנפגעים ולפיכך יחולו עליו הוראות חוק הנאמנות, התשל"ט-1979. ההוראות בעניין דרכי הגבייה וריבית והצמדה במקרה של איחור בתשלום שנקבעו לעניין הטלת עיצומים כספיים בידי הרשות, יחולו גם בהקשר זה.

לנפגע ההפרה לא תהיה זכות עמידה בפני ועדת האכיפה ואולם ברי כי אין בפיצוי שיינתן לו מכוח ההליך המינהלי כדי לגרוע מזכותו להגיש תביעה אזרחית נגד המפר; מובן שמסכום הזכייה שייפסק לו יקוזו הסכום ששולם לו לפי החלטת הממונה. ברי כי במסגרת הליך הקצאת הכספים על ידי הגורם הממונה יהיו נפגעי ההפרה רשאים לפנות לממונה באופן שייקבע על ידי שר המשפטים בתקנות.

המתוארת להלן, סכום כספי אשר לא יעלה על 20% מסכום העיצום הכספי שהוטל עליו. יסודו של רף זה בתפיסה כי תפקידה העיקרי של ועדת האכיפה הוא לאכוף את הדין ולא לפצות ניווקים. לאור זאת, וכדי לשמור על חלקן המינורי של הפיצוי ביחס ליתרת הסנקציות שיוטלו על המפר, נקבעה ההגבלה האמורה. כדי למנוע מצב אפשרי של כפל פיצויים, נקבע בהצעה כי קביעת תשלומי ההשבה וקביעת פיצויי הנזק הם חלופיים ואין ועדת האכיפה יכולה לפסוק סכום מצטבר הכולל את שניהם.

מוצע, כי המפר יעביר את סכומי ההשבה או פיצוי הניווקים שבתשלומם חויב לידי גורם חיצוני, כדוגמת מפרק או מנהל מיוחד דיני פשיטת רגל, אשר יקבע כיצד יש לחלק את סכומי ההשבה בין נפגעי ההפרה. כן מוצע כי בדומה לקבוע בסעיף 21 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980, ביחס לכונס זמני, שר המשפטים יקבע בהתייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים

נקיטת פעולות לתיקון ההפרה ומניעת הישנותה

52ג. מותב רשאי להורות למפר בדבר פעולות שעליו לנקוט לשם תיקון ההפרה ומניעת הישנותה, ורשאי הוא לדרוש מהמפר להפקיד עירבון להבטחת ביצוע הפעולות כאמור.

איסור לכהן כנושא משרה בכירה בגוף מפקח

52ג. (א) מותב רשאי לקבוע כי מי שהפר הוראה המנויה בחלק ג' של התוספת השביעית, לא יהא רשאי לכהן כנושא משרה בכירה בגוף מהגופים המפורטים להלן (בסעיף זה – גוף מפקח), במשך תקופה שלא תעלה על שלוש שנים, ובאישור בית המשפט – על חמש שנים, ממועד כניסתה לתוקף של ההחלטה, אם לדעתו המפר אינו ראוי לכהן כנושא משרה בכירה כאמור:

(1) תאגיד שהוא בעל רישיון לפי חוק הייעוץ;

(2) מנהל קרן או נאמן כמשמעותם בסעיף 4 לחוק השקעות משותפות;

(3) תאגיד מדווח;

(4) חתם.

(ב) קביעה לפי סעיף זה יכול שתהיה לעניין גוף מפקח מסוים, סוג מסוים של גוף מפקח או כלל הגופים המפוקחים.

(ג) במניין התקופות כאמור בסעיף קטן (א) לא יימנו תקופות שבהן פעל המפר בניגוד לקביעה לפי סעיף זה.

ביטול או התליה של רישיון אישור או היתר

52ג. מותב רשאי, לגבי הפרה של הוראה המנויה בחלקים ב' או ג' של התוספת השביעית –

(1) להתלות, לתקופה קצובה, רישיון שניתן למפר לפי חוק הייעוץ או אישור לפעול כמנהל קרן או כנאמן או היתר להחזקת אמצעי שליטה במנהל קרן שניתנו למפר לפי חוק השקעות משותפות; ואולם לא יחליט מותב לפי פסקה זו על התליית רישיון יחיד שניתן למפר לפי חוק הייעוץ, לתקופה העולה על שלוש שנים, אלא לאחר שניתן אישורו של בית משפט לכך;

ד ב ר י ה ס ב ר

כבירה כאמור. הגבלת אמצעי אכיפה זה לאותן הפרות המנויות בחלק ג' לתוספת השביעית נובעת מתפיסת הגבלת עיסוק כסנקציה חמורה יחסית, ובמיוחד במקרה זה – הגבלת עיסוק של נושא משרה אשר אינו נדרש לקבלת רישיון כדי לכהן בתפקיד זה.

כמו כן רשאית ועדת האכיפה להתלות או לבטל רישיון, אישור או היתר שניתנו למפר לפי חוק הייעוץ או לפי חוק השקעות משותפות. לפי ההצעה, יהיה ניתן להתלות או לבטל רישיון או היתר כאמור רק במקרה של ביצוע הפרה מן ההפרות המנויות בחלקים ב' או ג' של התוספת השביעית, שהן ההפרות החמורות יותר, אך לא בשל הפרה המנויה בחלק א' לתוספת. מוצע לקבוע חריג לעניין זה ביחס להתליה או ביטול של רישיון יחיד לפי חוק הייעוץ. לנוכח הפגיעה המשמעותית בעיסוק במקרה זה,

לסעיף 52ג המוצע: אמצעי נוסף שרשאית ועדת האכיפה להטיל על מפר הוא מתן הוראה בדבר פעולות שעליו לנקוט לשם תיקון ההפרה ומניעת הישנותה. כך לדוגמה, אם ההפרה נבעה מאי-תקינותה של מערכת המחשב, יכול שתידרש הטמעת מערכת מחשב חדשה ומתאימה יותר; פעולות כאלה עשויות לכלול קביעת נוהלי עבודה, מינוי בודק חיזוני ועוד. ועדת האכיפה תהיה רשאית לדרוש מהמפר להפקיד עירבון להבטחת ביצוע הפעולות כאמור.

לסעיפים 52ג ו-52גה המוצעים: ועדת האכיפה רשאית לקבוע כי מי שהפר הוראה המנויה בחלק ג' של התוספת השביעית לא יהא רשאי לכהן כנושא משרה בכירה בגוף המפוקח על ידי הרשות, במשך תקופה שתקבע אשר לא תעלה על 3 שנים, ובאישור בית המשפט – על 5 שנים, והכל אם לדעת ועדת האכיפה אין הוא ראוי לכהן כנושא משרה

(2) לבטל רישיון, אישור או היתר כאמור בפסקה (1), שניתנו למפר, ואולם לא יחליט מותב לפי פסקה זו על ביטול רישיון יחיד שניתן לפי חוק הייעוץ אלא לאחר שניתן אישורו של בית משפט לכך.

(א) הטיל מותב על מפר אמצעי אכיפה כאמור בסעיפים 52א או 52ב(2), רשאי הוא להורות בהחלטתו שאמצעי האכיפה, כולו או מקצתו, יהיה על-תנאי (בסעיף זה – אמצעי אכיפה על-תנאי).

אמצעי אכיפה על-תנאי

(ב) מי שהוטל עליו אמצעי אכיפה על-תנאי, לא יופעל כלפיו אמצעי האכיפה אלא אם כן קבע המותב כי הוא ביצע, בתוך תקופה שנקבעה בהחלטת המותב, אשר לא תעלה על שנתיים ממועד מתן ההחלטה, את אחת ההפרות שנקבעו בהחלטה.

(א) בסעיף זה, "התקופה הקובעת" – התקופה כמפורט להלן, לפי העניין;

מגבלת זמן לעניין הטלת אמצעי האכיפה

- (1) לעניין הפרה המנויה בחלק א' של התוספת השביעית – שנה ממועד ביצוע ההפרה;
- (2) לעניין הפרה המנויה בחלק ב' של התוספת השביעית – חמש שנים ממועד ביצוע ההפרה;
- (3) לעניין הפרה המנויה בחלק ג' של התוספת השביעית – שבע שנים ממועד ביצוע ההפרה.

ד ב ר י ה ס ב ר

באמצעות תואנות שונות אשר יובילו לחלוף מגבלת הזמן שלאחריה לא יהיה ניתן לפתוח בהליך אכיפה מינהלי. הוראה דומה להוראה זו נקבעה לעניין הליך פלילי במסגרת הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 60) (התיישנות), התשס"ט-2008 (פורסמה בהצעות חוק הממשלה – 415, בעמ' 202).

קביעת מגבלת זמן דיפרנציאלית עולה בקנה אחד עם ההסדרים הקיימים בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ובסעיף 22 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ה-1985, אשר אף בהם אורך מגבלת הזמן תלוי בחומרת העבירה.

ביחס לאמצעי אכיפה מסוג הטלת תשלומי השבה על המפר, מוצע להעמיד את מגבלת הזמן על 7 שנים. זאת, נוכח התפיסה כי תשלומי ההשבה אינם עונש אלא שלילת פירות ההפרה. המגבלה שנבחרה תואמת את תקופת ההתיישנות הקבועה ביחס לעוולה הדומה לה של עשיית עושר ולא במשפט. חריג נוסף למגבלות הזמן נקבע ביחס להתליה או ביטול של רישיון, אישור או היתר לפי סעיף 52ב המוצע. מאחר שלאמצעים אלה חשיבות לשם שמירת אמון הציבור בשוק ההון ובפעילים בו, מוצע לקבוע כי ביחס להטלתם לא תהיה מגבלת זמן.

מוצע כי במקרה זה תוסמך ועדת האכיפה להתלות את הרישיון לתקופה של שלוש שנים, ואילו להתליה לתקופה ארוכה יותר או לביטול הרישיון תידרש ועדת האכיפה לאישור בית המשפט.

לסעיף 52א המוצע: מוצע כי את אמצעי האכיפה של הטלת עיצום כספי לפי סעיף 52א או של התלית רישיון לפי סעיף 52ב(2) יהיה ניתן להטיל על-תנאי ולפיו אמצעי האכיפה ייכנס לתוקף רק אם יבצע המפר הפרה נוספת כפי שתקבע ועדת האכיפה בהחלטתה. ועדת האכיפה היא שתידרש לקבוע כי המפר לא קיים את התנאי כאמור.

לסעיף 52ב המוצע: מוצע לקבוע תקופות מגבלת זמן שלאחריהן לא יהיה ניתן להטיל אמצעי אכיפה בשל ביצוע הפרה. מגבלת הזמן המוצעת מחולקת לפי סוגי ההפרות, בהתאם לחומרתן ולמורכבותן. לפי המוצע, התקופה הקובעת לעניין זה, לגבי הפרות המנויות בחלק א' לתוספת השביעית היא שנה ממועד ביצוע ההפרה, לגבי הפרות המנויות בחלק ב' לתוספת השביעית – 5 שנים ממועד ביצוע הפרה, ולגבי הפרות המנויות בחלק ג' לתוספת השביעית – 7 שנים ממועד ביצוע ההפרה. עוד מוצע, לקבוע כי אם במהלך תקופת בירור ההפרה או הליך האכיפה המינהלי ערם המפר על הרשות קשיים בביצוע ההליך, לא יימנו פרקי זמן אלה בתקופת מגבלת הזמן כאמור. כך תימנע ממפר האפשרות לחמוק מעונש

(ב) הוחלט על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי לפי סעיף 52מג, לעניין הפרה המנויה בחלק א' או בחלק ב' של התוספת השביעית, לאחר תום התקופה הקובעת, יחולו לעניין סמכות המותב להטיל על המפר אמצעי אכיפה לפי סימן זה, ההוראות כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) אם טרם חלפו שבע שנים ממועד ביצוע ההפרה, רשאי המותב להטיל על המפר אמצעי אכיפה כאמור בסעיפים 52נב(א)(2) או 52נה, בלבד;

(2) אם חלפו שבע שנים ממועד ביצוע ההפרה, רשאי המותב להטיל על המפר אמצעי אכיפה לפי סעיף 52נה, בלבד.

(ג) הוחלט על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי לפי סעיף 52מג, לעניין הפרה המנויה בחלק ג' של התוספת השביעית, לאחר תום התקופה הקובעת, רשאי המותב להטיל על המפר אמצעי אכיפה לפי סעיף 52נה, בלבד.

(ד) במניין התקופה הקובעת לא יובא בחשבון פרק הזמן שבו נבצר מהרשות או מהוועדה להשלים את הליך בירור ההפרה או את הליך האכיפה המינהלי, לפי העניין, בשל אחד מאלה:

- (1) הימצאות המפר מחוץ לישראל;
- (2) התחמקות המפר;
- (3) מצבו הרפואי או הנפשי של המפר;
- (4) לא ניתן לאתר את המפר במאמץ סביר.

סימן ד': הוראות כלליות

52נח. (א) החלטת מותב כאמור בסעיף 52מט תפורסם באתר האינטרנט של הרשות; ואולם רשאי המותב, לבקשת המפר, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שלא לפרסם את החלטתו כאמור או לדחות את פרסומה למועד שיקבע; משך הזמן שחלף ממועד ההפרה, כשלעצמו, לא ייחשב נימוק מיוחד לעניין זה.

פרסום ודיווח מיידים על החלטה אם להטיל אמצעי אכיפה

(ב) החליט מותב להטיל אמצעי אכיפה על מפר שהוא גורם מדווח כהגדרתו בסעיף 52כו(ב), או נושא משרה בכירה בו, יפרסם הגורם המדווח, בדוח מיידים לפי סעיפים 36(ג) או 56(ג)(3), לפי סעיף 27(ז) לחוק הייעוץ או לפי סעיף 72(א) לחוק להשקעות משותפות, לפי העניין, את ההחלטה, אלא אם כן החליט המותב, בהתאם להוראות סעיף קטן (א), שלא לפרסם את אותה החלטה.

ד ב ר י ה ס ב ר

אמצעי אכיפה, להגיש על כך דיווח מיידים ועדת האכיפה רשאית שלא לפרסם את ההחלטה כאמור ובכך לפטור גם את המפר מחובת הדיווח כאמור, במקרים שבהם סברה כי קיימים נימוקים מיוחדים שבשלהם הדבר אינו מידתי. ברי, כי עצם הפגיעה בשמו הטוב של המפר, הנלווית מטבעה

לסימן ד' המוצע

לסעיף 52נח המוצע: לפי המוצע, החלטות המותב יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות. זאת, כדי להביא לשקיפות מלאה לגבי הפרות שבוצעו ואמצעי האכיפה שהוטלו בשלהן, בנוסף, יידרש מפר שהוא גורם מדווח שהוטל עליו

(ג) החליט מותב להטיל אמצעי אכיפה על מפר שהוא בעל רישיון לפי חוק הייעוץ או תאגיד בנקאי, רשאי יושב ראש הרשות להורות לו גם להודיע ללקוחותיו או לפרסם בעיתון, או בכל דרך אחרת שיורה, את מהות ההפרה שבשלה החליטה הוועדה כאמור ואת נסיבותיה, ואת אמצעי האכיפה שהוטל עליו על פי ההחלטה.

(א) אין בהגשת עתירה על החלטת מותב לפי סעיף 52מט, כדי לעכב את ביצוע ההחלטה, את פרסומה או את הגשת הדוח המיידית לפי סעיף 52נח(ב), אלא אם כן הסכימה לכך הרשות או אם בית המשפט הורה אחרת.

(ב) החליט בית המשפט לקבל עתירה כאמור בסעיף קטן (א) או ערעור שהוגש על החלטה בעתירה כאמור, לאחר ששולם עיצום כספי לפי סעיף 52נא, יחולו לעניין העיצום הכספי כאמור הוראות סעיף 52כזה(ב).

(א) המנהל הכללי של התאגיד ושותף למעט שותף מוגבל, אחריות מנהל כללי 52. ושותף שאינו שותף מוגבל חייבים לפקח ולנקוט את כל האמצעים הסבירים בנסיבות העניין למניעת ביצוע הפרה בידי התאגיד או השותפות, לפי העניין, או בידי עובד מעובדיהם.

(ב) בוצעה הפרה, למעט הפרה המנויה בפרטים (6) עד (8) בחלק ג' של התוספת השביעית ולמעט הפרה לפי סעיף 54(א1), חזקה היא כי המנהל הכללי בתאגיד או שותף שאינו שותף מוגבל בשותפות, לפי העניין, הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), וניתן להטיל עליו אחד או יותר מאמצעי האכיפה כמפורט להלן, לפי העניין, אשר היה ניתן להטיל עליו אילו הוא היה המפר, אלא אם כן הוכיח שמילא את חובתו לפי סעיף קטן (א):

(1) עיצום כספי כאמור בסעיף 52נא, בסכום מרבי שלא יעלה על מחצית מסכום העיצום הכספי המרבי שהיה ניתן להטיל על מפר שהוא יחיד בשל אותה הפרה;

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיף 2 לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, מכוח חוק ניירות ערך, חוק הייעוץ או חוק השקעות משותפות, ובכלל זה החלטה של ועדת האכיפה. עם זאת, מוצע להבהיר כי אין בהגשת עתירה על החלטת ועדת האכיפה לפי סעיף 52מט כדי לעכב באופן מיידית את ביצוע ההחלטה או פרסומה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

לסעיף 52 המוצע: מוצע לקבוע את אחריותו הפיקוחית של מנהל כללי בתאגיד ושותף למעט שותף מוגבל, בשותפות, לעניין ביצוע הפרות בידי התאגיד או השותפות, וזאת בלי לגרוע מאחריותם הפיקוחית הפלילית והאזרחית מכוח הוראות החוק הקיימות. לפי המוצע, על המנהל הכללי של תאגיד מדווח ועל שותף שאינו שותף מוגבל בשותפות תחול חובת פיקוח על כך שהתאגיד או

לכל החלטה על הטלת אמצעי אכיפה, לא תיחשב לנימוק מיוחד לעניין זה. בנוסף מוצע, ביחס להחלטה נגד בעל רישיון לפי חוק הייעוץ או נגד תאגיד בנקאי, להסמיך את יושב ראש הרשות להורות למפר לפרסם את ההחלטה בדרכים נוספות.

לסעיף 52 נט המוצע: הצעת החוק אינה מסדירה את דרך העתירה על החלטות ועדת האכיפה. לאחרונה פורסמה הצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 59) (סמכות בעניינים כלכליים), התש"ע-2010 (פורסמה בהצעות חוק הממשלה – 484, בעמ' 358), ובה תוקן חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן – חוק בתי משפט לעניינים מנהליים), ונקבע בתוספת הראשונה לו, כי יהיה ניתן לעתור בעתירה מינהלית על כל החלטה של רשות כהגדרתה

(2) לעניין הפרה המנויה בחלק ב' או בחלק ג' של התוספת השביעית – התליה של רישיון, אישור או היתר, כאמור בסעיף 52נ(1), לתקופה שלא תעלה על מחצית מתקופת ההתליה שהיה ניתן להטיל על המפר לפי אותו סעיף, או ביטול של רישיון, אישור או היתר כאמור;

(3) לעניין הפרה המנויה בחלק ג' של התוספת השביעית – איסור לכהן כנושא משרה בכירה בגוף מפוקח, כאמור בסעיף 52נ, לתקופה שלא תעלה על מחצית מתקופת איסור הכהונה שהיה ניתן להטיל על המפר לפי אותו סעיף.

(ג) בסעיף זה, "שותפות" ו"שותף מוגבל" – כהגדרתם בפקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975.⁵

הליך אכיפה מינהלי 5052. החל הליך לפי פרק זה נגד מפר, לא יוגש בשל המעשה המהווה את ההפרה כתב אישום נגד המפר, וכן לא יוטל על המפר בשל המעשה כאמור עיצום כספי לפי פרק ח'3; לעניין זה, "תחילת הליך" – זימון המפר לבירור ההפרה לפי סעיף 52מב(א)3 או מסירת הודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי לפי סעיף 52מ.

שינוי התוספת 5052. שר האוצר רשאי, בצו, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות השביעית עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת השביעית.⁶

ד ב ר י ה ס ב ר

לסך של 50% מזה אשר היה ניתן להטיל על המנכ"ל או השותף, אילו הוא היה המפר הראשי והגבלת עיסוק או התליית רישיון למחצית מהתקופות שהיה ניתן להטיל על המנכ"ל או השותף, אילו הוא היה המפר הראשי.

לסעיף 52סא המוצע: מוצע לקבוע כי משעה שזומן מפר ל"תישאול" במסגרת בירור הפרה מההפרות המנויות בתוספת השביעית לחוק ניירות ערך (ובמקרה שהחל הליך מינהלי בלי בירור ההפרה – משעה שנשלחה למפר הודעה על כוונה לפתוח בהליך אכיפה מינהלי) לא יהיה ניתן להגיש כתב אישום נגד הנשאל בשל המעשה או המחל המהווה את ההפרה. ואולם יובהר כי במקרים שבהם במהלך בירור ההפרה יתברר כי הנשאל ביצע מעשים אחרים שאינם נשוא הבירור, הנחשדים להיות עבירות – ניירות ערך או עבירות אחרות, ייעצר הבירור המינהלי, הנאשם יוזהר וההליך יעבור לאפיק של חקירה פלילית. כן יובהר כי האמור לעיל מתייחס לנשאל מסוים ולא יוכל להיות הגנה בפיו של אחר לקבוע כי משעה שנפתח הליך מינהלי מורחב לא יהיה ניתן להגיש כתב אישום בשל אותה הפרה. כן מוצע לקבוע כי במקרה של פתיחה בהליך אכיפה מינהלי תיחסם הדרך בפני הטלת עיצום כספי בידי הרשות לפי הוראות פרק ח'3 בנוסחו המוצע.

לסעיף 52סב המוצע: מוצע להסמיך את שר האוצר, בצו על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות

השותפות, לפי העניין, ועובדיהם אינם מבצעים הפרות המנויות בתוספת השביעית לחוק ניירות ערך, בתוספת הראשונה לחוק הייעוץ או בתוספת הראשונה לחוק השקעות משותפות. לצד חובה זו מוצע לקבוע, כי כאשר תאגיד או עובד ביצע הפרה, למעט ההפרות המינהליות המקבילות להוראות הפליליות בעניין שימוש במידע פנים ותרמית בניירות ערך, יהיה ניתן להפעיל אמצעי אכיפה גם נגד המנהל הכללי או השותף כאמור, אלא אם כן הוכיח כי קיים את חובת הפיקוח האמורה. זאת, בדומה לאחריות המוטלת מכוח סעיף 53(ה) לחוק ניירות ערך לעניין הליכים פליליים. ואולם במובחן מהסעיף הפלילי, מוצע שלא להטיל אחריות פיקוחית על הדירקטורים שכן הם אינם מעורבים בפעילות השוטפת של התאגיד; נראה כי ההליך המינהלי אינו מתאים לבחינת הפרת חובת פיקוח הנושאת איפיונים אלה. לעומת זאת המנהל הכללי אמור לוודא בפועל את חוקיות פעילותם השוטפת של התאגיד ועובדיו וכן שהדיווחים לרשות נכונים ומלאים, ומשכך יהיה ניתן להפעיל נגדו את ההליך המינהלי המוצע. כפי שהוסבר לעיל, ככלל, התאגיד אינו רשאי לשפות נושא משרה על חברת כספית שהוטלה עליו בחלופה להליך פלילי, ולפי התיקון המוצע לחוק החברות בסעיף 4 להצעת חוק זו, בכלל זה אמצעי אכיפה שהוטל על מפר חובת הפיקוח כאמור בסעיף זה. אמצעי האכיפה שאותם יהיה ניתן להטיל על מפר חובת הפיקוח כאמור יהיו אלה: עיצום כספי המוגבל

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, התשל"ה, עמ' 549.

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) במקום הרישה יבוא "מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי חמישה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁶ (להלן – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד – פי עשרים וחמישה מן הקנס כאמור באותו סעיף";

(2) בפסקה (2), במקום "הפר את הוראות סעיף 16(א) או (ב) או סעיף 18(א)" יבוא "גרם לכך שבטיוטת תשקיף או בתשקיף יהיה פרט מטעה";

(3) בפסקה (3), אחרי "בתשקיף" יבוא "בדוח, בהודעה או במפרט הצעת רכש";

(4) בפסקה (4), אחרי "לא קיים" יבוא "הוראה מהוראות סעיף 17(ג)";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) מי שעשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך בירור הפרה או הליך אכיפה מינהלי, לפי פרק ח'4, דינו – מאסר שלוש שנים";

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) במקום הרישה יבוא "מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר מאסר שנתיים או קנס פי שניים וחצי מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – פי שנים עשר וחצי מן הקנס כאמור באותו סעיף";

(2) במקום פסקאות (1) ו-(א1) יבוא:

"(1) לא קיים את הוראות סעיפים 5, 10(ב) או 145;

(א1) הפר את הוראות סעיף 13;

(ב1) הפר את הוראות סעיף 15";

(3) במקום פסקה (א2) יבוא:

"(א2) לא קיים את הוראות סעיף 17(ג);

ד ב ר י ה ס ב ר

שנה או קנס פי שלושה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין (78,300 שקלים חדשים); השלישית קבועה בסעיף קטן (ב1) – מאסר של שישה חודשים, והרביעית קבועה בסעיף קטן (ג) – קנס פי שלושה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)1 לחוק העונשין (38,700 שקלים חדשים).

כדי להרשיע בעבירה מן הסוג הראשון נדרש, ביחס לרוב ההפרות, להוכיח יסוד נפשי של כוונה, וביחס לחלקן – יסוד נפשי של מודעות לקיום פרט מטעה. ביחס לשלוש הדרגות האחרות (סעיפים קטנים ב), (ב1) ו-(ג)) יש להוכיח מודעות, וזאת אף שחוק ניירות ערך כנוסחו כיום אינו מפרש מהו היסוד הנפשי הנדרש ביחס להפרות המנויות בהן, שכן תיקון מס' 39 לחוק העונשין קבע מפורשות בסעיף 19 כי ברגיל, רואים אדם כמבצע עבירה במחשבה פלילית, אלא אם כן נקבע בהגדרת העבירה באופן מובחן כי רשלנות

את התוספת השביעית המונה את רשימת ההפרות שבהן רשאית ועדת האכיפה לדון.

לפסקה (11)

התיקון המוצע נועד לשנות את מדרג הענישה הקבוע כיום בסעיף 53 לחוק ניירות ערך. כפי שיובהר להלן, שינוי המדרג מביא למעשה להכבדת הענישה. במקביל, מוצע להעלות את גובה הקנסות המוטלים על עבירות התרמית בקשר לניירות ערך והשימוש במידע פנים.

סעיף 53 לחוק ניירות ערך קובע כיום ארבע דרגות ענישה: הראשונה קבועה בסעיף קטן (א) – מאסר שלוש שנים או קנס פי ארבעה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין) (269,200 שקלים חדשים); השנייה קבועה בסעיף קטן (ב) – מאסר

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(ב2) הפר הוראות לפי סעיף 17ג;

(4) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(א5) לא קיים את הוראות סעיפים 36, 37 או 37, או תקנות לפיהם, או לא קיים הוראה או הנחיה של הרשות לפי סעיף 36א";

(ד) סעיף קטן (ג) – בטל;

(ה) בסעיף קטן (ד), המילים "או תקנות לפי סעיף 35לא" – יימחקו ובמקום "בשיעור החלק החמישים של הקנס" יבוא "בשיעור של ארבעה אחוזים מן הקנס";

(12) בסעיף 54 –

(א) בסעיף קטן (א), ברישה, בסופה יבוא "ואם הוא תאגיד – פי עשרים וחמישה מן הקנס כאמור באותו סעיף";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) גורם מפוקח או משקיע בניירות ערך שעשה אחד מאלה, יראו אותו, לעניין פרק ח'4, כמי שביצע הפרה של הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת השביעית:

(1) מסר לאדם אמרה, הבטחה או תחזית, בכתב, בעל פה או בדרך אחרת, שהיה עליו לדעת שהן כוזבות או מטעות, או העלים מאדם עובדות מהותיות, והיה עליו לדעת שיש במעשיו כדי להניע את אותו אדם לרכוש או למכור ניירות ערך;

(2) עשה עסקה עצמית בניירות ערך, עסקה מתואמת בניירות ערך או ייצוב אסור של שער ניירות ערך";

(ג) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בסעיף זה –

"גורם מפוקח" – כל אחד מהגורמים המפורטים להלן, וכן בעל שליטה, דירקטור ונושא משרה בכירה בכל אחד מהם:

(1) תאגיד מדווח;

(2) תאגיד המציע לראשונה ניירות ערך שלו לציבור;

(3) נאמן;

ד ב ר י ה ס ב ר

הקבועה להפרות המנויות בסעיפים אלה: מאסר עד שישה חודשים (אשר נחשב לפי סעיף 24 לחוק העונשין כעבירה מסוג עוון), או קנס בסכום שאינו עולה על 38,000 שקלים חדשים (נחשב לפי אותו סעיף לעבירה מסוג חטא). במצב דברים זה, התועלת מהעמדה לדין אינה משמעותית, והחשש מהרשעה בעבירות מסוגים אלה אינו מספק את ההרתעה הנדרשת, על אף המשקל המרתיע שיש בהטלת הקלון הנלווית לעצם ההרשעה בפלילים. ואכן, בפרקטיקה, אין הרשות נוטה לפתוח הליכים פליליים ביחס להפרות המנויות בסעיפים קטנים (ב1) ו-(ג). הדברים נכונים במיוחד כאשר הפרות אלה עומדות כעילה עצמאית ויחידה לפתיחה בהליך.

היא היסוד הנפשי הדרוש לשם התהוותה. לנוכח תחולתו של חוק העונשין על עבירות פליליות באשר הן, ולנוכח העיקרון הקבוע בסעיף 5 של התחולה הרטרואקטיבית של שינויים לקולא, הביאה הקביעה של סעיף 19 לשינוי הכלל הפרשני שנקטה הפסיקה עד אז, והעבירות המנויות בסעיפים קטנים (ב) עד (ג), הפכו לעבירות של מחשבה פלילית, אף שהפסיקה ראתה בהן עבירות עם יסוד נפשי של רשלנות (כך למשל נקבע בת"פ 1590/90 מדינת ישראל נ' קלאב הוטלס אינטרנשיונל בע"מ, פ"מ תשנ"ב (446,4) לגבי הפרות המנויות בסעיף 53ג). הוכחת יסוד נפשי זה מערימה נטל אשר לרוב אינו מצדיק פתיחה בהליך פלילי בכלל, ובמיוחד לאור רמת הענישה הקלה יחסית,

- (4) חתם;
- (5) מפיץ;
- (6) חבר בורסה;
- (7) מסלקה;
- (8) בעל רישיון לפי חוק הייעוץ;
- (9) מנהל קרן או נאמן;
- (10) משקיע המנוי בפרטים (2), (3) או (4) לתוספת הראשונה;
- (11) תאגיד בנקאי;
- (12) מי שמבצע את הפעולות שאותן רשאי לבצע גורם מהגורמים המנויים בפסקאות (3) עד (11), אף שהוא אינו רשאי לבצען;
- (13) מי שעוסק בייעוץ השקעות או בניהול תיקי השקעות אשר אינו טעון רישיון לפי סעיף 3 לחוק הייעוץ;

ד ב ר י ה ס ב ר

יחיד ותאגיד, כקבוע היום). להבחנה בין תאגידים ליחידים הצדקה כפולה – הן לאור איתנותם הכלכלית הגדולה יותר של תאגידים ברוב המקרים, והן לאור העובדה שעל התאגידים עצמם לא מוטלים עונשי מאסר, אלא רק על אורגנים בהם.

בדרגה השנייה (להלן – דרגה ב') – מוצע לכלול את ההפרות המנויות כיום בסעיף קטן (ב), בכפוף לשינויים כמפורט להלן, ודרישה להוכחת יסוד נפשי של מחשבה פלילית (מודעות), לצד סנקציות של שנתיים מאסר וקנסות בשיעור של שניים וחצי מיליון שקלים חדשים לתאגיד וחצי מיליון שקלים חדשים ליחיד.

בדרגה השלישית (להלן – דרגה ג') מוצע לכלול את עבירות עובדי הרשות בקשר עם הפרות דרישות הצינון וההוראות לעניין מגבלות לאחר פרישה הקבועות בסעיפים 10א עד 10ג לחוק ניירות ערך והכלולות בסעיף 53(ב1), קרי, העונש בשלהן כיום הוא 6 חודשי מאסר. מוצע בהקשר זה להותיר את הדין הקיים.

במסגרת קביעת דרגת הענישה המחמירה יותר (דרגה א') מוצעים שני תיקונים נוספים: סעיף 53(א)(4) במתכונתו הנוכחית קובע עונש לעובר על סעיף 37 (הודעת בעל עניין או נושא משרה בכירה לצורכי דיווח שוטף), אך אינו כולל התייחסות לסעיף 17(ג) (הודעת בעל עניין לצורך הכנת תשקיף). לאור הדמיון שבין העבירות, מוצע לתקן את הסעיף כך שיכלול התייחסות לסעיף 17(ג) בדומה להתייחסותו לסעיף 37. מוצע לקבוע כי בעל עניין או נושא משרה בכירה שלא קיימו את חובותיהם לפי סעיף 17(ג) או סעיף 37 (קרי, לא מסרו לתאגיד מידע הנדרש לו לצורך דיווח שוטף או בתשקיף בהתאמה), יהיו חשופים לענישה, בהתאם ליסוד הנפשי של הפעולה שביצעו. כן מוצע להבהיר כי גם הכללתו של פרט מטעה במפרט הצעת רכש מהווה עבירה; עוד מוצע לתקן את פסקה (3) העוסקת בחוות דעת מטעה המצורפת לתשקיף. נראה כי הפסקה במתכונתה הנוכחית חסרה וכי יש להדגיש בלשון הפסקה

הרשעה בעבירות הכלולות בסעיפים קטנים אלה חשובה כשלעצמה כדי להוקיע את ההתנהגויות הפסולות המופיעות בהן. זאת ועוד, להרשעה כאמור עשויות להיות השלכות נוספות. כך למשל, סעיף 35ה(4) לחוק ניירות ערך קובע כי חברה אינה כשירה להיות נאמן, אם היא, דירקטור או מנהל שלה הורשעו בעבירה שיש בה כדי לפגום במהימנותם; דוגמה נוספת לכך היא תקנה 1 לתקנות ניירות ערך (תנאים להצעה על פי תשקיף מודף), התשס"ו-2005, הקובעת, בין השאר, כי תאגיד, לרבות נושא משרה בו, אשר הורשע בעבירה בשל הפרת חובות דיווח לפי חוק ניירות ערך, לרבות הפרות המנויות בסעיפים הקטנים האמורים, לא יוכל להציע ניירות ערך על פי תשקיף מודף במשך שלוש שנים.

יתרה מכך, ביחס לעבירות מחשבה פלילית אחרות הקבועות היום בחוק ניירות ערך (תרמית בניירות ערך ושימוש במידע פנים), קיימים כבר עתה עונשים גבוהים יותר מאלה הקבועים ביחס לעבירות ההטעיה. גם העונשים הקבועים בחוק השקעות משותפות ביחס לעבירות כוונה גבוהים יותר, כאשר מדובר שם בעבירות ביחס לפעולות דומות וביחס למפרים דומים.

לאור כל האמור לעיל, ובהתייחס לרמת הענישה המכבידה יותר באופן משמעותי הקיימת בעולם, מוצע לתקן את מדרג הענישה הקבוע כיום בסעיף 53 לחוק ניירות ערך, כך שבמקום 4 הדרגות הקבועות בו כיום, יהיו 3 דרגות בלבד:

בדרגה הראשונה (להלן – דרגה א') מוצע לכלול את ההפרות המנויות כיום בסעיף קטן (א), בכפוף לשינויים כמפורט להלן, כאשר תידרש הוכחת יסוד נפשי בהתאם ליסוד הנפשי הקבוע כיום ביחס להפרות אלה, עם סנקציות מרביות של 5 שנות מאסר וקנסות בשיעור של כ-5 מיליון שקלים חדשים לתאגידים ומיליון שקלים חדשים ליחידים (לעומת 3 שנים וכי-270,000 שקלים חדשים, ללא הבחנה בין

”ייצוב אסור של שער ניירות ערך” – ביצוע פעולות רכישה ומכירה של ניירות ערך, בידי צד מעוניין, לפני פרסום תשקיף או לאחריו, אשר השפיע על שער ניירות הערך לטובת ההנפקה, והכל תוך העלמת מידע מן הציבור בדבר ביצוע הפעולות כאמור במועד ביצוע;

”משקיע בניירות ערך” – מי שביצע, במהלך שלושת החודשים שקדמו למועד ההפרה, פעולות רכישה או מכירה של ניירות ערך, בבורסה, בכמות או בהיקף שאינם נמוכים מהכמות או מההיקף כמפורט להלן:

ד ב ר י ה ס ב ר

כדי למלא את חובותיו לצורך הכנת תשקיף, והבהרה כי גם הכללתו של פרט מטעה במפרט הצעת רכש מהווה עבירה.

דרגה ב' – סעיף 53(ב) –

הסנקציה המוצעת: מאסר שנתיים או קנס בסכום של שניים וחצי מיליון שקלים חדשים לתאגיד, ו-500 אלף שקלים חדשים ליחיד.

ההפרות הכלולות בסעיף זה: כל ההפרות המנויות כיום בסעיף 53(ב), וכן הפרות של הוראות הסעיפים הבאים, ככל שנעשו במחשבה פלילית (יסוד נפשי של מודעות):

5, 10(ב) ו-45(ג) – ביצוע עסקאות בניירות ערך שלא בהתאם להיתר שר האוצר על ידי חבר או עובד רשות, עובד משרד האוצר הממלא תפקיד מקצועי או מינהלי בענייני ניירות ערך או חבר דירקטוריון בורסה ועובד בורסה;

17(ג) – בעל עניין, לרבות נושא משרה בכירה, שלא מסר למנפיק את הפרטים הדרושים לו כדי למלא את חובותיו לפי התקנות;

36, 336, 371 – אי-קיום הוראות לפי סעיפים 36, 336, 371 או 37 לחוק, לעניין חובות הדיווח של תאגידים מדווחים, ערבים, בעלי עניין ונושאי משרה.

דרגה ג' – סעיף 53(ב) –

הסנקציה המוצעת: מאסר שישה חודשים.

ההפרות הכלולות בסעיף זה: הפרת ההגבלות לאחר פרישה המוטלות על עובדי הרשות לפי סעיפים 10א, 10ב ו-10ג לחוק (בלא שינוי).

סעיף 53(ג), כאמור, יבוטל, ועמו יוצאו מתחולת סעיף 53 כל ההפרות המפורטות להלן (הפרות אלה יטופלו במישור המינהלי בדרך של הטלת עיצומים כספיים):

פרסום תשקיף בלי שנתקימו דרישות סעיפים 22 ו-23 לחוק (שענינן אישור טיטת תשקיף ותשקיף, חתימה עליהם ופרסומם) או פרסום מסמך רישום שלא בהתאם להוראות סעיף 33(ב) לחוק;

אי-קיום הוראות סעיף 33(ב) או (ג) לעניין הגשת מסמך רישום ופרסום הודעה בעניין זה;

קבלת הזמנות שלא בהתאם לסעיף 24(א) או שלא לפי סעיף 17(א) (3) (תקנות בעניין תקופה להגשת הזמנות, תקנות בדבר סימון, מספור והפצה של תשקיפים וטיטות תשקיפים וכן בקשר עם הודעות משלימות);

כי עונש דומה יוטל אף על חוות דעת מטעה אשר תצורף לדיווח שוטף.

במסגרת קביעת דרגה ב' מוצע גם כן להוסיף כמה הפרות: עבירות הדיווח השוטף (סעיפים 36, 336 ו-37 לחוק ניירות ערך), בלא כוונה, הקבועות היום בפסקה (8)(ג), קרי, עבירות קנס בלבד נכון להיום (נמוך מ-40,000 שקלים חדשים) – בכך יושווה מצבן של עבירות הדיווח התשקיפי; עבירות של חברי הרשות ועובדיה בקשר עם ביצוע פעולות בניירות ערך בניגוד להיתר שר האוצר (סעיפים 5 ו-10(ב) לחוק ניירות ערך), אשר כלולות היום בסעיף 53(ג), קרי, העונש בשלהן הוא קנס בשיעור האמור לעיל. כן מוצע לצרף להפרות אלה את הפרת הוראות סעיף 45(ג) לחוק, הקובע איסור דומה ביחס לעובדי בורסה וחברי דירקטוריון בורסה. חשיבות טיפול בעבירות אלה בכלים פליליים היא בין השאר בשל החשש כי יקשה על הרשות למצות מול מפרים מהסוג האמור דיון מינהלי; הפרת הוראות סעיף 17(ג) (הודעת בעל עניין לצורך הכנת תשקיף), שנעשתה במודעות; זאת, במקביל להוספת הפרה זו לדרגה א' כאמור לעיל.

ביחס לשאר ההפרות המנויות בסעיף 53(ג) – מוצע לבטלן ולהוציאן מתחולת סעיף העונשין, כך שעל הפרתן יוכלו לחול רק הליכים מינהליים או אזרחיים, לרבות הליכי אכיפה מינהלית המתאימים יותר לטיב ההוראות המנויות בהן.

להלן פירוט מבנה סעיף 53 לחוק ניירות ערך לאור התיקון המוצע:

דרגה א' – סעיף 53(א) –

הסנקציה המוצעת: מאסר 5 שנים או קנס בסכום של 5 מיליון שקלים חדשים לתאגיד, ומיליון שקלים חדשים ליחיד.

ההפרות הכלולות בסעיף זה: כל ההפרות המנויות כיום בסעיף 53(א), ובנוסף:

הבהרה כי האמור בפסקה (3) העוסקת בחוות דעת מטעה המצורפת לתשקיף, מתייחס גם לחוות דעת מטעה אשר תצורף לדיווח שוטף.

תיקונים לפסקה (4) – הוספת הפרת הוראות סעיף 17(ג) שנעשתה מתוך כוונה להטעות (בעל עניין, לרבות נושא משרה בכירה, שלא מסר למנפיק את הפרטים הדרושים לו

(1) 50 פעולות במוצע בחודש או היקף פעולות חודשי ממוצע של מיליון שקלים חדשים;

(2) 25 פעולות במוצע בחודש או היקף פעולות חודשי ממוצע של חצי מיליון שקלים חדשים, ובלבד שיהיה, בעת ביצוע הפעולות כאמור, במשרה בתחום הפיננסי הדורשת ידע בהשקעות בניירות ערך או בנכסים פיננסיים כהגדרתם בחוק הייעוץ, וזאת אף אם לא כיהן במשרה כאמור במועד ההפרה; "ניירות ערך" – כהגדרתם בסעיף 52;

"עסקה מתואמת בניירות ערך" – מכירה וקנייה של אותו נייר ערך, בידי שני אנשים או יותר, שנעשו תוך תיאום מראש בין הצדדים, והשפיעו על שער נייר הערך בבורסה, למעט עסקה תואמת, כמשמעותה בתקנון הבורסה, שבוצעה בהתאם להוראות לפי התקנון האמור;

"עסקה עצמית בניירות ערך" – מכירה וקנייה, בעת ובעונה אחת, של אותו נייר ערך, בידי אותו אדם או מי מטעמו, אשר השפיעה על שער נייר הערך בבורסה.;

(13) אחרי פרק ט' יבוא:

"פרק ט'1: הסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית

סימן א': סמכות יושב ראש הרשות להתקשר בהסדר

הגדרות 54א. בסימן זה –

"הוועדה" – ועדת האכיפה המינהלית שמונתה לפי סעיף 52לא(א);

ד ב ר י ה ס ב ר

את ההוראה בעניין הטלת קנס על הפרה נמשכת, הקבועה בסעיף 53(ד) לחוק, מוצע להותיר על כנה, אך לעשותה חמורה יותר על ידי העמדת גובה הקנס על 4% מהקנס שניתן להטיל על העבירה עצמה. כמו כן מוצע למחוק מסעיף קטן זה את ההתייחסות להפרת תקנות לפי סעיף 35לא, אשר כיום אינה מהווה עבירה פלילית וממילא אינה יכולה להוות עבירה נמשכת.

לצד תיקונים אלה, מוצע תיקון נוסף המיועד לשפר את יעילות ההליך המינהלי המוצע במסגרת הצעת חוק זו. מוצע לקבוע בסעיף 53(א1) עבירה נוספת ולפיה כי כל העושה מעשה המשבש את הליך בירור ההפרה או את הליך בפני ועדת האכיפה, כגון בדרך של מתן עדות כוזבת, הדחת עד להעיד עדות כוזבת, או בדיית ראיות, דינו – מאסר שלוש שנים.

לפסקה (13)

לפרק ט'1 המוצע

לסימן א' המוצע: הסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית, נועד לשמש, במקרים המתאימים, כאלטרנטיבה לניהול הליך פלילי או מינהלי.

אייקיום הוראות סעיף 30 לעניין הודעה לרשות על תוצאות ההצעה שבתשקיף;

אייקיום הוראות לפי סעיף 35(ב), לעניין ההון העצמי של חברת נאמנות;

אייקיום הוראות סעיף 35כג לעניין המועד לרישום למסחר בבורסה של ניירות ערך המוצעים על פי מסמך רישום;

אייקיום הוראות סעיף 26(ב) או (ג) או סעיף 27(א) או (ב), לעניין ביטול הזמנות והחזרת תשלומים;

אייקיום הוראות סעיף 28(א) או (ב), לעניין השקעת כספי הזמנות ששילמו המזמינים למציע על חשבון ניירות הערך;

אייקיום הוראות סעיף 44 בידי מנפיק או תאגיד, לעניין מתן אפשרות עיון במסמכים.

הפרות פרוצדורליות של הבורסה – אייקיום הוראות סעיפים 49 ו-51(ג), שעניינם פרסום תקנון הבורסה ודיווח לרשות.

נוסח סעיף קטן (ג), שאותו מוצע לבטל מובא בנספח לדברי ההסבר.

"הליכים" – הליך בירור הפרה או הליך אכיפה מינהלי לפי פרק ח'4, או חקירה פלילית לפי סעיף 56ג, לפי העניין;

"הפרה" – כמשמעותה בסעיף 52מב(א) וכן הפרה כאמור בסעיף 54(א1).

54. (א) היה ליושב ראש הרשות יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה או יסוד סביר לחשד כי בוצעה עבירת ניירות ערך, רשאי הוא, לאחר ששקל את השיקולים שקבע יושב ראש הרשות לפי סעיף 56ח(א1) ובאישור הוועדה, שלא לקיים לגבי אותה הפרה או עבירה הליכים, ולהתקשר עם המפר או החשוד, לפי העניין (בסימן זה – חשוד) בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, המותנית בתנאים (בסימן זה – הסדר), ובלבד שסבר כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור בנסיבות המקרה.

סמכות יושב ראש הרשות להתקשר בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית

(ב) במסגרת ההסדר רשאי יושב ראש הרשות להתחייב להימנע מלנקוט הליכים או מלהמשיך בהליכים, נגד החשוד, בשל ההפרה או העבירה נושא ההסדר, אם החשוד יסכים, לעניין הפרה – כי יוטל עליו אמצעי מאמצעי האכיפה כאמור בסימן ג' בפרק ח'4 שהיה ניתן להטיל עליו בשל אותה הפרה, ולגבי עבירה – כל אחד מאמצעי האכיפה המנויים בסימן האמור (בסעיף זה – אמצעי אכיפה). כפי שייקבע בהסדר, ויתחייב לקיים את הפעולות או האיסורים החלים עליו מכוח החלת אותו אמצעי אכיפה, בתוך פרק זמן שייקבע בהסדר; ההסדר יכול שיכלול גם הסכמה של החשוד כי יוטלו עליו אמצעי אכיפה נוסף על אמצעי האכיפה שלהם הסכים על פי ההסדר, אם לא ימלא את התחייבותו כאמור (בסעיף זה – אמצעי אכיפה מותנים).

(ג) הסדר ייערך בכתב ויכלול את הפרטים האלה:

(1) תיאור העובדות שעליהן מתבסס היסוד הסביר להניח או החשד, לפי העניין, להפרה או לעבירה;

(2) אם הופסק הליך לאור ההסדר – סוג ההליך שהופסק;

(3) סוג אמצעי האכיפה שיוטל על החשוד על פי ההסדר, וכן הפעולות או האיסורים החלים עליו מכוח החלת אותו אמצעי אכיפה (בסעיף זה – תנאי ההסדר);

ד ב ר י ה ס ב ר

כיום, בעיקר בהעדר כלי אכיפה הולמים ונוכח העומס המוטל על בתי המשפט. כלי זה יאפשר טיפול בהפרות או בעבירות על חוקי ניירות ערך ביעילות רבה יותר ויביא לקיצור משך ההליך גם בעבור המפר, אשר התמשכות ההליך גורמת גם לו נזק.

הסדר זה נועד להוסיף כלי אכיפה לארגון הכלים של רשויות האכיפה הכולל את ההליך הפלילי, העיצום כספי וההליך המינהלי (כמוצע בהצעת חוק זו). יתרונו המשמעותי של כלי זה הוא החיסכון בזמנם של בתי המשפט והתביעה, מה שיאפשר לטפל בתיקים ובסוגי עבירות שאינם נאכפים

(4) פרק הזמן שבמהלכו יחולו על החשוד תנאי ההסדר, אשר לא יעלה על שלוש שנים.

(ד) יושב ראש הרשות רשאי לקבוע בתנאי ההסדר את הדרך שבה יוכיח לו החשוד כי מילא אחר תנאים אלה.

(ה) נוכח יושב ראש הרשות כי החשוד הפר תנאי מתנאי ההסדר או כי ההסדר הושג במרמה, רשאי הוא להורות על נקיטת הליכים נגדו לאחר שמסר לחשוד הודעה על כוונתו לעשות כן וניתנה לחשוד הזדמנות לטעון את טענותיו, בכתב, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה; הורה יושב ראש הרשות כאמור, יראו את ההסדר כמבוטל והחשוד לא יהיה מחויב במילוי תנאי ההסדר שטרם מילא, למעט תנאים החלים עליו מכוח החלת אמצעי אכיפה מותנים על פי ההסדר.

פרסום ודיווח מיידים 54. (א) הרשות תפרסם באתר האינטרנט שלה את כל אלה:

- (1) הודעה על התקשרות בהסדר ופירוט תוכן ההסדר;
- (2) הודעה על הפרת הסדר בידי חשוד;
- (3) הודעה על נקיטה בהליכים נגד חשוד בנסיבות כאמור בסעיף 54(ה).

(ב) יושב ראש הרשות רשאי, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שלא לפרסם עניין מהעניינים כאמור בסעיף קטן (א) או לדחות את פרסומו למועד שיקבע.

(ג) התקשר יושב ראש הרשות בהסדר עם חשוד שהוא גורם מדווח כהגדרתו בסעיף 52(ב), או נושא משרה בכירה בו, יפרסם הגורם המדווח, בדוח מיידים לפי סעיפים 36(ג) או 56(ג3), לפי סעיף 27(ז) לחוק הייעוץ או לפי סעיף 72(א) לחוק להשקעות משותפות לפי העניין, את דבר ההתקשרות בהסדר ואת תוכן ההסדר, אלא אם כן החליט יושב ראש הרשות שלא לפרסם את דבר ההתקשרות בהתאם להוראות סעיף קטן (ב).

(ד) יושב ראש הרשות רשאי להורות לבעל רישיון או לתאגיד בנקאי שחל עליו הסדר לפי פרק זה להודיע ללקוחותיו או לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת שיורה, את דבר ההתקשרות בהסדר ואת תוכן ההסדר.

ד ב ר י ה ס ב ר

להסדר לא נדרש אישור בית משפט שכן אי-ציות להסדר לא יביא לניסיון לאכיפתו כי אם למעבר לחלופות האכיפה האחרות – ניהול הליך מינהלי או פלילי. בכך שונה הסדר זה ממנגנון צו מוסכם הקיים כיום בסעיף 50 לחוק ההגבלים העסקיים.

כלי אחר הקבוע בחקיקה ואשר יש לו קווי דמיון להסדר הפסקת הליכים מותנית המוצע בחוק זה הוא הסדר תשלום הכופר הקבוע בפקודת מס הכנסה. בשני המקרים מדובר בסמכות הנתונה בידי המנהל הרלוונטי (ראש רשות המסים או יושב ראש רשות ניירות ערך, לפי

לפי המוצע, יושב ראש הרשות יהיה מוסמך להתקשר בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית. ההסדר יכלול את התחייבותו של יושב ראש הרשות להימנע מפתחה בבירור הפרה, בחקירה פלילית או בהליך אכיפה מינהלי או להפסיק אחד מאלה בתמורה לתנאים שיקבל על עצמו החשוד, אשר ייקבעו בהסדר. תנאים אלה כוללים את כל סוגי אמצעי האכיפה שרשאית ועדת האכיפה להטיל במסגרת הליך אכיפה מינהלי (התליית רישיון, תשלום כספי וכיו"ב). אם ייווכח יושב ראש הרשות כי ההסדר הושג במרמה או כי הופר ההסדר, הוא רשאי לבטל את ההסדר.

הסכמת חשוד
וראיות שמסר אינן
ראיה בהליך פלילי
או מינהלי

754. הסכמת חשוד להתקשרות בהסדר לא תשמש ראיה נגדו בהליך פלילי או מינהלי בשל ההפרה או העבירה נושא ההסדר, וראיות שמסר לצורך ההסדר לא ישמשו כראיה נגדו בכל הליך פלילי או מינהלי.

סימן ב': סמכות פרקליט מחוז להתקשר בהסדר

754. (א) על אף האמור בסעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁷, רשאי פרקליט מחוז, גם אם ראה שקיימות ראיות מספיקות לאישום, שלא להעמיד חשוד בביצוע עבירת ניירות ערך ולהתקשר עם החשוד בהסדר להפסקת הליכים המותנית בתנאים (בסימן זה – הסדר). ובלבד שסבר כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור, בנסיבות המקרה.

(ב) במסגרת ההסדר רשאי פרקליט המחוז להתחייב להימנע מהגשת כתב אישום נגד החשוד בשל העבירה נושא ההסדר, אם יסכים החשוד כי יוטל עליו אמצעי מאמצעי האכיפה כאמור בסימן ג' בפרק ח' 4' (בסעיף זה – אמצעי אכיפה), כפי שייקבע בהסדר, ויתחייב לקיים את הפעולות או האיסורים החלים עליו מכוח החלת אותו אמצעי אכיפה, בתוך פרק זמן שייקבע בהסדר.

(ג) הסדר ייערך בכתב ויכלול את הפרטים האלה:

- (1) תיאור העובדות המהוות את העבירה;
- (2) סוג אמצעי האכיפה שיוטל על החשוד על פי ההסדר, וכך הפעולות או האיסורים החלים עליו מכוח החלת אותו אמצעי אכיפה (בסעיף זה – תנאי ההסדר);
- (3) פרק הזמן שבמהלכו יחולו על החשוד תנאי ההסדר.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסימן ב' המוצע: לאחר העברת חומר החקירה לפרקליטות תוכל גם היא להתקשר עם החשוד בהסדר להפסקת הליכים מותנית, אשר במסגרתו יהיה ניתן להטיל על המפר את אמצעי האכיפה שרשאית ועדת האכיפה להטיל לפי הוראות פרק ח' 4' המוצע. ההצעה בנושא זה נשאבה ביסודה מהצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 61) (הסדר לסגירת תיק מותנית). התשס"ט-2008 (פורסמה בספר הצעות חוק – הממשלה – 416, עמ' 210), אשר נמצאת בהליכי חקיקה בכנסת. עם זאת, לא קיימת זהות מוחלטת בין ההסדרים המוצעים. כך למשל, בהסדר המוצע כאן, בשונה מההצעה הנזכרת, אין חובה שהחשוד יודה בעובדות המהוות את העבירה. כמו כן, אין זהות מלאה בין התניות שאותן ניתן לכלול במסגרת סגירת התיק.

העניין להסכים להסדר עם מפר, אשר מהווה תחליף לאכיפה פלילית נגדו. בשני ההסדרים לא נדרשת הודאה של החשוד בביצוע העבירה או ההפרה לצורך התקשרות בהסדר. עם זאת, גם כאן ניתן לזהות הבדלים מהותיים בין שני ההסדרים. הצעת החוק קובעת כי הן עובדות המקרה והן תוכן ההסדר יפורסמו (לצד דיווח מיידני מצד המפר, היכן שהדבר רלוונטי), בעוד ביחס לכופר אין קביעה מפורשת לפי פקודת מס הכנסה לפרסם זהותו של משלם הכופר (אם כי יצוין, כי לאחרונה קבע בית המשפט כי קמה חובת פרסום לעניין זה – עעם 389/07 התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל – רשות המסים [טרם פורסם]). הכופר מתמצה בתשלום כספי (עד פי שניים מהקנס הגבוה ביותר שמותר להטיל על העבירה נושא הכופר). בעוד תנאי ההסדר המוצע מגוונים.

⁷ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

(ד) פרקליט המחוז רשאי לקבוע בתנאי ההסדר את הדרך שבה יוכיח לו החשוד כי מילא אחר תנאים אלה.

(ה) לא יועמד חשוד לדין בשל עובדות המהוות עבירת ניירות ערך שהוא הודה בהן במסגרת הסדר, לאחר שהחשוד החל למלא את תנאי ההסדר, בין שסיים למלא את התנאים האמורים ובין אם לאו, אלא אם כן מצא פרקליט המחוז שההסדר הושג במרמה; כתב אישום בהתאם לסעיף קטן זה יוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לעניין זה.

(ו) נוכח פרקליט המחוז כי החשוד הפר תנאי מתנאי ההסדר, יועמד החשוד לדין בשל עובדות המהוות את העבירה נושא ההסדר, אלא אם כן מצא שאין להעמידו לדין מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ז) הועמד חשוד לדין בשל עובדות המהוות את העבירה נושא ההסדר, יראו את ההסדר כמבוטל והחשוד לא יהיה מחויב במילוי תנאי ההסדר שטרם מילא.

פרסום ודיווח מיידים 154. התקשר פרקליט מחוז בהסדר, יעביר עותק של ההסדר לרשות, ויחולו לעניין פרסום ההסדר ודיווח עליו הוראות סעיף 54ג, בשינויים המחויבים.

הסכמת חשוד 154. הוראות סעיף 54ד יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין הסדר וראיות שמסר אינן ראייה בהליך פלילי או מינהלי

לפי סימן זה:"

(14) לפני סעיף 54יב יבוא:

"הגדרות 10א54. בפרק זה –

"הפרה" – כמשמעותה בסעיף 52מב(א) וכן הפרה כאמור בסעיף 54(א1);

"ניירות ערך" – כהגדרתם בסעיף 52;

(15) בסעיף 55ב, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) בפרסום הודעה בעיתון לפי חוק זה לא יהיה פרט שגוי או פרט מטעה:"

(16) בסעיף 56א –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה, או אם היה יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה או התעורר חשד לביצוע עבירת ניירות ערך, רשאי יושב ראש הרשות או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך בכתב, לדרוש מכל אדם כל ידיעה ומסמך, הנוגעים לעסקי תאגיד שחוק זה חל עליו, או הנוגעים להפרה או לעבירה כאמור;"

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע כי סעיף זה יתייחס להפרות מכוח חוק ניירות ערך בלבד וכי ההתייחסות לחוק השקעות משותפות תיעשה בתוך חוק השקעות משותפות עצמו, בדומה להסדרה הקיימת כבר כיום בחוק הייעוץ. תיקון דומה מוצע ביחס

לפסקאות (16) ו-(17)

סעיף 56א לחוק ניירות ערך מסמיך את יושב ראש הרשות, במקרה של חשד לביצוע עבירה על חוק ניירות ערך או על חוק להשקעות משותפות, לדרוש ידיעות ומסמכים.

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הוגש כתב אישום במשפט שבו המסמך עשוי לשמש ראייה" יבוא "הוגש כתב אישום במשפט או נשלחה הודעה על פתיחה בהליך אכיפה מינהלי לפי סעיף 52ממ, והמסמך עשוי לשמש ראייה במשפט או בהליך כאמור";

(17) בסעיף 56א, המילים "או של חוק להשקעות משותפות" – יימחקו;

(18) בסעיף 56ד, אחרי "עבירת ניירות ערך" יבוא "או הפרה" ואחרי "להתבצע עבירה" יבוא "או הפרה";

(19) בסעיף 56ה, אחרי "סעיפים" יבוא "52מב", אחרי "החקירה" יבוא "או לצורך בירור הפרה לפי סעיף 52מב, לפי העניין" ואחרי "בית המשפט" יבוא "או הוועדה כמשמעותה בסעיף 52א(א)";

(20) אחרי סעיף 56 יבוא:

"שיקולים לעניין פ.56. (א) יושב ראש הרשות יקבע שיקולים לבחירה או לקבלת אכיפה החלטה, כמפורט להלן:

- (1) בחירה בין חקירה פלילית לפי פרק זה לבין בירור הפרה או פתיחה בהליך אכיפה מינהלי לפי סימן ב' בפרק 4'ח, במקרה שבו התעורר חשד לביצוע מעשה או מחדל שבשלהם ניתן לקיים חקירה או בירור כאמור;
- (2) החלטה להתקשר בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית, לפי פרק ט'1;
- (3) בחירת סוג אמצעי האכיפה, מבין אמצעי האכיפה כאמור בסימן ג' בפרק 4'ח, שיוטל על מפר ומידת חומרתו.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (19)

מוצע להחיל את חובת הסודיות הקבועה בסעיף 56 לחוק ניירות ערך ביחס למידע אשר הגיע לרשות אגב חקירה, כך שתחול גם על מידע שהגיע אגב בירור הפרה לפי סימן ב' בפרק 4'ח.

לפסקה (20)

הצעת החוק מקנה ליושב ראש הרשות סמכות לבחור בין מסלולי אכיפה שונים. לצורך הבטחת שקיפות מרבית לגבי עבודת הרשות, מוצע לחייב את יושב ראש הרשות לקבוע שיקולים אשר ישמשו להנחיה בבחירה בין המסלולים השונים. שיקולים אלה עשויים לכלול את חומרת הפרה, מידת התכנון והתחכום בביצועה, מספר המשתתפים בה, הנוק שנגרם לשוק או למשקיעים, הרווח הכספי שהושג בהפרה, תפקיד החשוד ומשלח ידו, נסיבות כלליות של הפרה, היסוד הנפשי הנלווה אליה, מדיניות האכיפה של הרשות וכיוצא באלה. כמו כן יקבע יושב ראש הרשות שיקולים לבחירת אמצעי האכיפה שיוטל על מפר ומידת חומרתו. שיקולי הרשות האמורים יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות.

לסעיף 56א לחוק ניירות ערך העוסק בסמכות לדרוש מסמכים הנוגעים לעסקה בניירות ערך.

כמו כן מוצע להבהיר כי סמכות זו קמה אף במקרה שבו ישנו יסוד סביר לחשש כי התבצעה הפרה של הוראה מהוראות התוספת השביעית, כנוסחה המוצע. כתוצאה מתיקון הסעיף, תוסמך הרשות לדרוש אף מסמכים שאינם נוגעים לעסקיו של תאגיד במידה שהם נוגעים לעבירה או להפרה שהתעורר חשד לביצוען. כתוצאה מכך, סמכות בקשת המסמכים תהיה אפקטיבית אף ביחס לעבירות והפרות מסחר, אשר המסמכים הרלוונטיים אליהם אינם בהכרח נוגעים לעסקיו של תאגיד.

סעיף 56א לחוק ניירות ערך מסמיך את יושב ראש הרשות לדרוש מחבר בורסה או ממנהל תיקי השקעות מסמכים הנוגעים למסחר בבורסה. על אף שלפי התיקון המוצע לסעיף 56א, במקום שבו מסמכים אלה קשורים לעבירה או להפרה, הסמכות לדרושם תהיה נתונה ביחס לכל אדם, הרי שנתור צורך בסעיף זה לגבי אותם מקרים שבהם הנתונים הנוגעים לעסקה אינם קשורים לעבירה או להפרה.

לפסקה (18)

מוצע להרחיב את סמכות יושב ראש הרשות לפנות בבקשה לצו מניעה במקרה של חשד לביצוע עבירת ניירות ערך כך שתחול אף במקרה של חשד לביצוע הפרה.

(ב) שיקולים שנקבעו לפי סעיף קטן (א) יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות;

(21) בתוספת הראשונה, בפרט (11), הסיפה החל במילים "בפסקה זו" – תימחק;

(22) בתוספת הרביעית –

(1) בפרט 1 –

(א) בטור שכותרתו "חוק החברות", במקום "כתבי הצבעה" יבוא "אסיפת בעלי מניות וכתבי הצבעה";

(ב) בטור שכותרתו "חוק החברות", במקום "סעיפים 87" יבוא "סעיפים 63 עד 66 ו-87";

(2) אחרי פרט 6 יבוא:

"6א. הגבלות כהונת נושא
משרה
סעיפים 225 עד 226א, 231 עד 232א,
234 ו-251א";

(23) במקום התוספת החמישית יבוא:

"תוספת חמישית"

(סעיף 52טו(א))

(1) לא כלל בטיטות תשקיף או בתשקיף פרט שהיה עליו לכלול בהם בהתאם להוראות לפי סעיפים 16(א), 17 או 18(א);

(2) לא מסר למנפיק פרטים הדרושים לו כדי למלא את חובותיו לפי סעיף 17(ב)5, בניגוד להוראות סעיף 17(ג);

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (23)

לפסקה (22)

מוצע לקבוע בתוספת החמישית הפרות המאופיינות בקלות הוכחה, שבשלהן רשאית הרשות להטיל עיצום כספי לפי הוראות פרק ח'3 כנוסחו המוצע. מרבית הפרות הכלולות בתוספת הן הפרות של אי דיווח, פרסום או הגשת מידע במועד, או של דיווח שגוי. ביחס לאיחור בדיווח על אירוע או עניין החורגים מעסקי התאגיד הרגילים או החורגים מעסקי החתם הרגילים נקבע בתוספת האמורה כי עיצום כספי יוטל על איחור בדיווח שאינו עולה על 7 ימים. במקרה שהאיחור נמשך יותר מ-7 ימים, חזקה יותר ההנחה כי האיחור לא נבע מטעות טכנית המתאימה לטיפול באמצעות עיצום כספי, אלא מהחלטה להימנע מדיווח על האירוע מתוך מחשבה כי אינו מהותי, ולפיכך מוצע כי יידון במסגרת ועדת האכיפה בהתאם להוראות פרק ח'4 כנוסחו המוצע.

בנוגע לתאגידים המדווחים לפי הוראות פרק ה'3 ("תאגידים ברישום כפול") מוצע כי יוטל עיצום כספי רק במקרים שבהם התאגיד לא הגיש בישראל דיווח שהגיש

התוספת הרביעית לחוק ניירות ערך מחילה את הוראות החוק על חברה שהתאגדה מחוץ לישראל ומניותיה מוצעות לציבור בישראל. לרשימת הוראות החוק המוחלות כאמור מוצע להוסיף את הוראות סעיפים 63 עד 66 לחוק החברות. עניינן של הוראות אלה בוכות כינוס אסיפת בעלי מניות על ידי בעל מניות. התיקון מוצע לאור חשיבותן של ההוראות האמורות ולאור העובדה כי חלק מהדינים הזרים, לרבות הדין הקיים במדינת דלוואר, אינם כוללים זכויות מקבילות דומות. כן מוצע להוסיף את הוראת סעיף 226 לחוק החברות. סעיף זה בנוסחו היום מגביל את יכולתה של חברה ציבורית להעסיק אדם שהורשע בעבירה כדירקטור, ולפי נוסחו המוצע בסעיף 4 להצעת חוק זו מגביל את יכולתה של חברה ציבורית להעסיק אדם שהורשע בעבירה כנושא משרה, וכן, אוסר על תאגיד ציבורי להעסיק בו כנושא משרה אדם שוועדת האכיפה הטילה עליו אמצעי אכיפה האוסר עליו לשמש כנושא משרה בו.

- (3) (א) לא הגיש לרשות דוח, הודעה, מסמך, הסבר, פירוט או ידיעה, או חוות דעת או סקירה של רואה חשבון, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 26(ג), 30, 35(ב)(2), 35(ד)(1), 35(ט)(א), 35(ג)(ב), 35(א), 36, למעט דוח לפי תקנה 36(א) לתקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומיידיים), התש"ל-1970⁸ (בפרט זה – דוח על אירוע או עניין החורגים מעסקי התאגיד הרגילים), 52(ב), 52(ג), 54(ג), 56(ג)(3), למעט דוח לפי תקנה 17(א) לתקנות ניירות ערך (חיתום), התשס"ז-2007⁹ (בפרט זה – דוח על אירוע או עניין החורגים מעסקי החתם הרגילים) ולמעט דוח לפי תקנה 20 לתקנות האמורות, או 56(ד), במועד שנקבע לכך, או לא כלל בדוח, בהודעה, במסמך או במידע אחר שהגיש לרשות, פרט שהיה עליו לכלול בהם בהתאם להוראות לפי סעיפים 15(א), 35(א), 36(ב) או 56(ג) או (ד);
- (ב) הגיש לרשות דוח על אירוע או עניין החורגים מעסקי התאגיד הרגילים או דוח על אירוע או עניין החורגים מעסקי החתם הרגילים, לאחר המועד שנקבע לכך אך בטרם חלפו שבעה ימים מאותו מועד.
- (4) לא הודיע לרשות על תוצאות ההצעה שבתשקיף, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיף 30;
- (5) לא העביר לנאמן העתק מדוח, ממסמך או ממידע, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיף 35;
- (6) לא הציג פרט בדוחות כספיים, בדוח תקופתי או בדוח מידי בהתאם להוראות הרשות והנחיותיה לפי סעיף 36א;
- (7) לא הגיש לתאגיד הודעה בדבר ניירות ערך של התאגיד המוחזקים בידו או בדבר פרטים אחרים הנוגעים אליו, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיף 37;
- (8) לא העמיד העתקים של תשקיף שהותר פרסומו, של מסמך רישום או של כל דוח, חוות דעת או אישור הכלולים בהם או הנוכחים בהם או כל דוח או הודעה שהוגשו לפי סעיפים 36 עד 37, במשרדו הראשי של המנפיק או של התאגיד, לעיונו של כל דורש, בניגוד להוראות סעיף 44;
- (9) כלל בטיוטת תשקיף, בתשקיף, בדוח, בהודעה, במסמך או במפרט הצעת רכש, שהוגשו לרשות לפי חוק זה, פרט שגוי, בניגוד להוראות סעיף 44א(א);
- (10) לא קיים הוראה של הרשות שניתנה לפי סעיף 50(ב), במועד שנקבע לכך, או לא מסר לרשות מידע או מסמך שנדרש למסרם לפי סעיף 50(ד) במועד ובדרך שנקבעו לכך;
- (11) לא פרסם הודעה בעיתון לפי סעיף 55, בדבר פעולה מהפעולות המפורטות בפרטי המשנה שלהלן, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות המנויות באותם פרטי משנה:

ד ב ר י ה ס ב ר

הגיש גם במדינה הזרה, וזאת נוכח העובדה שהפיקוח על חברות אלה נסמך בין השאר על פיקוחן של רשויות חוץ.

בח"ל או לא מסר מידע לפי דרישת הרשות, אך לא במקרים שבהם נמנע התאגיד מלהגיש בישראל דיווח שאותו לא

⁸ ק"ת התש"ל, עמ' 2037.

⁹ ס"ח התשס"ז, עמ' 661.

- (א) הגשת מסמכים בעניין תשקיף שפרסומו הותר, בניגוד להוראות סעיף 23(ג)2;
- (ב) הקצאה של ניירות ערך שההזמנות שהוגשו לגביהם עולות על סך ניירות הערך המוצעים, בניגוד להוראות סעיף 27(ב)2;
- (ג) הגשת מסמך רישום לרשות, לרשם ולבורסה, בניגוד להוראות סעיף 35(א)35;
- (ד) החלטת דירקטוריון של חברה רשומה על הצעה להנפקת ניירות ערך שאינה הצעה לציבור (להלן – הצעה פרטית), בניגוד לתקנה 3(א)2 לתקנות ניירות ערך (הצעה פרטית של ניירות ערך בחברה רשומה), התש"ס-2000¹⁰ (להלן – תקנות הצעה פרטית);
- (ה) תיקון דוח בעניין הצעה פרטית, בניגוד לתקנה 17(ג) לתקנות הצעה פרטית;
- (ו) הודעה על עסקה עם בעל שליטה ותנאיה ועל כינוס אסיפה כללית לצורך אישורה, בניגוד לתקנה 2(א)2 לתקנות ניירות ערך (עסקה בין חברה לבין בעל שליטה בה), התשס"א-2001¹¹ (להלן – תקנות עסקה עם בעל שליטה);
- (12) כלל בפרסום הודעה בעיתון לפי חוק זה פרט שגוי, בניגוד להוראות סעיף 55(ב);
- (13) לא כלל במפרט הצעת רכש פרט שהיה עליו לכלול בו בהתאם להוראות פרק ב' לתקנות ניירות ערך (הצעת רכש), התש"ס-2000¹² (בתוספת זו – תקנות הצעת רכש);
- (14) לא דחה את מועד הקיבול האחרון להצעת רכש, בניגוד להוראת הרשות לפי תקנה 23(ג) לתקנות הצעת רכש;
- (15) לא הציע לרכוש בהצעת רכש את כל ניירות הערך ההמירים לאותן מניות, הרשומים למסחר בבורסה בישראל, במועד ובתנאים שנקבעו לכך לפי תקנה 26 לתקנות הצעת רכש¹³;
- (24) במקום התוספת השישית יבוא:

"תוספת שישית"

(סעיף 52טו(א))

1. לעניין תאגיד מדווח או תאגיד שאינו מדווח שהציע את ניירות הערך שלו לציבור –

ד ב ר י ה ס ב ר

אינם משקפים את חומרת המעשים ואינם הולמים את טיבם של המפרים (בדרך כלל תאגידים גדולים, המנהלים פעילות בהיקפים גדולים ושלמעשיהם השפעה רוחבית על השוק – הן ישירה והן עקיפה לאור חשיבות ערכי הגינות המסחר בשוק ההון להבטחת אמון הציבור בו).

מוצע לקבוע כי מפר שהוא תאגיד בעל הון עצמי של עד 35 מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך

הסדר דומה מוצע גם במסגרת ההפרות הדומות שבתוספת השביעית.

לפסקה (24) וסעיף 5

מוצע לתקן את התוספת השישית לחוק ניירות ערך באופן שמגדיל את סכומי העיצום הכספי המרבי שניתן להטיל על מפרים. הניסיון שנצבר בהפעלת הסדר העיצום הכספי עד כה, מלמד כי סכומים אלה אינם גבוהים דיים,

¹⁰ ק"ת התש"ס, עמ' 6051.

¹¹ ק"ת התשס"א, עמ' 430.

¹² ק"ת התש"ס, עמ' 314.

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)	דרגה	הון עצמי (בשקלים חדשים)
30,000	א'	עד 35,000,000
60,000	ב'	מ־35,000,001 עד 70,000,000
120,000	ג'	מ־70,000,001 עד 140,000,000
240,000	ד'	מ־140,000,001 עד 280,000,000
500,000	ה'	מעל 280,000

2. לעניין תאגיד שהוא חתם –

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)	דרגה	היקף התחייבות חיתומית בשנה שהסתיימה לפני מועד מסירת דרישת החיוב (בשקלים חדשים)
20,000	א'	עד 70,000,000
40,000	ב'	מ־70,000,001 עד 120,000,000
80,000	ג'	מ־120,000,001 עד 200,000,000
160,000	ד'	מעל 200,000,000

3. לעניין תאגיד שעיקר עיסוקו הנפקת מוצרים פיננסיים –

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)	דרגה	שווי התחייבויות נטו (בשקלים חדשים)
250,000	א'	עד 50,000,000
500,000	ב'	מ־50,000,001 עד 500,000,000
750,000	ג'	מ־500,000,001 עד 5,000,000,000
1,000,000	ד'	מעל 5,000,000,001

4. לעניין מסלקה כהגדרתה בסעיף 45א – 500,000 שקלים חדשים;

5. לעניין תאגיד אחר ולעניין יחיד – 6,000 שקלים חדשים.”;

(25) אחרי התוספת השישית יבוא:

”תוספת שביעית”

(סעיף 52ל)

חלק א'

(1) הציע ניירות ערך הרשומים או המיועדים להירשם למסחר בבורסה או מכר ניירות ערך כאמור, שלא בתנאים ובדרך השווים לכל, בניגוד להוראות לפי סעיף 17(א)1, קבע מחיר מרבי לניירות ערך המוצעים בהצעה אחידה בניגוד להוראות לפי סעיף 17(א)2 או הציע ניירות ערך הרשומים או המיועדים להירשם למסחר בבורסה בניגוד לתנאים או להגבלות שנקבעו לעניין זה לפי סעיף 17(ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 60 אלף שקלים חדשים (במקום 30 אלף שקלים חדשים

של 30 אלף שקלים חדשים (במקום 15 אלף שקלים חדשים (היום); מפר שהוא תאגיד בעל הון עצמי של בין 35 ל-70

- (2) לא הבלית בתשקיף פרט שהרשות דרשה שיובלט בהבלטה מיוחדת, בצורה כפי שנדרשה, בניגוד להוראות סעיף 20(ב);
- (3) קיבל הזמנות לפני תחילת התקופה להגשתן או לאחר סיומה, בניגוד להוראות סעיף 24(ד);
- (4) לא החזיר למזמינים סכומים ששילמו על חשבון ניירות ערך, בתוך התקופה שנקבעה לכך, בניגוד להוראות סעיף 27(א) או (ב)3, או ביצע הקצאה של ניירות ערך שלא בדרך או באופן שצוינו בתשקיף, בניגוד להוראות סעיף 27(ב)1;
- (5) רשם למסחר בבורסה ניירות ערך המוצעים על פי מסמך רישום, שלא במועד הקבוע בסעיף 35(א);
- (6) לא העמיד לעיון בעל מניות או לא שלח לו, לפי בקשתו, עותק ממסמך הנוגע להקצאת ניירות ערך בחברה רשומה שהוצעו שלא לציבור, בניגוד לתקנה 6 לתקנות הצעה פרטית;
- (7) לא העמיד לעיון בעל מניות או לא שלח לו, לפי בקשתו, עותק ממסמך הנוגע לעסקה עם בעל שליטה, בניגוד להוראות תקנה 5 לתקנות עסקה עם בעל שליטה.

חלק ב'

- (1) כלל בטיוטת תשקיף פרט מטעה או השמיט ממנו פרט שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר, בניגוד להוראות סעיף 44א1(א), או כלל בחוות דעת, בדוח, בסקירה או באישור, שנכללו או שנזכרו בטיוטת תשקיף, בהסכמתו המוקדמת, פרט מטעה, או השמיט מהם פרט שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר, בניגוד להוראות סעיף 44א1(ב);
- (2) לא כלל בתשקיף דבר שהיה עליו לכלול בו, בהתאם לדרישת הרשות שניתנה לפי הוראות סעיף 20(א);
- (3) המשיך להציע ניירות ערך על פי תשקיף מדף, בניגוד להוראת הרשות שניתנה לפי סעיף 23א(ה);
- (4) לא פרסם תיקון לתשקיף או תשקיף מתוקן, בצורה, בדרך או במועד שנקבעו לכך בהוראת הרשות שניתנה לפי סעיפים 25(א) או 25א(ב);
- (5) הציע תעודות התחייבות לציבור אף שלא מונה נאמן למחזיקים בתעודות ההתחייבות, בניגוד להוראות סעיף 35(א);
- (6) רכש או החזיק בעד עצמו תעודות התחייבות מן הסדרה שלגביה הוא משמש נאמן או ניירות ערך של המנפיק או של חברה אם, חברה בת או חברה קשורה של המנפיק, בניגוד להוראות סעיף 35א, או ביצע עסקה בניירות ערך שהם נושא נאמנותו, לחשבונו של אחר, על פי ייפוי כוח המקנה שיקול דעת, בניגוד להוראות סעיף 35ב;

דברי הסבר

חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 500 אלף שקלים חדשים (במקום 240 אלף שקלים חדשים היום).

בהתאמה, מוצע לקבוע ביחס למפר שהוא חתם, כי חתם שהיקף התחייבותו החיתומית הוא עד 70 מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 20 אלף שקלים חדשים (במקום 5,000 שקלים חדשים היום); חתם

היום); מפר שהוא תאגיד בעל הון עצמי של בין 70 ל-140 מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 120 אלף שקלים חדשים (במקום 60 אלף שקלים חדשים היום); מפר שהוא תאגיד בעל הון עצמי של בין 140 ל-280 מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 240 אלף שקלים חדשים (במקום 120 אלף שקלים חדשים היום) ומפר שהוא תאגיד בעל הון עצמי של מעל 280 מיליון שקלים

- (7) מי שהוסמך לפי סעיף 156, שגילה את תוכנם של ידיעה או מסמך שהגיעו לידי מכוח תפקידו, בניגוד להוראות סעיף 56;
- (8) חזר בו מהצעת רכש, בניגוד לתקנה 4 לתקנות ניירות ערך (הצעת רכש), התש"ס-2000¹⁵ (להלן – תקנות הצעת רכש);
- (9) הציע הצעת רכש שאינה מופנית לכלל בעלי ניירות הערך מהסוג שאותו מוצע לרכוש, שלא על פי מפרט בכתב או שלא בתנאים שווים לכל הניצעים המחזיקים בנייר ערך מאותו סוג, בניגוד לתקנה 5(א) או (ב) לתקנות הצעת רכש;
- (10) מכר התחייב למכור, רכש או התחייב לרכוש, בתקופת הקיבול, ניירות ערך נושא הצעת רכש, שלא בהתאם להצעת הרכש, בניגוד לתקנה 24 לתקנות הצעת רכש.

חלק ג'

- (1) עשה הצעה לציבור, שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו או טיטת תשקיף שאושרה ונחתמה כאמור בסעיף 22 והוגשה לרשות, בניגוד להוראות סעיף 15(א), או עשה מכירה לציבור שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו בניגוד להוראות סעיף 15(ב);
- (2) לא הגיש לרשות דוח, הודעה, מסמך, הסבר, פירוט או ידיעה, חוות דעת או סקירה של רואה חשבון, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 25(ד), 26(ג), 30, 35(ב)(2), 35(ו), 35(טו)(א), 35(כד), 36, 35(כז)(ב), 52(ב), 54(ג), 154 או 56(ג)(3) או (ד), והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר;
- (3) לא הגיש לרשות דוח או הודעה, שאותם פרסם או הגיש לפי הדין הזור או שאותם הגיש או פרסם למשקיעים בניירות ערך שלו הרשומים למסחר בבורסה בחו"ל, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 35(כג)(ב) או 35(לא)(א), והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר;
- (4) כלל בטיטת תשקיף, בתשקיף, בדוח, בהודעה, במסמך או במפרט הצעת רכש, שהוגשו לרשות לפי חוק זה, פרט מטעה, או השמיט מאחד מאלה פרט שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר, בניגוד להוראות סעיף 44(א), או כלל בחוות דעת, בדוח, בסקירה או באישור, שנכללו או שזכרו באחד מאלה, בהסכמתו המוקדמת, פרט מטעה, או השמיט מאחד מהם פרט שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר, בניגוד להוראות סעיף 44(א)(ב);
- (5) ניהל בורסה לניירות ערך בלא שקיבל רישיון לכך, בניגוד להוראות סעיף 45;
- (6) עשה עסקה בנייר ערך של חברה או בנייר ערך אחר שנייר ערך של חברה הוא נכס בסיס שלו, בניגוד להוראות סעיף 52(א), והיה עליו לדעת כי מידע פנים מצוי בידו או בידי החברה; ואולם לא יראו אדם כמבצע הפרה לפי פרט זה אם הוכיח אחד מאלה:
- (א) הקנייה או המכירה, לפי העניין, נעשתה במסגרת התחייבות חוזית מוקדמת בלתי הדירה או בשל הוראה של רשות מוסמכת, והחזוזה או ההוראה כאמור כללו התייחסות מפורשת למועד הקנייה או המכירה;

דברי הסבר

שקלים חדשים (במקום 20 אלף שקלים חדשים היום), וחתם שהיקף התחייבותו החיתומית הוא מעל 200 מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 160 אלף שקלים חדשים (במקום 40 אלף שקלים חדשים היום).

שהיקף התחייבותו החיתומית הוא בין 70 ל-120 מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 40 אלף שקלים חדשים (במקום 10,000 שקלים חדשים היום); חתם שהיקף התחייבותו החיתומית הוא בין 120 ל-200 מיליון שקלים חדשים יחויב בעיצום כספי מרבי בסך של 80 אלף

¹⁵ ק"ת התש"ס, עמ' 314.

(ב) העסקה נעשתה על ידי נאמן הפועל על דרך של נאמנות עיוורת בהגדרתה בסעיף 52(א7);

(7) מסר מידע פנים או חוות דעת על נייר ערך, לאדם שהיה עליו לדעת כי יעשה שימוש במידע הפנים, או ינצל את חוות הדעת לצורך עסקה או ימסור אותה לאחר, בניגוד להוראות סעיף 52(גא), והיה עליו לדעת כי המידע הוא מידע פנים או חוות דעת על נייר ערך;

(8) עשה שימוש במידע פנים אשר הגיע לידו, במישרין או בעקיפין, מאיש פנים בחברה, בניגוד להוראות סעיף 52ד, והיה עליו לדעת כי המידע הוא מידע פנים שהגיע מאיש פנים בחברה; ואולם לא יראו אדם כמבצע הפרה לפי פרט זה אם הוכיח את האמור בפרטי משנה (א) או (ב) שבסיפה לפרט (6);

(9) קנה או מכר נייר ערך שלא במהלך המסחר בבורסה או שלא על פי הוראה בכתב שנתן לפחות יום לפני ביצוע הקנייה או המכירה, בניגוד להוראות סעיף 52(ב), החזיק ניירות ערך שלו שלא בחשבון על שמו אצל חבר הבורסה, בניגוד להוראות סעיף 52(ג), או נתן הוראה לקנות או למכור נייר ערך שלא בהתאם להוראות סעיף 52(ד);

(10) כלל בפרסום הודעה בעיתון לפי חוק זה פרט מטעה, או השמיט מפרסום כאמור פרט שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר, בניגוד להוראות סעיף 55(ב);

(11) שימש כחתם אף שלא שהיה רשום במרשם החתמים, בניגוד להוראות לפי סעיף 56(ג4א).

תיקון חוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות

2. בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995¹⁴ –

(1) בסעיף 7 –

(א) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) השותפות התחייבה כי לא יכהן בה כנושא משרה מי שידוע לה כי הורשע בעבירה, וכן מי שחל עליו איסור לכהן בה כנושא משרה בשל אמצעי אכיפה כאמור בסעיף 52 נגד לחוק ניירות ערך, שהוטל עליו לפי פרק ח' לחוק ניירות ערך, לפי פרק ז' לחוק הייעוץ או לפי פרק י' לחוק השקעות משותפות – למשך התקופה שבה חל עליו האיסור כאמור";

ד ב ר י ה ס ב ר

כדי להבטיח כי יהיה ניתן להטיל עיצומים גם בסכומים נמוכים יותר, אם הדבר יימצא לנכון בנסיבות העניין, מוצע להתנות את כניסתו לתוקף של פרק ח' המוצע והתוספות החמישית והשישית בפרסומן של תקנות לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך כנוסחו המוצע שבהן ייקבעו אמות המידה והסכומים המרביים להפחתת סכומי העיצום הכספי.

סעיף 2 לפסקאות (1) ו-(2)

סעיפים 7(ד) ו-8(ג) לחוק הייעוץ קובעים שלוש עילות שבשלהן רשאית הרשות לסרב להעניק רישיון למבקש אף אם עמד בתנאי הסף לקבלת רישיון הקבועים בסעיפים 7 ו-8:

(1) הסיבות שבשלהן רשאית הרשות לבטל רישיון או להתלותו לפי חוק הייעוץ. הכוונה היא לסיבות המנויות

סכומי העיצומים הכספיים אשר מוצע להטיל על תאגידים המציעים מוצרים פיננסיים מקבילים לגובה העיצומים אשר מוצע להטיל על מנהלי קרנות נאמנות ונאמנים בשל ביצוע הפרה בדרגת החומרה הגבוהה ביותר לפי התוספת השניה לחוק השקעות משותפות המוצעת בתיקון זה.

בהתאם לאמור בדברי ההסבר לפרק ח', סכומי העיצום הכספי המופיעים כיום בחוק ניירות ערך עצמו – סכום העיצום הכספי ליחיד ולמסלקה – הועברו לתוספת השישית. לפיכך נקבע בתוספת האמורה כי על מסלקה יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום של עד חצי מיליון שקלים חדשים ועל יחיד או תאגיד שאינו מן המנויים לעיל יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום של עד 6,000 שקלים חדשים.

¹⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 416; התשס"ט, עמ' 286.

(ב) בסעיף קטן (ג), בפסקה (2), במקום הסיפה החל במילים "וכן מי שרישיונו הותלה" יבוא "וכן מי שחל עליו איסור לכהן בה כנושא משרה בשל אמצעי אכיפה כאמור בסעיף 52נד לחוק ניירות ערך, שהוטל עליו לפי פרק ח'4 לחוק ניירות ערך, לפי פרק ז'2 לחוק הייעוץ או לפי פרק י'1 לחוק השקעות משותפות – למשך התקופה שבה חל עליו האיסור כאמור";

(ג) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) הרשות רשאית לסרב להעניק רישיון יועץ או רישיון משווק, לפי העניין, למבקש, אם סברה כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לשמש בעל רישיון יועץ או בעל רישיון משווק, לפי העניין, בשים לב לדרישות המקצוע, ואם הוא תאגיד – גם אם סברה כי קיימות נסיבות כאמור הנוגעות לנושא משרה בו או למי ששולט בו";

(2) בסעיף 8 –

(א) בסעיף קטן (ב), בפסקה (3), במקום הסיפה החל במילים "וכן מי שרישיונו הותלה" יבוא "וכן מי שחל עליו איסור לכהן בה כנושא משרה בשל אמצעי אכיפה כאמור בסעיף 52נד לחוק ניירות ערך, שהוטל עליו לפי פרק ח'4 לחוק ניירות ערך, לפי פרק ז'2 לחוק הייעוץ או לפי פרק י'1 לחוק השקעות משותפות – למשך התקופה שבה חל עליו האיסור כאמור";

(ב) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) הרשות רשאית לסרב להעניק רישיון מנהל תיקים למבקש, אם סברה כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לשמש בעל רישיון מנהל תיקים, בשים לב לדרישות המקצוע, ואם הוא תאגיד – גם אם סברה כי קיימות נסיבות כאמור הנוגעות לנושא משרה בו או למי ששולט בו";

ד ב ר י ה ס ב ר

הרי ששאר העילות מכוח סעיף זה מיותרות – הסירוב להענקת רישיון תלוי בשיקול דעתה של הרשות, ואם סברה היא כי מכוח העילות האחרות הכלולות בסעיפים (ד) ו-(ג), אין המבקש ראוי לשמש בעל רישיון, תוכל היא לסרב מכוח העילה הכללית. לפיכך מוצע לבטל את פסקאות (1) ו-(3) שבסעיפים (ד) ו-(ג) ולהותיר את פסקה (2) שבהם בלבד. נוסח הפסקאות שאותן מוצע לבטל מובא בנספח לדברי ההסבר.

כן מוצע לתקן את נוסח ההתחייבות הנדרש מתאגידים המבקשים לקבל רישיון. כיום כולל הנוסח התחייבות לכך שהחברה לא תעסיק מי שרישיונו בוטל או הותלה על ידי ועדת המשמעת. לאור ביטולה של ועדת המשמעת כמוצע בסעיף (7) להצעת החוק, מוצע למחוק חלק זה של ההתחייבות. להתחייבות נוספה ההצהרה כי החברה לא תעסיק מי שוועדת האכיפה הטילה עליו לפי פרק ז'2 אמצעי אכיפה האוסר עליו לכהן כנושא משרה בתאגיד בעל רישיון. בנוסף, מוצע לקבוע כי התחייבות דומה תידרש אף ממבקש שהוא שותפות.

בסעיף 10 לחוק האמור העוסק בביטול רישיון או התלייתו העילות באותו סעיף הרלוונטיות לשלב הענקת הרישיון הן:

1. העילה הקבועה בסעיף 10(א)4 – בית משפט או ועדת המשמעת קבעו כי המבקש הפר הוראה לפי חוק הייעוץ או כל דין אחר הנוגע לניירות ערך;

2. העילה הקבועה בסעיף 10(א)5 – הוא הוכרז כפושט רגל או ניתן לגביו צו פירוק וכדומה;

3. העילה הקבועה בסעיף 10(ג) – הוגש נגדו כתב אישום או הוגשה בקשה להכרזתו כפושט רגל וכדומה.

(2) המבקש אינו ראוי לשמש בעל רישיון (מבחינת היותו (Fit & Proper).

(3) מתנהלת נגד המבקש חקירה פלילית בשל חשד לביצוע עבירה המנויה בהגדרה "הורשע בעבירה".

מאחר שהעילה השנייה היא רחבה וכוללת כל מקרה שבו המבקש אינו ראוי, לדעת הרשות, לשמש בעל רישיון,

(א) בסעיף קטן (א)(4), במקום "או ועדת משמעת לפי חוק זה קבעו" יבוא "קבע";

(ב) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(1א) (1) הרשות רשאית לבטל או להתלות רישיון של תאגיד בעל

רישיון, לאחר שנתנה לבעל הרישיון הזדמנות להביא לפנייה את טענותיו, אם מצאה כי התקיימו נסיבות המנויות ברשימה לפי פסקה (4), המעידות על פגם במהימנותו של בעל הרישיון, של נושא משרה בו או של בעל שליטה בו.

(2) הוועדה כהגדרתה בסעיף 138 (בסעיף קטן זה – הוועדה),

רשאית לבטל או להתלות רישיון של יחיד בעל רישיון, אם התקיימו נסיבות המנויות ברשימה לפי פסקה (4), המעידות על פגם במהימנותו של בעל הרישיון, ויחולו לעניין הליך ביטול או התליה של רישיון לפי פסקה זו הוראות סעיפים 52ממ עד 52מט לחוק ניירות ערך, בשינויים המחויבים.

(3) על אף הוראות פסקה (1), מצאה הרשות כי התקיימו נסיבות

המנויות ברשימה לפי פסקה (4) המעידות הן על פגם במהימנותו של תאגיד בעל רישיון שבשמו פועל היחיד כאמור, רשאית הרשות להורות כי הוועדה תחליט, במסגרת הליך כאמור בפסקה (2), גם לעניין ביטול או התליית הרישיון של התאגיד כאמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

מוצע לקבוע כי הרשות תוסמך לבטל בעצמה רישיון תאגיד, אם מצאה כי מתקיימת ביחס אליו או ביחס לנושא משרה או בעל שליטה בו נסיבה הכלולה ברשימה שתכין ותפרסם הרשות, המעידה על פגם במהימנות אחד מהם. לעומת זאת, ביטול רישיונו של יחיד ייעשה בידי ועדת האכיפה אשר אף היא תבחן את שאלת הפגם במהימנות בהתאם לרשימה האמורה שתקבע הרשות. ברשימה כאמור עשויים להיקבע לדוגמה פתיחה בחקירה פלילית כנגד בעל רישיון, קיומם של ממצאים פנימיים של הרשות או של גוף פיקוח אחר שלפיהם בוצעה הפרה, הצטברות תלונות שנשלחו לרשות נגד המפה, הצגת פרטים מטעים לרשות במסגרת ההתנהלות מולה ועוד. יצוין כי רק בעת ביטול רישיון מטעמים של Fit & Proper יידרשו הרשות או ועדת האכיפה לפעול בהתאם לרשימה, בעוד שביחס לבחינת המהימנות בעת מתן רישיון, שיקול דעתה של הרשות אינו מוגבל באופן דומה.

כדי להימנע ממצבים אפשריים של כפל הליכים, מוצע לקבוע כי במקרה שבו אותן נסיבות מעידות על פגם במהימנותם של תאגיד בעל רישיון ושל בעל רישיון יחיד, תהיה הרשות רשאית להורות כי ועדת האכיפה תדון לצד שאלת ביטול רישיונו של היחיד גם בשאלת ביטול רישיון התאגיד.

סעיף 10 לחוק הייעוץ עוסק בביטול רישיון או התלייתו. סעיף קטן (א) מונה מקרים שבהם רשאית הרשות לבטל רישיון. פסקה (4) מתייחסת למקרה שבו בית משפט או ועדת משמעת קבעו כי בעל הרישיון הפר הוראה לפי חוק הייעוץ או דין אחר הנוגע לניירות ערך. לאור המוצע בסעיף (7) להצעה זו, לבטל את ועדת המשמעת, מוצע להסיר מהפסקה האמורה את ההתייחסות לוועדת משמעת ולהותיר את ההתייחסות לבית המשפט בלבד.

סעיף קטן (א1) עוסק בסמכות הרשות לבטל רישיון מחמת נסיבות שבשלהן בעל הרישיון אינו ראוי לשמש ככזה (אינו Fit & Proper). כיום קובע החוק, כי הרשות רשאית לבטל רישיון בעילה זו רק לאחר שתפנה לוועדת המשמעת, והיא תקבע כי אכן בעל הרישיון אינו ראוי לשמש ככזה. לאור ביטולה של ועדת המשמעת כאמור, מוצע הסדר שונה המבחין בין תאגיד בעל רישיון ובין יחיד בעל רישיון, אשר הפגיעה בעיסוקו לנוכח ביטול רישיונו עשויה להיחשב חמורה יותר. נוסח סעיף קטן (א1), שאותו מוצע להחליף, מובא בנספח לדברי ההסבר.

(4) הרשות תקבע רשימה של נסיבות, שיש בהן כדי להעיד על פגם במהימנותו של בעל רישיון, של נושא משרה בבעל רישיון או של בעל שליטה בבעל רישיון; רשימה כאמור תפורסם באתר האינטרנט של הרשות והודעה על פרסום הרשימה ועל כל שינוי שלה, ומועד תחילתם, תפורסם ברשומות.”;

(ג) בסעיף קטן (ג), אחרי “בעל רישיון” יבוא “יחיד” והמילים “ואם הוא תאגיד – הוגשה בקשה למתן צו לפירוקו או למינוי כונס נכסים” – יימחקו;
(ד) סעיף קטן (ד) – בטל;

(4) אחרי סעיף 20 יבוא:

20. “חובת בעל רישיון לקיים את התנאים לעניין ביטוח, הון עצמי, ערבות בנקאית, פיקדון וניירות ערך
בעל רישיון לא יעסוק בעיסוק נושא הרישיון, בעת שאינו עומד בתנאים ובסכומים שנקבעו לעניין ביטוח, הון עצמי, ערבות בנקאית, פיקדון או ניירות ערך, לפי סעיף 7(א)(6), (ב)(3) או ג(3) או (4) או לפי סעיף 8(א)(6) או (ב)(4) או (5), לפי העניין.

20. איסור על עיסוקים נוספים
(א) חברה בעלת רישיון לא תעסוק בחיתום.
(ב) חברה בעלת רישיון מנהל תיקים לא תעסוק בכל עיסוק נוסף, שאינו מן העיסוקים המנויים בסעיף 8(ב)(1);
(5) בסעיף 27(ז), במקום “דיווחים לפי סעיף זה” יבוא “דיווחים לפי חוק זה”;

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע להבהיר כי בעל רישיון לא יהיה רשאי לפעול בתחום שלגביו הורשה בעת שאינו עומד בדרישות שנקבעו לפי התקנות כאמור. בשל הפרת חובה זו יהיה ניתן אף להטיל עיצום כספי לפי פרק ז' המוצע.

בנוסף קובעים סעיפים 7(ג) ו-8(ב)(1) לחוק הייעוץ כי חברה המשמשת כחתם לא תקבל רישיון, וכן כי חברה לא תקבל רישיון ניהול תיקים אם היא עוסקת בפעולות אחרות מלבד ניהול תיקים, ייעוץ ושייוק השקעות, ביצוע פעולות בבורסה ופעולות נלוות לכך. מוצע להבהיר כי ביצוע פעולות אחרות בידי חברת ניהול תיקים מלבד אלו המנויות בסעיף, אסורה. הפרת חובה זו תיחשב להפרה מינהלית אשר תידון בידי ועדת האכיפה.

לפסקה (5)

סעיף 27(ז) לחוק הייעוץ קובע את סמכות שר האוצר לקבוע הוראות לעניין דיווחים לפי סעיף 27. לנוכח הוספת כמה חובות דיווח במסגרת הצעה זו, מחוץ לסעיף 27, מוצע לתקן את הסעיף האמור כך שיובהר כי סמכות השר משתרעת אף על דיווחים אלה.

סעיף קטן (ג) מתייחס לסמכות הרשות להתלות רישיון במקרה שבו הוגשה בקשה להכרזה על בעל רישיון כפושט רגל או הוגשה בקשה לפירוקו וכדומה. מוצע להסיר את התייחסות הסעיף לתאגיד בעל רישיון. ככל שתסבור הרשות כי נסיבה זו היא עילה המעידה על פגם במהימנות בעל רישיון, תוכל היא לקבוע עילה זו ברשימה הנזכרת, ומכוחה תוסמך הרשות, במסגרת סמכותה הכללית ליטול רישיון תאגיד בשל פגם במהימנות, ליטול את רישיונו של התאגיד.

סעיף קטן (ד) קובע איסור על מי שרישיונו הותלה לעסוק בפעילות המותרת על פי הרישיון. מוצע למחוק הוראה זו, שכן היא ברורה מאליה, שהרי מי שעוסק במקצוע המורשה לאחר שרישיונו הותלה, עובר למעשה על האיסור הכללי לעסוק בלא רישיון מכוח סעיף 2 לחוק הייעוץ.

לפסקה (4)

סעיפים 7(א)(6), (ב)(3) ו-7(ג)(3) ו-8(א)(6) ו-8(ב)(4) ו-5 לחוק הייעוץ מסמיכים את שר האוצר לקבוע תקנות לעניין התנאים לגבי ביטוח, הון עצמי, ערבות בנקאית, פיקדון וניירות ערך ביטוח שיש לעמוד בהם לשם קבלת רישיון לפי חוק הייעוץ.

(6) במקום סעיף 29 יבוא:

"החלת סמכויות 29. (א) בסעיף זה –

"הפרה" – כל אחת מאלה:

(1) הפרה כמשמעותה בסעיף 38א;

(2) הפרה כהגדרתה בסעיף 138;

"עבירה" – כל אחת מאלה:

(1) עבירה לפי חוק זה;

(2) עבירה לפי סעיפים 284, 290, 291, 415, 423, 424,

424 א ו-425 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף

זה – חוק העונשין), שנעברה בקשר לעבירה לפי

פסקה (1);

(3) עבירה לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון,

התש"ס-2000¹⁵, שנעברה בקשר לעבירה לפי

פסקאות (1) או (2);

(4) עבירה לפי סעיפים 240, 242, 244, 245 או 246

לחוק העונשין, שנעברה בקשר לחקירה או להליך

שיפוטי בשל עבירה לפי פסקאות (1) עד (3).

(ב) (1) כדי להבטיח ביצועו של חוק זה, או אם היה

יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה או התעורר

חשד לביצוע עבירה, רשאי יושב ראש הרשות

או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, לדרוש

מכל אדם כל ידיעה ומסמך הנוגעים לעסקי בעל

רישיון או הנוגעים להפרה או לעבירה כאמור.

(2) הוראות סעיף 56א(ב) לחוק ניירות ערך יחולו לענין

החזרת מסמך שנמסר לרשות לפי פסקה (1).

(ג) הוראות סעיפים 1א56 עד 56 לחוק ניירות ערך יחולו

לענין עבירה, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיף 2ג56,

במקום "פסקאות (3) או (4) להגדרה עבירת ניירות ערך" יקראו

"פסקאות (2) או (3) להגדרה "עבירה";

(7) פרק ז' – בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (7) ולסעיף 6

לפסקה (6)

מוצע לבטל את פרק ז' לחוק הייעוץ, שענינו עבירות משמעת ושיפוט משמעותי, שכן לאחר כינונה של ועדת האכיפה בהתאם למוצע בפרק ז', יהיו נתונות לה הסמכויות הנתונות כיום לוועדת המשמעת, ובהן גם סמכות ביטול או התליה של רישיון שניתן לפי חוק הייעוץ, למי שביצע מעשה או מחדל המהווה הפרה בהתאם לאותו פרק. לפיכך, מוצע לקבוע בהוראת מעבר, כי הליכים שהיו תלויים ועומדים בפני ועדת המשמעת במועד כניסתו לתוקף של פרק ז' האמור, לגבי מעשים או מחדלים המהווים הפרה בהתאם לפרק ז' המוצע, יעברו לאחר

סעיף 29 לחוק הייעוץ עוסק בסמכויות החקירה והשגת המידע של הרשות. הסעיף כיום אינו כולל תוכן עצמאי אלא מפנה לסעיפים הרלוונטיים בחוק ניירות ערך. כפי שהוסבר לעיל, אחת ממטרות ההצעה היא להסדיר את סמכויות הרשות השונות בצורה ברורה יותר ובנפרד בכל אחד משלושת החוקים שעליהם אמורה הרשות. מוצע לפיכך לקבוע בסעיף 29 האמור הגדרה חדשה של "עבירה" הדומה להגדרה "עבירת ניירות ערך" בחוק ניירות ערך אך המתאימה לסמכויות הרשות לענין חוק הייעוץ.

¹⁵ ס"ח התש"ס, עמ' 293.

“פרק ז' 1: הטלת עיצום כספי בידי הרשות

- “עיצום כספי” 38א. הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה החלות לגביו, כמפורט בתוספת הראשונה (בפרק זה – מפר והפרה, בהתאמה), רשאית הרשות להטיל על המפר עיצום כספי, ויחולו לעניין זה ההוראות לפי פרק ח'3 לחוק ניירות ערך, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בפרק זה.
- 38ב. (א) סכום העיצום הכספי שיוטל על מפר לפי פרק זה, יהיה הסכום המפורט לגביו בתוספת השניה.
- (ב) סכום העיצום הכספי שיוטל לפי פרק זה על מפר שהוא חברה בעלת רישיון ניהול תיקים, ייקבע לפי התוספת השניה בהתאם לשווי הנכסים הכולל של החברה; לעניין זה, “שווי נכסים כולל” – שוויים של ניירות הערך והנכסים הפיננסיים שבניהולה של החברה, בהתאם לדיווח האחרון שהגישה החברה לרשות לפי חוק זה לפני המועד שבו נמסרה לה ההודעה על כוונת חיוב בהתאם להוראות סעיף 52טז לחוק ניירות ערך כפי שהוחלו בסעיף 38א.
- (ג) סכום העיצום הכספי שיוטל לפי פרק זה על מפר שהוא תאגיד בעל רישיון ייעוץ השקעות או שיווק השקעות, ייקבע לפי התוספת השניה בהתאם למספר בעלי הרישיון המועסקים בידי התאגיד, בהתאם לדיווח האחרון שהגיש התאגיד לרשות לפני המועד שבו נמסרה לו הודעה על כוונת חיוב בהתאם להוראות סעיף 52טז לחוק ניירות ערך כפי שהוחלו בסעיף 38א.
- 38ג. (א) הרשות אינה רשאית להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים המפורטים בתוספת השניה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

ד ב ר י ה ס ב ר

לנוכח העובדה כי הפרות לפי חוק הייעוץ מתאפיינות לעתים קרובות בכך שהן מבוצעות כלפי מספר רב של לקוחות, ולאור ההגדלה המשמעותית של סכומי העיצום הכספי שיהיה ניתן להטיל בשל הפרות של הוראות חוק הייעוץ, מוצע לקבוע כי לעניין קביעת גובה העיצום הכספי שיוטל על בעל הרישיון, ייחשבו כמה הפרות של אותה הוראת חוק אשר הובאו יחדיו בפני הרשות (למשל עקב ביצוע פעילות ביקורת אצל מפקח מסוים) כהפרה אחת. עם זאת, תדירות ועוצמת ההפרה תיבחן במסגרת שיקולי הרשות להפחתת עיצום כספי מכוח סעיף 38ג המוצע. כך לדוגמה, צפוי שאמות מידה שייקבעו בתקנות מכוח אותו סעיף יקבעו כי כאשר הפרה מתבצעת ביחס למספר קטן מלקוחותיו של בעל הרישיון יהיה ניתן לשקול הפחתה של סכום העיצום הכספי שיוטל על בעל הרישיון.

נוסח פרק ז' 1 שאותו מוצע להחליף, מובא בנספח לדברי ההסבר.

המועד האמור להיות נדונים בפני ועדת האכיפה. נוסח פרק ז' 1 שאותו מוצע לבטל, מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (8)

מוצע להחליף את פרק ז' 1 לחוק הייעוץ, שעניינו קנס אורח, ולהתאימו להסדר לעניין עיצום כספי המוצע בפרק ח'3 לחוק ניירות ערך. החידוש העיקרי בנוסח המוצע (לצד שינויים נוספים שתוארו בדברי ההסבר לפרק העיצום הכספי בחוק ניירות ערך) הוא ההצעה להמיר את שיטת קביעת סכום העיצום הכספי המוטל על חברה בעלת רישיון ניהול תיקים.

לפי סעיף 38א לחוק הייעוץ כנוסחו היום, סכום העיצום הכספי שיוטל על מפר ייקבע לפי מספר בעלי הרישיון העובדים בחברה. מוצע להחליף מבחן זה במבחן שוויים של ניירות הערך והנכסים הפיננסיים שבניהולה של החברה (בעוד שלעניין תאגיד בעל רישיון יועץ או משווק ייוותר מבחן מספר העובדים).

(ב) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים, שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי המפורט בתוספת השניה, בשיעורים מרביים שיקבע.

הפרת הוראה וזהה לגבי כמה לקוחות, יראו אותה כהפרה אחת. ד.38

שר האוצר רשאי בצו, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת הראשונה והתוספת השניה, ובלבד שסכום העיצום הכספי הקבוע בתוספת השניה לא יעלה על שני מיליון שקלים חדשים; ד.38

(9) אחרי פרק ז' יבוא:

“פרק ז': הטלת אמצעי אכיפה מינהליים בידי ועדת האכיפה המינהלית

הגדרות 138. בפרק זה –

“הוועדה” – ועדת האכיפה המינהלית שמונתה לפי סעיף 52לא(א) לחוק ניירות ערך;

“הפרה” – מעשה או מחדל שהוא אחד מאלה:

(1) הוא מפורט בתוספת השלישית;

(2) הוא כלול ברשימת מעשים או מחדלים שקבעה הרשות לפי סעיף 38ח, שיש בהם כדי להעיד כי מי שביצעם לא נהג בזהירות וברמת מיומנות שבעל רישיון סביר היה נוהג בהן בנסיבות דומות.

ביצע אדם הפרה, יחולו לעניין המפר ולעניין ההפרה הוראות פרק ח'4 לחוק ניירות ערך החלות לעניין מפר ולעניין הפרה של הוראה המנויה בחלק ג' בתוספת השביעית לחוק האמור, בשינויים המחוייבים. 138.

רשימת מעשים או מחדלים שיש בהם כדי להעיד על פגם בזהירות בנסיבות דומות; רשימה כאמור תפורסם באתר האינטרנט של הרשות והודעה על פרסום הרשימה ועל כל שינוי שלה, ומועד תחילתם, תפורסם ברשומות. ד.38

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (9)

ועדת האכיפה תוסמך להטיל בשל מעשים או מחדלים כאמור את כל אמצעי האכיפה שהיא רשאית להטיל לפי פרק ח'4 לחוק ניירות ערך, כאשר סכום העיצום הכספי שהיא רשאית להטיל על הפרה של הוראות חוק הייעוץ יהיה הסכום הגבוה יותר – 5 מיליון שקלים חדשים לתאגיד, ומיליון שקלים חדשים ליחיד. גם לעניין מגבלת הזמן הושווה ההפרות של חוק הייעוץ להפרות החמורות בחוק ניירות ערך, כך שלא תחול כל מגבלה על פתיחה בהליך מינהלי במהלך 7 שנים ממועד ביצוע ההפרה.

מוצע להוסיף לחוק הייעוץ את פרק ז', המחיל את הליך האכיפה המינהלי המוצע בפרק ח'4 לחוק ניירות ערך, גם לעניין החוק האמור. לפי המוצע, ועדת האכיפה תדון במעשים או במחדלים המהווים הפרה של הוראה מהוראות חוק הייעוץ כמפורט בתוספת השלישית כנוסחה המוצע, או הכלולים ברשימת המעשים או המחדלים שיש בהם כדי להעיד כי מי שביצעם לא נהג בזהירות וברמת מיומנות שבעל רישיון היה נוהג בהן בנסיבות דומות, שקבעה הרשות ושפורסמה באתר האינטרנט של הרשות.

שינוי התוספת השלישית 538. שר האוצר רשאי, בצו, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת השלישית.”;

(10) בסעיף 39 –

(א) בסעיף קטן (א)(1), הסיפה החל במילים “או עסק” – תימחק;

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (2) יבוא:

”(א2) מסר מידע כוזב או מטעה בבקשה לקבלת רישיון לפי סעיף 5, או בדיווח לרשות לפי סעיף 27.”;

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

”(ב1) מי שעשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך בירור הפרה או הליך אכיפה מינהלי, לפי פרק 4' לחוק ניירות ערך כפי שהוחל בפרק 2'2, דינו – מאסר שלוש שנים.”;

(ד) סעיף קטן (ג) – בטל;

(11) בסעיף 40, במקום הסיפה החל במילים “אלא אם כן הוכיחו שהתקיימו בהם” יבוא “אלא אם כן הוכיחו אחת מאלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתם ושלא היה עליהם לדעת עליה או שלא היו יכולים לדעת עליה;

(2) שנקטו את כל האמצעים הסבירים כדי למנוע את העבירה.”;

(12) אחרי סעיף 40 יבוא:

”פרק ח'1: הסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית

הגדרות 440. בפרק זה –

”הליכים” – הליך בירור הפרה או הליך אכיפה מינהלי, לפי פרק 4' לחוק ניירות ערך כפי שהוחל בפרק 2'2, או חקירה פלילית לפי סעיף 56 לחוק ניירות ערך כפי שהוחל בסעיף 29(ג), לפי העניין;
”הפרה”, “עבירה” – כהגדרתן בסעיף 29(א).

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (10)

לפי תיקון זה, מוצע למחוק את סעיף קטן (ג) ולהותיר את הטיפול בהפרה זאת למסלולים המינהליים. נוסח סעיף קטן (ג), שאותו מוצע למחוק, מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (11)

סעיף 40 לחוק הייעוץ שעניינו אחריות מנהל תאגיד, כנוסחו היום, מפנה לעניין הסייג לאחריותם של מנהלי תאגיד לעבירה שנעברה בידי התאגיד, להגנות המנויות בסעיף 30 לחוק האמור. עקב מחיקת סעיף 30 בהצעה זו, מוצע להעתיק לסעיף 40 את ההגנות שהיו מנויות בסעיף 30.

לפסקה (12)

מוצע להחיל, בחוק הייעוץ את ההסדר להימנעות מנקיטת הליכים ולהפסקת הליכים, מותנית, כפי שמוצע בפרק ט'1 לחוק ניירות ערך, בשינויים הנדרשים לפי העניין.

מוצע לתקן את סעיף 39 לחוק הייעוץ, שעניינו עונשין, ולהוסיף לו עבירה של מסירת דיווח כוזב או מטעה לרשות בבקשה לרישיון או בדיווח. כן מוצע, בדומה למוצע בחוק ניירות ערך, להוסיף לרשימת העבירות עבירה של שיבוש הליך בירור הפרה או הליך אכיפה מינהלי, לפי פרק 2' המוצע.

סעיף 39(א) לחוק הייעוץ, כנוסחו היום, קובע כעבירה עיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות או בניהול תיקי השקעות בלא רישיון או בידי מי שרישיונו הותלה. לנוכח התפיסה כי מי שרישיונו הותלה דינו כמי שאינו בעל רישיון, כמוסבר לעיל, מוצע תיקון לסעיף זה המבטל את ההתייחסות הנפרדת אל מי שרישיונו הותלה.

סעיף 39(ג) כנוסחו היום קובע הפרת הוראת דיווח של הרשות, כעבירה פלילית שבשלה ניתן להטיל קנס בלבד. לנוכח העונשים המינהליים החמורים אשר יהיה ניתן להטיל

440. הסמכות הנתונה ליושב ראש הרשות ולפרקליט מחוז להקשר בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, לפי העניין, מותנית, בהתאם להוראות פרק ט' לחוק ניירות ערך, תהיה נתונה להם לעניין הפרה או עבירה, ויחולו לעניין זה הוראות הפרק האמור, בשינויים המחויבים.”;

סמכות יושב ראש הרשות או פרקליט מחוז להתקשר עם חשוד בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית

(13) אחרי סעיף 49 יבוא:

”תוספת ראשונה

(סעיף 38א)

(1) בעל רישיון, שנתן ייעוץ השקעות בכלי התקשורת בלי שכלל הודעה אם יש לו או אין לו עניין אישי בנושא או הודעה שמתן הייעוץ אינו מהווה תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם, בניגוד להוראות סעיף 3(ב);

(2) העסיקה בשמה בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות או בניהול תיקים מי שאינו עובד שלה או שאינו בעל רישיון או שביהן בה בנושא משרה מי שידוע לה כי הורשע בעבירה או מי שחל עליו איסור לכהן בה בנושא משרה, בניגוד להתחייבותה לפי סעיף 7(ב)2 או (4) או (ג)1 או (2) או לפי סעיף 8(ב)2 או (3), לפי העניין;

(3) לא בירר עם הלקוח את מטרות ההשקעה, את מצבו הכספי לרבות ניירות הערך והנכסים הפיננסיים שלו, או את שאר הנסיבות הצריכות לעניין, אף שהלקוח הסכים למסור מידע לגבי אלה, בניגוד להוראות סעיף 12;

(4) לא ערך הסכם בכתב עם לקוח או לא מסר ללקוח העתק מהסכם כאמור, קודם לתחילת מתן השרות, או לא כלל בהסכם כאמור את הנושאים שהיה עליו לכלול בו או לא עדין בו את פרטי הלקוח, בניגוד להוראות לפי סעיף 13;

(5) לא כלל ברישומים של שיחות עם לקוח פרטים שנקבעו לפי סעיף 15(א), או לא ערך או שמר פרטים כאמור או לא מסר אותם ללקוח בניגוד להוראות לפי אותו סעיף;

(6) הזמין בעבור לקוח ניירות ערך שתאגיד קשור אליו או תאגיד הקשור לתאגיד שבו הוא עובד משמשים חתם להצעתם, בלי שקיבל את הסכמת הלקוח לכך מראש ובכתב, או לא דיווח ללקוח על הזמנה כאמור בתוך 30 ימים מיום ביצועה, בניגוד להוראות סעיף 16(ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (13)

סכומי העיצום הכספי שיוטלו על מפר ייקבעו בתוספת השניה לחוק הייעוץ והם ייקבעו בהתאם לסוג המפר, מתוך כוונה שעל תאגיד מורשה יוטל סכום גבוה יותר מזה שיוטל על יחיד וכן מתוך ההנחה כי ביחס לתאגיד גובה העיצום הכספי שיוטל ייקבע בהתאם לגודל התאגיד. על תאגיד בנקאי יוטל עיצום כספי גבוה מזה המוטל על תאגידים אחרים עקב גודלו והיקף פעילותו.

ההפרות אשר ביחס אליהן ניתן לפתוח בהליך אכיפה מינהלי מנויות בתוספת השלישית לחוק הייעוץ כנוסחה

בתוספת הראשונה לחוק הייעוץ כנוסחה המוצע, המונה הפרות שבשלהן מוסמכת הרשות להטיל עיצום כספי, ייכללו רוב עבירות המשמעת הדיום, למעט אלה שמורכבות הוכחתן מצדיקה זכות שימוע בעל פה (כמו למשל הפרת חובת זהירות של בעל רישיון). כן ייכללו בתוספת הראשונה מרבית העבירות הפליליות המנויות היום בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) של סעיף 39 לחוק הייעוץ, עבירות שהן במהותן פשוטות להוכחה.

(7) רכש עבור לקוח ניירות ערך שתאגיד קשור אליו או תאגיד הקשור לתאגיד שבו הוא עובד שימש חתם להצעתם בטרם חלפו שלושה חודשים ממועד קיום ההתחייבות החיתומית, בלי שקיבל את הסכמת הלקוח לכך מראש ובכתב, רכש עבור לקוח ניירות ערך כאמור לאחר שחלפו שלושה חודשים ממועד קיום ההתחייבות החיתומית אך בטרם חלפו שישה חודשים ממועד זה בלי שקיבל את הסכמת הלקוח לכך מראש ובכתב, או לא דיווח ללקוח על רכישה כאמור בתוך 30 ימים מיום ביצועה, בניגוד להוראות סעיף 16(ג);

(8) ביצע רכישה של ניירות ערך שתאגיד קשור אליו או תאגיד הקשור לתאגיד שבו הוא עובד שימש חתם להצעתם, מחוץ לבורסה או בשער העולה על שער הבורסה הידוע במועד הרכישה, בניגוד להוראות סעיף 16(ד);

(9) לא הביא לידיעת לקוחותיו, במקום שבו הוא מנהל את עסקיו, בשלט בולט וברור או באופן אחר כפי שהורה יושב ראש הרשות, את דבר עיסוקו בשיווק השקעות ולא בייעוץ השקעות או את דבר היותו תאגיד קשור לגוף מוסדי או למשווק, לפי העניין, או את הגופים המוסדיים שהוא בעל זיקה לנכסים פיננסיים שלהם, בניגוד להוראות סעיף 16(א)(1), או לא גילה ללקוח לפני ההתקשרות עמו, בלשון המובנת לו, בעל פה ובמסמך בכתב, או לא פרסם באתר האינטרנט שלו, את דבר עיסוקו כאמור או את דבר היותו תאגיד קשור, כאמור, את הזיקה שיש לו לנכסים פיננסיים ומהותה או את דבר העדפתו את אותם נכסים, בניגוד להוראות סעיף 16(א)(2);

(10) קיבל טובת הנאה, במישרין או בעקיפין, בקשר עם ייעוץ השקעות, שיווק השקעות, ביצוע עסקה או הימנעות מביצוע עסקה, שאינה שכר והחזר הוצאות מהלקוח שנקבעו בהסכם לפי סעיף 13(ב)(3). בניגוד להוראות סעיף 17(א);

(11) נתן לעובד מעובדיו, לסניף מסניפיו או ליחידה מיחידותיו, בקשר עם ייעוץ השקעות, שיווק השקעות, ביצוע עסקה או הימנעות מביצועה, טובת הנאה הנקבעת בהתחשב בזהות הגוף שניירות הערך נושא הייעוץ, השיווק או העסקה מונפקים על ידו, או בזהות הגוף שהוא בעל זיקה לנכסים הפיננסיים נושא הייעוץ, השיווק או העסקה, בניגוד להוראות סעיף 17(ג);

(12) קבע את חישובם של שכר או החזר ההוצאות שיחויב בהם לקוח בשל ייעוץ השקעות, תוך תלות בזהות הגוף שלגבי ניירות הערך המונפקים על ידו או לגבי הנכסים הפיננסיים שאליהם יש לו זיקה ניתן הייעוץ, או תוך תלות בתשלום של הלקוח לגוף כאמור, בניגוד להוראות סעיף 17(ד);

(13) לא הודיע ללקוח על סיכון מיוחד שביצועה של עסקה מהעסקאות המפורטות בסעיף 18(ג) כרוך בו, בניגוד להוראות סעיף 18(א);

(14) ביצע עבור לקוח עסקה מהעסקאות המפורטות בסעיף 18(ג), בלי שהלקוח נתן אישורו מראש ובכתב לאותה עסקה או לעסקאות הכרוכות באותו סוג סיכון, בניגוד להוראות סעיף 18(ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

בדומה לניסוח ההפרות בחוק ניירות ערך, ההפרות אינן כוללות התייחסות למבצע הפעולה, וזהות המפר תיקבע בהתאם לטיב ההפרה. כך לדוגמה, סעיף 2(ב2) לחוק הייעוץ קובע כי על גוף מוסדי העוסק בשיווק השקעות בהתאם לתנאים הקבועים באותו סעיף יחולו הוראות פרקים ג' ו' עד ח' לחוק הייעוץ החלות על בעל רישיון משווק.

המוצע. הפרות אלה מקורן בעבירות הפליליות המנויות היום בסעיף 39(א) לחוק הייעוץ, וכוללות את עבירות המשמעת שמורכבותן מצדיקה זכות שימוע בעל פה (כגון הפרת חובת זהירות). בנוסף מוצע כי ועדת האכיפה תדון בהפרות המנויות בתוספת הראשונה במקרה שההפרה ביצעה באופן שיטתי (מבחינת תדירות ההפרה או מבחינת היקפה).

- (15) לא שמר בסוד מידע שהביא הלקוח לידיעתו, לרבות המסמכים שהועברו לרשותו ותוכנם, או כל פרט אחר המתייחס לפעולות שלגביהן עסק בייעוץ או בשיווק כלפי הלקוח או ביצע לחשבונו, בניגוד להוראות סעיף 19;
- (16) פרסם בכלי התקשורת, בחוזר, באמצעות דואר, דואר אלקטרוני, פקסימיליה, אינטרנט או בכל אמצעי אחר, את דבר עיסוקו בייעוץ השקעות בנוגע לנכסים פיננסיים שלגוף מוסדי מסוים יש זיקה אליהם, בניגוד להוראות סעיף 20א;
- (17) השתמש במילה "ייעוץ" או בכל מילה הנגזרת ממנה, בשם שבו הוא מנהל את עסקיו או בפרסום מטעמו, בניגוד להוראות סעיף 20ב;
- (18) עסק בעיסוק נושא הרישיון בעת שלא עמד בתנאים ובסכומים שנקבעו לעניין ביטוח, הון עצמי, ערבות בנקאית, פיקדון או ניירות ערך, בניגוד להוראות סעיף 20ג;
- (19) לא החזיק ניירות ערך או נכסים פיננסיים של לקוחותיו בנפרד מאלה שלו, בניגוד להוראות סעיף 22(1);
- (20) לא החזיק ניירות ערך או נכסים פיננסיים של כל לקוח בנפרד או לא ניהל רישומים לגבי כספים, ניירות ערך ונכסים פיננסיים של כל לקוח בנפרד, בניגוד להוראות סעיף 22(2);
- (21) ניהל בעבור לקוח חשבון כספי, חשבון ניירות ערך או נכסים פיננסיים, שלא בתאגיד בנקאי, בבנק מחוץ לישראל, אצל חבר בורסה, או אצל מי שרשאי לפי דין במדינה שבה הוא פועל לנהל בעבור לקוח חשבון כספי, חשבון ניירות ערך או נכסים פיננסיים, בניגוד להוראות סעיף 22(3);
- (22) לא ביצע עסקאות בעבור לקוחותיו בנפרד מאלה שהוא מבצע לחשבונו, בניגוד להוראות סעיף 22(4);
- (23) לא זיכה או חייב אצלו את חשבונית הלקוח ביום ביצוע העסקה, בניגוד להוראות סעיף 22(5);
- (24) השתמש בכספים, בניירות ערך או בנכסים פיננסיים של לקוח, שלא לצורך ביצוע עסקאות בעבור אותו לקוח או שלא בהתאם להסכם שנערך עמו וליפוי הכוח שקיבל ממנו, בניגוד להוראות סעיף 23(א);
- (25) ביצע עסקה עם לקוח או הפיק טובת הנאה מנכסי לקוח, בלי שקיבל את הסכמת הלקוח מראש ובכתב לאותה עסקה או לאותה טובת הנאה, בניגוד להוראות סעיף 23(ב);
- (26) התנה את שכרו ברווח שהפיק הלקוח מעסקה או במספר העסקאות שבוצעו בעבור הלקוח, בניגוד להוראות סעיף 24;
- (27) לא ניהל רישומים של עסקה שביצע בעבור לקוח, של פעולת ייעוץ שנתן ללקוח או של פעולת שיווק שעשה כלפי לקוח, או לא שמר רישומים כאמור לתקופה של שבע שנים, בניגוד להוראות לפי סעיף 25;
- (28) לא המציא ללקוח דין וחשבון, בניגוד להוראות לפי סעיף 26;

ד ב ר י ה ס ב ר

מחוק הייעוץ על ייעוץ השקעות או ניהול תיקי השקעות בעבור לקוחות שמספרם אינו עולה על 5, אף שפעילות כאמור אינה טעונה רישיון. לפיכך, הפרת הוראות אלה בידי

בהתאם לכך, גוף מוסדי ויכול להיחשב כמפר לעניין כל ההפרות הנעשות בניגוד להוראות הפרקים האמורים. באופן דומה, סעיף 3(א1) לחוק הייעוץ מחיל הוראות רבות

(29) לא הגיש לרשות דוח או לא מסר לה הודעה, הסבר, פירוט, ידיעות או מסמכים, בניגוד להוראות לפי סעיף 27 או בניגוד להוראות לפי סעיפים 52כ, 52נח, 54ג(ג) או 154 לחוק ניירות ערך כפי שהוחלו בסעיפים 38א, 38 ו-40ב, בהתאמה;

(30) הפר הוראה שניתנה לפי סעיף 28(ב);

(31) לא מסר הודעה ללקוחותיו או לא פרסם מודעה בעיתון, בניגוד להוראות סעיפים 38ה(ב), 38יא, או 40ב.

תוספת שניה

(סעיף 38ב(א))

1. לעניין חברה בעלת רישיון ניהול תיקים –

שווי נכסים כולל (בשקלים חדשים)	סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)
עד 50,000,000	125,000
מ־50,000,001 עד 500,000,000	250,000
מ־500,000,001 עד 5,000,000,000	375,000
מעל 5,000,000,000	500,000

2. לעניין תאגיד בעל רישיון ייעוץ השקעות או שיווק השקעות – מכפלת 125,000 שקלים חדשים במספר בעלי הרישיון המועסקים על ידו.

3. לעניין תאגיד בנקאי – 1,000,000 שקלים חדשים.

4. לעניין יחיד בעל רישיון ניהול תיקים, ייעוץ השקעות או שיווק השקעות – 25,000 שקלים חדשים.

תוספת שלישית

(סעיף 138)

(1) הפר הוראה מההוראות כמפורט בתוספת הראשונה החלה לגביו, ובשלוש השנים שקדמו לביצוע ההפרה כאמור הפה, פעמים לפחות, את אותה הוראה, והרשות הודיעה לו, על ביצוע כל אחת מההפרות כאמור, בנפרד, בין אם הטילה עליו עיצום כספי בשל ביצוע ההפרה ובין אם לאו;

(2) במהלך תקופה של שנה, הפר הוראה מההוראות כמפורט בתוספת הראשונה החלה לגביו, כלפי מספר לקוחות כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) לעניין מפר שהוא תאגיד בנקאי או שהוא בעל רישיון שיש לו 50 לקוחות לפחות – כלפי 20 לקוחות לפחות;

(ב) לעניין מפר שהוא בעל רישיון שיש לו 20 לקוחות לפחות אך פחות מ־50 לקוחות – כלפי 10 לקוחות לפחות;

(ג) לעניין מפר שהוא בעל רישיון שיש לו פחות מ־20 לקוחות – כלפי מרבית לקוחותיו.

דברי הסבר

השקעות. לפיכך, הפרת אותן הוראות בידי בנק או תאגיד בנקאי יחשבו להפרה לעניין פרק 2' המוצע.

אדם כאמור תיחשב להפרה לעניין פרק 2' המוצע. ודוגמה נוספת – סעיף 9(ג) לחוק הייעוץ קובע כי חלק מהוראות חוק הייעוץ יחולו על בנק או תאגיד בנקאי העוסק בייעוץ

- (3) עסק בייעוץ השקעות בלי שהיה בידו רישיון יועץ, או עסק בייעוץ השקעות שלא כיחיד או כעובד בחברה שהיא בעלת רישיון יועץ או בעלת רישיון מנהל תיקים העוסקת גם בייעוץ או שלא כעובד או שותף בשותפות שהיא בעלת רישיון יועץ, בניגוד להוראות סעיף 2(א);
- (4) עסק בניהול תיקי השקעות בלי שהיה בידו רישיון מנהל תיקים, או עסק בניהול תיקים שלא בחברה שהיא בעלת רישיון מנהל תיקי השקעות, בניגוד להוראות סעיף 2(ב);
- (5) עסק בשיווק השקעות בלי שהיה בידו רישיון משווק, או עסק בשיווק השקעות שלא כיחיד או כעובד בחברה שהיא בעלת רישיון משווק או בעלת רישיון מנהל תיקים העוסקת גם בשיווק או שלא כעובד או שותף בשותפות שהיא בעלת רישיון משווק, בניגוד להוראות סעיף 2(ב1);
- (6) העסיק בשמו, בשיווק השקעות לגבי נכסים פיננסיים המנוהלים על ידו או שהונפקו או שהוצאו על ידו, מי שאינו בעל רישיון משווק, בניגוד להוראות סעיף 2(ב2);
- (7) מי שאינו בעל רישיון, שנתן ייעוץ השקעות בכלי התקשורת בלי שכלל הודעה אם יש לו או אין לו עניין אישי בנושא או הודעה שמתן הייעוץ אינו מהווה תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם, בניגוד להוראות סעיף 3(ב);
- (8) החזיק או רכש ניירות ערך בעבור עצמו, בניגוד להוראות סעיף 4(א);
- (9) ניהל תיקי השקעות בעבור בן משפחתו או בעבור תאגיד שהוא או בן משפחתו הם בעלי שליטה בו, בניגוד להוראות סעיף 4(ב);
- (10) עסק בניהול תיקים, בניגוד להוראות סעיף 9(א);
- (11) העסיק בשמו בייעוץ השקעות מי שאינו עובדו או מי שאינו בעל רישיון יועץ, בניגוד להוראות סעיף 9(ב);
- (12) ביהן כנושא משרה בתאגיד מורשה שהוא תאגיד קשור לתאגיד בנקאי, בעת שכיהן כנושא משרה או כעובד בתאגיד הבנקאי או בתאגיד קשור אחר שלו, בניגוד להוראות סעיף 9(ד);
- (13) עסק בשיווק השקעות שלא כאמור בסעיף 9(ג1), בניגוד להוראות סעיף 9(1);
- (14) העדיף את ענייניו האישיים או את ענייניו של אחר על פני טובת לקוחותיו או העדיף את ענייניו של לקוח אחד על פני לקוח אחר, בניגוד להוראות סעיף 11;
- (15) לא התאים את הייעוץ או השיווק שהוא נותן ללקוחו או את אופי העסקאות שהוא מבצע בעבורו, לצרכיו או להנחיותיו של הלקוח, בניגוד להוראות סעיף 12;
- (16) לא גילה ללקוח, בגילוי נאות, את כל העניינים המהותיים לייעוץ או לשיווק הניתן על ידו או לעסקה המוצעת, בניגוד להוראות לפי סעיף 14;

17) לא הודיע ללקוח על קיומו של ניגוד עניינים בינו או בין התאגיד המורשה שבו הוא עובד או שותף, לבין הלקוח, באופן שנקבע לפי סעיף 15(א) או (ב), או ביצע פעולה שיש בה ניגוד עניינים בלי לקבל את הסכמת הלקוח לכך מראש באופן שנקבע לפי סעיף 15(א);

18) במתן ייעוץ השקעות או בניהול תיקי השקעות, העדיף ניירות ערך או נכסים פיננסיים שלו או של תאגיד הקשור לתאגיד שבו הוא עובד או שותף, בשל הקשר האמור, בניגוד להוראות סעיף 16(א);

19) נתן ייעוץ או ביצע עסקה בנכס פיננסי שלגוף מוסדי המחזיק בעשרה אחוזים מסוג כלשהו של אמצעי שליטה ביועץ יש זיקה אליו, בניגוד להוראות סעיף 17(א);

20) התקשר עם גוף מוסדי בהסכם חריג בלי שקיבל לכך אישור מראש ובכתב של יושב ראש הרשות, ואם הוא תאגיד בנקאי – גם של המפקח על הבנקים, בניגוד להוראות סעיף 17(א);

21) לא הודיע ללקוח על סיכון מיוחד שביצועה של עסקה שאינה מהעסקאות המפורטות בסעיף 18(ג) כרוך בו, בניגוד להוראות סעיף 18(א);

22) ביצע בעבור לקוח עסקה שאינה מהעסקאות המפורטות בסעיף 18(ג) ושבביצועה כרוך סיכון מיוחד, בלי שהלקוח נתן אישורו מראש ובכתב לאותה עסקה או לעסקאות הכרוכות באותו סוג סיכון, בניגוד להוראות סעיף 18(ב);

23) עסק בחיתום בניגוד להוראות סעיף 20(ד), או עסק בעיסוק שאינו מן העיסוקים המנויים בסעיף 8(ב)1, בניגוד להוראות סעיף 20(ב);

24) לא המציא ללקוח דין וחשבון בניגוד להוראות לפי סעיף 26, והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות את הלקוח;

25) לא הגיש לרשות דוח או לא מסר לה הודעה, הסבר, פירוט, ידיעות או מסמכים בניגוד להוראות לפי סעיף 27 או בניגוד להוראות לפי סעיפים 52כו, 52נח, 54גג או 154 לחוק ניירות ערך כפי שהוחלו בסעיפים 38א, 38ז ו-40ב, בהתאמה, והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר¹⁶

בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994¹⁶ –

3. תיקון חוק השקעות משותפות בנאמנות

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "החלטה מיוחדת של בעלי יחידות" יבוא:

"הוועדה" – ועדת האכיפה המינהלית שמונתה לפי סעיף 52לא(א) לחוק ניירות ערך;

(2) בסעיף 11, סעיף קטן (ג) – בטל;

(3) בסעיף 15 –

(א) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) – בטלים;

ד ב ר י ה ס ב ר

בהעברת נאמן מכהונתו כנאמן לקרן מסוימת, הרי שמאחר שהעילות הנוכרות בו הן כלליות, ואשר בדרך כלל יצדיקו ביטול או התליה של האישור, מתאימה לעניין זה סמכות ועדת האכיפה לבטל או להתלות אישור. נוסח סעיף קטן (ג), שאותו מוצע לבטל, מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (3)

עניינו של סעיף 15 לחוק השקעות משותפות בביטול אישור של מנהל קרן. בין השאר מסמך הסעיף בסעיפים

סעיף 3 לפסקה (2)

מוצע לבטל את סמכות הרשות הקבועה בסעיף 11(ג) לחוק השקעות משותפות, לבקש מבית המשפט להעביר מתפקידו נאמן אשר אינו ממלא את תפקידו לפי הוראות החוק האמור. לפי המוצע בהצעת חוק זו, במקרה כזה תוכל ועדת האכיפה להשתמש באמצעי האכיפה שבידה, אשר כוללים בין השאר ביטול אישור לשמש נאמן. אף שסעיף 11 אינו עוסק בביטול אישור נאמן אלא

¹⁶ ס"ח התשנ"ד, עמ' 308; התשס"ט, עמ' 286.

- (ב) בסעיף קטן (ד), במקום "בסעיפים קטנים (א), (ב) או (ג)" יבוא "בסעיף קטן (א)";
- (4) בסעיף 23ב, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) ועדת הרישיונות רשאית שלא לתת היתר לפי סעיף זה רק מטעמים הנוגעים למהימנותו של מבקש ההיתר או של נושא משרה בו";
- (5) בסעיף 26, סעיף קטן (ב) – בטל;
- (6) בסעיף 46א, בסופו יבוא "ולגבי קרן מועדים קבועים כמשמעותה בסעיף 47א) – במועדים שנקבעו בהתאם להוראות אותו סעיף";
- (7) אחרי סעיף 73 יבוא:
- "פרט שגוי ופרט מטעה 73א. (א) בהסכם קרן, בתשקיף, בדוח, בהודעה או במסמך, המוגשים לפי חוק זה לרשות (בסעיף זה – דיווח), לא יהיה פרט שגוי או פרט מטעה.
- (ב) בחוות דעת, בדוח, בסקירה או באישור (בסעיף זה – חוות דעת), שנכללו או שנזכרו בדיווח, בהסכמתו המוקדמת של נותן חוות הדעת, לא יהיה פרט מטעה";
- (8) בסעיף 87, המילים "יושב ראש הרשות" – יימחקו;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקאות (5) ו-7

מוצע תיקון דומה לזה המוצע בחוק ניירות ערך, המבטל את ההתייחסות הספציפית לפרט מטעה בתשקיף (סעיף 26ב), והמוסיף איסור על פרט מטעה או פרט שגוי בכל סוגי המסמכים לפי חוק השקעות משותפות. גם כאן, מטרת התיקון אינה לשנות מהדין הקיים אלא לנסח את הוראות החוק באופן המתאים למבנה ההפרות בתוספות הראשונה והשלישית המוצעות. נוסח סעיף 26ב), שאותו מוצע לבטל, מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (6)

לפי סעיפים 5א)6) ו-47 לחוק השקעות משותפות ניתן לקבוע בהסכם קרן פתוחה מועדים קבועים להצעת היחידות ולפדיון (קרן מועדים קבועים). כמו כן קבוע בסעיף המנגנון לשינוי מועדי הצעת היחידות ופדיון. במסגרת התוספת השלישית המוצעת הכוללת את רשימת ההפרות שבשלהן ניתן לפתוח בהליך אכיפה מינהלי לפי פרק י"ו, מוצע לכלול את מי שהציע או פדה יחידות של קרן מועדים קבועים שלא במועדים שנקבעו לגביה לפי הוראות סעיף 47. מאחר שחוק השקעות משותפות במתכונתו כיום אינו כולל נורמה מפורשת הקובעת כי בקרן מועדים קבועים הצעת יחידות ופדיון ייעשו רק במועדים שנקבעו לגביה, מוצע לתקן את סעיף 46 לחוק האמור כך שיכלול נורמה כאמור, וההפרה בתוספת השלישית תפנה להוראות סעיף זה.

לפסקה (8)

סעיף 87 לחוק השקעות משותפות מסמיך את בית המשפט, לפי בקשת יושב ראש הרשות, בעל יחידה, מנהל קרן או נאמן, להורות למנהל קרן או לנאמן לשפות את

קטנים (ב) ו-ג) את הרשות לבטל את אישורו של מנהל קרן אם ביצע הפרות חוזרות ונשנות של הוראות חוק. לנוכח הסמכת ועדת האכיפה לדון בהפרות, ובין השאר לבטל אישור שניתן למנהל קרן, מוצע לבטל סמכות זו. נוסח סעיפים קטנים (ב) ו-ג), אותם מוצע לבטל, מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (4)

סעיף 23ב) לחוק השקעות משותפות קובע את העילות שבשלהן רשאית ועדת הרישיונות להחליט שלא לתת היתר שליטה במנהל קרן. שתי העילות שמונה הסעיף הן: 1. פגם במהימנות מבקש ההיתר או בעל שליטה בו. 2. הליכי פשיטת רגל או פירוק וכדומה שנקטו בעבר לגבי המבקש. כפי שהוסבר לעיל, את העילה השנייה ברי כי ועדת הרישיונות רשאית לבחון במהלך בחינת מהימנות המבקש. לנוכח זאת אוכרזה המפורש בחוק מיותר ומוצע למחקו. בנוסף, מוצע לתקן את העילה הראשונה העוסקת במבקש ההיתר או בעל שליטה בו ולהמיר את ההתייחסות לבעל השליטה, בהתייחסות לנושא משרה במבקש. במקרה שבו קיים בעל שליטה במבקש היתר, הרי שאז בעל השליטה במבקש הוא שנדרש להגיש את הבקשה. כתוצאה מכך למעשה לא ייתכן מצב שבו קיים בעל שליטה במבקש היתר שליטה. לעומת זאת, ייתכנו מצבים שבהם מבקש ההיתר הוא תאגיד (במקרה שבו בקודקוד "פירמידת השליטה" עומד תאגיד שהבעלות בו במזורת), ולכן בחינת מהימנות נושא משרה בתאגיד חשובה לשם בחינת מהימנות התאגיד המבקש. נוסח סעיף קטן (ב), שאותו מוצע להחליף, מובא בנספח לדברי ההסבר.

"הפרה" – כל אחת מאלה:

(1) הפרה כמשמעותה בסעיף 114;

(2) הפרה כהגדרתה בסעיף 119;

"עבירה" – כל אחת מאלה:

(1) עבירה לפי חוק זה;

(2) עבירה לפי סעיפים 284, 290, 291, 415, 423, 424, 424א ו-425 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין), שנעברה בקשר לעבירה לפי פסקה (1);

(3) עבירה לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, שנעברה בקשר לעבירה לפי פסקאות (1) או (2);

(4) עבירה לפי סעיפים 240, 242, 244, 245 או 246 לחוק העונשין, שנעברה בקשר לחקירה או להליך שיפוטי בשל עבירה לפי פסקאות (1) עד (3).

(ב) (1) כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה, או אם היה יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה או התעורר חשד לביצוע עבירה, רשאי יושב ראש הרשות, או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, לדרוש מכל אדם כל ידיעה ומסמך, הנוגעים לעסקי מנהל קרן או נאמן או הנוגעים להפרה או לעבירה כאמור.

(2) הוראות סעיף 56א(ב) לחוק ניירות ערך יחולו לעניין החזרת מסמך שנמסר לרשות לפי פסקה (1).

(ג) הוראות סעיפים 56א עד 56ה לחוק ניירות ערך יחולו לעניין עבירה, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיף 2ג56, במקום "פסקאות (3) או (4) להגדרה עבירת ניירות ערך" יקראו "פסקאות (2) או (3) להגדרה "עבירה";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (9)

לאור התיקון המוצע בסעיפים 56א עד 56ד לחוק ניירות ערך, ולפיו לא ייקבעו עוד סמכויות החקירה של הרשות בקשר לעבירות לפי חוק השקעות משותפות במסגרת סעיפים אלה, מוצע לקבוע במפורש את הסמכויות האלה בחוק השקעות משותפות.

הקרן, את בעלי יחידות בה או מי שהיו בעלי יחידות בה, בשל הפקת רווח שלא כדין בעת מילוי תפקידם. מוצע להוציא את יושב ראש הרשות מרשימת המבקשים. "דרך המלך" הסלולה בפני יושב ראש הרשות לפי הצעה זו היא לפתוח בהליך מינהלי, שכן השבת רווחים היא אחד מאמצעי האכיפה שאותם מוסמכת ועדת האכיפה להטיל בהתאם להוראות פרק 10.

“פרק י': הטלת עיצום כספי בידי הרשות

114. הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה החלות לגביו כמפורט בתוספת הראשונה (בפרק זה – מפר והפרה, בהתאמה), רשאית הרשות להטיל על המפר עיצום כספי, ויחולו לעניין זה ההוראות לפי פרק ח'3 לחוק ניירות ערך, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בפרק זה.
115. (א) סכום העיצום הכספי שיוטל לפי פרק זה על מפר, יהיה הסכום המפורט לגביו בתוספת השניה בהתאם לחלק בתוספת הראשונה שבו מנויה ההפרה שביצע.
- (ב) סכום העיצום הכספי שיוטל לפי פרק זה על מפר שהוא מנהל קרן או נאמן, ייקבע לפי התוספת השניה בהתאם לשווי הנקי של נכסי כל הקרנות שבניהולו או שלהן הוא משמש נאמן; לעניין זה, “שווי נקי של נכסי כל הקרנות” – השווי הנקי של נכסי כל הקרנות ביום המסחר האחרון של החודש אשר קדם למועד שבו נמסרה למנהל הקרן או לנאמן הודעה על כוונת חיוב בהתאם להוראות סעיף 252 לחוק ניירות ערך כפי שהוחלו בסעיף 114, ואם במועד האמור חדל המפר מלשמש מנהל קרן או נאמן – בהתאם לשווי הנקי של נכסי כל הקרנות ביום המסחר האחרון של החודש אשר קדם למועד שבו חדל לשמש כאמור.
116. (א) הרשות אינה רשאית להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים המפורטים בתוספת השניה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים, שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי המפורט בתוספת השניה, בשיעורים מרביים שיקבע.
117. יושב ראש הרשות רשאי לקבוע כי יראו הפרת הוראה זהה בכמה קרנות שבניהולו של מנהל קרן, כהפרה אחת, אם ההפרה בקרנות נעשתה באותו יום ובשל אותו גורם.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (10)

קרן או נאמן, תאגיד אחר או יחיד). לעניין מנהל קרן או נאמן יהיה גובה העיצום הכספי תלוי גם בגודלו של המפר, אשר ייקבע בהתאם לשווי הנקי של נכסי כל הקרנות שבניהולו או שלהן הוא משמש נאמן, ביום האחרון בחודש שקדם למועד ההודעה בדבר הכוונה להטיל עיצום כספי. כמו כן מוצע להורות במפורש כיצד תיקבע דרגתו של מנהל קרן או של נאמן שחדל לפעול קודם למשלוח ההודעה בדבר הכוונה לדרוש עיצום כספי. הסדר פרוגרסיבי כמוצע הוא הסדר צודק יותר מאשר הטלת עיצום כספי בשיעור זהה על כל המפרים, תוך התעלמות מיכולת התשלום שלהם. היות שעיצום כספי נדרש בנסיבות מסוימות גם בשל הפרה שנעשתה בידי מי שאינו מנהל קרן או נאמן, לדוגמה מפיץ או מי שעוסק בפרסום נתונים על אודות קרנות (בדרך כלל

בדומה למוצע ביחס לחוק הייעוץ, מוצע להחליף את ההסדר הקבוע היום בפרק י' לחוק השקעות משותפות, שעניינו קנס אורחי, ולהחיל במקומו את ההסדר לעניין עיצום כספי המוצע בפרק ח'3 לחוק ניירות ערך. נוסח פרק י', שאותו מוצע להחליף, מובא בנספח לדברי ההסבר. החידוש העיקרי בנוסח המוצע (לצד שינויים נוספים שתוארו בדברי ההסבר לפרק העיצום הכספי בחוק ניירות ערך) הוא קביעת סכומי העיצום הכספי בהתאם לגודלו של המפר. לפי המצב כיום, גובה העיצום הכספי נקבע אך ורק לפי חומרת ההפרה. לפי הנוסח המוצע, גובה העיצום הכספי יהיה נגזרת של חומרת ההפרה ושל סוג המפר (מנהל

שינוי התוספת 118. (א) שר האוצר רשאי בצו, על פי הצעת הרשות או הראשונה והתוספת השנייה בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת הראשונה והתוספת השנייה, ובלבד שסכום העיצום הכספי הקבוע בתוספת השנייה לא יעלה על שני מיליון שקלים חדשים;

(11) אחרי פרק י' יבוא:

“פרק י' 1: הטלת אמצעי אכיפה מינהליים בידו ועדת האכיפה המינהלית

הגדרות 119. בפרק זה –

“הוועדה” – ועדת האכיפה המינהלית שמונתה לפי סעיף 52א(א) לחוק ניירות ערך;

“הפרה” – מעשה או מחדל שהוא אחד מאלה:

(1) הוא מפורט בתוספת השלישית;

(2) הוא כלול ברשימת מעשים או מחדלים שיש בהם כדי להעיד כי מי שביצעם לא נהג בזהירות וברמת מיומנות שמנהל קרן או נאמן סביר היה נוהג בהן בנסיבות דומות, שקבעה הרשות לפי סעיף 120א.

120. (א) ביצע אדם הפרה, יחולו לעניין המפר ולעניין ההפרה הוראות פרק ח'4 לחוק ניירות ערך החלות לעניין מפר ולעניין הפרה של הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת השביעית לחוק האמור, בשינויים המחויבים ושינוי המפורט בסעיף קטן (ב). (ב) לעניין מגבלת הזמן להטלת אמצעי אכיפה לפי פרק זה, יחולו הוראות סעיף 52א(א) עד (ג) לחוק ניירות ערך, כמפורט להלן:

(1) לעניין הפרה המנויה בחלק א' לתוספת השלישית – יחולו הוראות הסעיף האמור החלות לעניין הפרה המנויה בחלק א' לתוספת השביעית;

(2) לעניין הפרה המנויה בחלק ב' לתוספת השלישית – יחולו הוראות הסעיף האמור החלות לעניין הפרה המנויה בחלק ב' לתוספת השביעית;

ד ב ר י ה ס ב ר

לא נהג בזהירות וברמת מיומנות שמנהל קרן או נאמן סביר היה נוהג בהן בנסיבות דומות, שקבעה הרשות ושפרסמה באתר האינטרנט שלה. ועדת האכיפה תוסמך להטיל על הפרות אלה את כל אמצעי האכיפה שהיא רשאית להטיל לפי פרק ח'4 לחוק ניירות ערך, כאשר סכום העיצום הכספי שיוטל על הפרה כאמור יהיה הסכום הגבוה יותר – 5 מיליון שקלים חדשים לתאגיד, ומיליון שקלים חדשים ליחיד. לעניין מגבלת הזמן, דומה חוק השקעות משותפות לחוק ניירות ערך, וגם כאן תקופת ההתיישנות תיקבע בהתאם למיקום ההפרה בתוספת בהתאם לחומרתה.

מדובר בגופים בעלי חוסן כלכלי, מוצע כי העיצום כספי שיוטל עליהם יהיה בדרגה הגבוהה ביותר שנקבעה בטבלה שבתוספת השנייה כנוסחה המוצע.

לפסקה (11)

מוצע להוסיף את פרק י'1 המחיל על חוק השקעות משותפות את כל הליך האכיפה המינהלי המוסדר בפרק ח'4 לחוק ניירות ערך, בשינויים הנדרשים. לפי המוצע, ועדת האכיפה תדון בהפרות לפי חוק השקעות משותפות המנויות בתוספת השלישית, או הכלולות ברשימת המעשים או המחדלים שיש בהם כדי להעיד כי מבצעם

(3) לעניין הפרה המנויה בחלק ג' לתוספת השלישית – יחולו הוראות הסעיף האמור החלות לעניין הפרה המנויה בחלק ב' לתוספת השביעית.

רשימת מעשים או מחדלים שיש בהם כדי להעיד על פגם בזהירות
(א) 120א. הרשות תקבע, לעניין פרק זה, רשימה של מעשים או מחדלים שיש בהם כדי להעיד כי מנהל קרן או נאמן שביצעם לא נהג בזהירות, באמונה ובשקידה שמנהל קרן או נאמן סביר היה נוהג בהן בנסיבות דומות; רשימה כאמור תפורסם באתר האינטרנט של הרשות והודעה על פרסום הרשימה ועל כל שינוי שלה, ומועד תחילתם, תפורסם ברשומות.

שינוי התוספת השלישית
120ב. שר האוצר רשאי, בצו, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת השלישית.;

(12) סעיפים 121 עד 123 – בטלים;

(13) בסעיף 124 –

(א) ברישה, המילים "במחשבה פלילית" – יימחקו;

(ב) במקום פסקה (18) יבוא:

"(18) הפר הוראה המנויה בתוספת הראשונה, למעט ההוראה המנויה בפרט (1)ט) שבחלק ב' לתוספת האמורה";

(14) אחרי סעיף 125 יבוא:

"שיבוש של הליך אכיפה מינהלי
125א. מי שעשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך בירור הפרה או הליך אכיפה מינהלי, לפי פרק 4' לחוק ניירות ערך כפי שהוחל בפרק 1'1, דינו – מאסר שלוש שנים.;

(15) סעיפים 127 ו-128 – בטלים;

ד ב ר י ה ס ב ר

נפשי של מחשבה פלילית, מוצע למחוק את ההתייחסות הספציפית בסעיף זה למחשבה פלילית.

לפסקה (14)

מוצע, בדומה להצעה ביחס לחוק ניירות ערך, להוסיף כעבירה שיבוש הליך האכיפה המינהלי או בירור ההפרה.

לפסקה (15)

סעיף 127 לחוק השקעות משותפות כנוסחו היום קובע כי אם נעברה עבירה לפי סעיפים 124 או 125 בידי תאגיד, יישא באחריות גם מי שמעשהו או מחדלו הוא המעשה או המחלל המהווה את העבירה. לפי פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 3027/90 חברת מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל (פ"ד מה(4) 364). העיקרון העולה מסעיף זה, ולפיו אחריותו הפלילית של התאגיד אינה שוללת את אחריותו של מבצע העבירה בפועל, הוא עיקרון כללי התקף לכל דיני העונשין. לפיכך מוצע לבטל את סעיף 127 הקובע את עיקרון זה באופן ספציפי לעניין עבירות לפי חוק השקעות משותפות.

לפסקאות (12) ו-(13)

סעיפים 121 ו-122 לחוק השקעות משותפות קובעים כללי יסוד לעניין היסוד הנפשי בעבירות פליליות ולעניין אחריות פלילית של תאגיד. הוראות דומות כלולות בחלק הכללי של חוק העונשין (סעיפים 20 ו-23), וחלות גם על עבירות מכוח חוקים אחרים, לרבות חוק השקעות משותפות, מכוח הוראת סעיף 34כג לחוק העונשין. לאור זאת מוצע למחוק את סעיפים 121 ו-122 לחוק השקעות משותפות.

סעיף 123 לחוק האמור קובע עבירות פליליות שלנוכח חומרתן הנמוכה יחסית, דינן קנס בלבד. לנוכח כינון הליך האכיפה המינהלי כמוצע בהצעה זו, והכללת כל העבירות הכלולות בסעיף 123 בהפרות לפי התוספת השלישית, מוצע למחוק סעיף זה. נוסח סעיפים 121 עד 123, שאותם מוצע לבטל, מובא בנספח לדברי ההסבר.

סעיף 124 קובע את העונש לעבירות על חוק השקעות משותפות הנעשות במחשבה פלילית. המונח "מחשבה פלילית" מוגדר בסעיף 121 אשר מוצע למחוק. לנוכח הקביעה בסעיף 19 לחוק העונשין כי עבירה ה"שותקת" ביחס ליסוד הנפשי הנדרש לשם התהוותה מצריכה יסוד

(16) אחרי סעיף 128 ולפני כותרת פרק י"ד יבוא:

"פרק יא'1: הסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית

הגדרות 128א. בפרק זה –

"הליכים" – הליך בירור הפרה או הליך אכיפה מינהלי, לפי פרק ח'4 לחוק ניירות ערך כפי שהוחל בפרק י'1, או חקירה פלילית לפי סעיף 56 לחוק ניירות ערך כפי שהוחל בסעיף 97א(ג), לפי העניין;
"הפרה" ו"עבירה" – כהגדרתן בסעיף 97א(א).

128ב. הסמכות הנתונה ליושב ראש הרשות ולפרקליט מחוז להתקשר בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, לפי העניין, מותנית, בהתאם להוראות פרק ט'1 לחוק ניירות ערך, תהיה נתונה להם לעניין הפרה או עבירה, ויחולו לעניין זה הוראות הפרק האמור, בשינויים המחויבים";

סמכות יושב ראש הרשות או פרקליט מחוז להתקשר בהסדר להימנעות מנקיטת הליכים או להפסקת הליכים, מותנית

(17) אחרי סעיף 136 יבוא:

"תוספת ראשונה

(סעיף 114)

חלק א'

- (1) לא כלל בהסכם הקרן פרט שהיה עליו לכלול בו בהתאם להוראות סעיף 5;
- (2) לא הגיש את הסכם הקרן לרשות לרישום טרם הוצאת היחידה הראשונה, או לא הגיש לרשות הסכם קרן מתוקן לפני מועד כניסתו לתוקף של השינוי, בניגוד להוראות סעיף 8(א);
- (3) לא העמיד את הסכם הקרן לעיון הציבור במשרדים הראשיים של מנהל הקרן או של הנאמן, בניגוד להוראות סעיף 8(ב);
- (4) לא המציא העתק מהסכם הקרן או מכל שינוי בו, לבעל יחידה, לפי דרישתו, בניגוד להוראות סעיף 8(ג);
- (5) לא הגיש לרשות דוח, הודעה, מסמך, הסבר, פירוט או ידיעה, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 16(א1), 34(א), 52, 54(ב), 61(ג), 71(א) או 72(ב), 77(ג), 78(ה), 80(ג), 100(ו), 101(ד), 110(1), 112(ד), 112(א), או 112(ב), או לא כלל בדוח, בהודעה, במסמך או במידע אחר שהגיש לרשות פרט שהיה עליו לכלול בהם בהתאם להוראות לפי הסעיפים האמורים;

ד ב ר י ה ס ב ר

הליכים או להפסקת הליכים, מותנית, כפי המוצע בפרק ט'1 לחוק ניירות ערך, בשינויים הנדרשים.
לפסקה (17)

סעיף 128 לחוק השקעות משותפות קובע כללים לעניין אחריות מנהלים לעבירה לפי סעיף 123 לחוק האמור. לנוכח ביטולו של סעיף 123, כאמור לעיל, מוצע לבטל אף את סעיף זה. נוסח סעיפים 127 ו-128, שאותם מוצע לבטל, מובא בנספח לדברי ההסבר.

לפסקה (16)

לפי המוצע, בתוספת הראשונה לחוק השקעות משותפות ייכללו כל ההוראות אשר הפרתן תאפשר הטלת עיצומים כספיים. לאור העובדה שחוק השקעות משותפות קובע הסדרים פרטניים ביותר, מוצע כי מרבית הפרות החוק ייכללו בתוספת זו. על הפרת הוראות רבות לא מוטלת

מוצע להחיל לעניין חוק השקעות משותפות את ההסדר לעניין התקשרות בהסדר להימנעות מנקיטת

- (6) לא מסר למנהל הקרן או ליושב ראש הרשות דין וחשבון על החזקת אמצעי שליטה במנהל קרן או פרטים אחרים שקבע יושב ראש הרשות, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיף 123;
- (7) לא כלל בתשקיף פרט שהיה עליו לכלול בו בהתאם להוראות לפי סעיפים 26(א), 27(א) או 29(ד);
- (8) לא הבלית פרט המובא בתשקיף הבלטה מיוחדת, בצורה שהורתה הרשות, בניגוד להוראות לפי סעיף 27(ב);
- (9) לא פרסם בעיתון הודעה או דוח, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 31(ב), 61(ג) או 112א, או לא כלל בפרסום כאמור פרט שהיה עליו לכלול בו בהתאם להוראות לפי הסעיפים האמורים;
- (10) לא פרסם את מחירי היחידות או את מחירי הפדיון של קרן פתוחה בהתאם להוראות לפי סעיף 42(ה) או לא פרסם את שווי היחידה של קרן סגורה בהתאם להוראות לפי סעיף 50(ב), או פרסם מחירי יחידות או מחירי פדיון של קרן פתוחה או שווי יחידה של קרן סגורה, שחושבו שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 43(ב) או 50(ב), לפי העניין;
- (11) לא הגיש למנהל הקרן הודעה על היחידות המוחזקות בידיו או על שינוי במספרן, בדרך ובמועד שנקבעו לכך, בניגוד להוראות לפי סעיף 71(ג);
- (12) כלל בהסכם הקרן, בתשקיף, בדוח, בהודעה או במסמך המוגשים לפי חוק זה, פרט שגוי, בניגוד להוראות סעיף 73א(א);
- (13) נכח או הצביע בדיון בעניין אישור עסקה בניירות ערך שהוציא תאגיד שהוא בעל עניין בו, בניגוד להוראות סעיף 81א;
- (14) לא הודיע לנאמן או לא הודיע באסיפה כללית של בעלי יחידות, על כך שבעל יחידות מכר או פדה יחידות לאחר שקיבל אישור מאת חבר בורסה בדבר החזקתו, בניגוד להוראות סעיף 111(ה)(2).

חלק ב'

- (1) לא קיים הוראה או דרישה כמפורט להלן, בדרך ובתוך התקופה שנקבעה בה:
- (א) הוראה של הרשות לשינוי שם הקרן, שניתנה לפי סעיף 6(ב);
- (ב) הוראה של יושב ראש הרשות לתיקון פגם, שניתנה לפי סעיף 15(א);
- (ג) הוראה של הרשות או של עובד שהוסמך על ידה להגיש דוח או לפרסמו בעיתון, שניתנה לפי סעיפים 34(ב), 72(ב) או (ד) או 78(ז);
- (ד) הוראה של הרשות לפרסם תיקון לתשקיף או תשקיף מתוקן או לכלול בהם פרטים נוספים, שניתנה לפי סעיף 35(א);

ד ב ר י ה ס ב ר

נעשית בנסיבות שבהן ראוי או יעיל יותר להטיל בשלהן עיצום כספי. לכן מוצע לאפשר לרשות לאכוף הוראות אלה גם באמצעות עיצום כספי. בתוספת השניה מוצע לקבוע את סכומי העיצום הכספי שיוטלו על מפר.

כיום כל סנקציה. במטרה לסייע לרשות לאכוף את הוראות חוק השקעות משותפות, מוצע להוסיף לרשימת ההוראות שבשל הפרתן מוטל עיצום כספי הוראות נוספות. בנוסף, על הפרת הוראות מסוימות מוטלת כיום סנקציה פלילית בלבד. הניסיון מלמד כי לעתים הפרה של הוראות אלה

- (ה) הוראה של יושב ראש הרשות להפסקת הצעה לציבור של יחידות קרן פתוחה או להפסקת פדיון, שניתנה לפי סעיף 48(א)(1) או (3);
- (ו) דרישה של הרשות או של עובד שהיא הסמיכה לעניין זה, למסור בכתב לרשות הסבר, פירוט, ידיעות או מסמכים בקשר לפרטים הכלולים בדוח או בהודעה לפי חוק זה, שניתנה לפי סעיף 72(ג);
- (ז) הוראה של הרשות לפרסם תיקון לגבי פרט מטעה שהיה בפרסום ביחס לקרן, שניתנה לפי סעיף 73(ד);
- (ח) דרישה של יושב ראש הרשות או של עובד שהוא הסמיך לכך, למסור פרטים על עניין הנוגע לקרן או לניהולה, שניתנה לפי סעיף 78(ח);
- (ט) הוראה של הרשות הנוגעת לדרכי פעילותם של מנהל קרן ונאמן, של נושא משרה בהם או של כל מי שמועסק על ידם, כדי להבטיח את ניהולם התקין של מנהל הקרן והנאמן ואת השמירה על עניינם של בעלי היחידות, שניתנה לפי סעיף 97(ב);
- (י) הוראה של הרשות בדבר הדרך שבה על מנהל קרן לשמור נתונים מספרי הקרן, שניתנה לפי סעיף 129(ב), או דרישה של הרשות או של עובד שהיא הסמיכה לכך למסור מידע הקשור במנהל הקרן או בקרן או נתונים הכלולים בספרי הקרן, שניתנה לפי סעיף 129(ב);
- (2) הפר את הוראות סעיפים 13(ג), 16(א), (ב) או (ג), 19(א) או 20(ב) או (2ב), בדבר הרכב הדירקטוריון של מנהל קרן או של ועדת השקעות, תנאי כשירות לדירקטורים או לחברי ועדת השקעות של מנהל קרן או הגבלות על כהונה בדירקטוריון או בוועדת השקעות של מנהל קרן;
- (3) לא העביר את ניהול הקרנות למנהל אחר בתוך התקופה שקבע יושב ראש הרשות, בניגוד להוראות סעיף 15(ד);
- (4) הפר את הוראות סעיף 16(ד), בדבר הגבלה על כהונת מנהל כללי;
- (5) הפר את הוראות סעיף 17 בדבר ישיבות הדירקטוריון של מנהל קרן, או הפר את הוראות סעיף 20(ג) או (ד) בדבר ישיבות ועדת השקעות;
- (6) הפר את הוראות סעיף 18(2), (4), (5) או (8), בכך שהדירקטוריון של מנהל הקרן לא מילא אחר תפקיד מתפקידיו לפי הסעיף האמור במשך תקופה שאינה עולה על שישה חודשים;
- (7) גבה עמלה מרוכש יחידה שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 42(ה);
- (8) לא העביר למנהל הקרן, באמצעות המסלקה, את סך ההזמנות ליחידות או את סך ההוראות לפדיון, שקיבל המפיץ, בדרך שנקבעה לפי סעיף 44(ב);
- (9) קיבל בעד יחידות של קרן שבניהולו תשלום שאינו במזומנים, בניגוד להוראות סעיף 44(ג);
- (10) לא המשיך להציע לציבור יחידות של קרן פתוחה, בניגוד להוראות סעיף 46(ז)(1);

ד ב ר י ה ס ב ר

ואשר נדרש ביחס אליהן יסוד נפשי של רשלנות או מודעות (סעיפים 123 ו-124 לחוק).

בתוספת השלישית מוצע לקבוע את ההפרות שבשלהן יהיה ניתן לפתוח בהליך אכיפה מינהלי. מרבית ההפרות דומות לעבירות הפליליות הקבועות היום בחוק,

- (11) לא נענה להזמנות ליחידות בשיעור אחיד, בניגוד להוראות סעיף 46(ח);
- (12) לא עשה ביום ההקצאה של יחידות קרן סגורה את הפעולות המנויות בסעיף 53(א)(1) או (2), או לא הקצה את יחידות הקרן המוצעות בדרך ובאופן שצוינו בתשקיף, בניגוד להוראות סעיף 53(ב);
- (13) קנה בעד קרן שבניהולו או החזיק בה, נכסים, שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 59;
- (14) ביצע עסקה כאמור בסעיף 18(6), (7) או (7א), אף שהעסקה לא אושרה מראש בידי הדירקטוריון או בידי ועדה מוועדותיו, בניגוד להוראות סעיף 60;
- (15) הפר את הוראות סעיף 61, בכך שבקרן שבניהולו שווי נכס או סוג נכסים מסך כל השווי הנקי של נכסי הקרן חרג, ביתר או בחסר, מן השיעור שנקבע במדיניות ההשקעות של הקרן, והחריגה לא עלתה על חמישה אחוזים מהשווי הנקי של נכסי הקרן, ולא נתקיים סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף האמור;
- (16) הפר את ההוראות לפי סעיף 62, בכך שבקרן שבניהולו שיעור ניירות ערך של תאגיד, שיעור נייר ערך מהשווי הרשום למסחר או שיעור נכס אחר, עלה על השיעור המרבי שקבע שר האוצר בשיעור שאינו עולה על מחצית מהשיעור המרבי או על חמישה אחוזים מהשווי הנקי של נכסי הקרן, ולא נתקיים סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף האמור;
- (17) השאיל ניירות ערך המוחזקים בקרן שבניהולו לצורך עסקת מכירה בחסר או עשה עסקת מכירה בחסר בעד קרן שבניהולו, בניגוד להוראות לפי סעיף 63;
- (18) קנה, מכר, או יצר אופציה או חוזה עתידי בעד קרן שבניהולו, בניגוד להוראות לפי סעיף 64;
- (19) לקח אשראי בעד קרן שבניהולו, בניגוד להוראות לפי סעיף 65;
- (20) לא הגיש לרשות דוח שבו הודיע כי לדעתו די במערכת האמצעים לפי סעיף 78(א)(3) כדי להבטיח את האמור בו או לא פירט את ההוראות שנתן למנהל הקרן להבטחת האמור, בניגוד להוראות סעיף 78(ה)(1), או לא פעל בקשר לדוח כאמור בהתאם להוראות סעיף 78(ה)(2);
- (21) לא הורה למנהל הקרן, בכתב, לתקן ליקויים שמצא בניהול הקרן, לא קבע בהוראה כאמור מועד לתיקון הליקויים, או לא העביר העתק מההוראה לדירקטוריון מנהל הקרן, בניגוד להוראות סעיף 78(ד);
- (22) פרע מנכסי קרן שכר נאמן או שכר מנהל קרן, שלא כפי שנקבע בהסכם הקרן, בתשקיף או בדוח, בניגוד להוראות סעיף 80(א)(1), או פרע מנכסי קרן עמלות והוצאות אחרות הכרוכות בביצוע עסקאות בעד הקרן, שלא כפי שפורטו בתשקיף או בדוח, בניגוד להוראות סעיף 80(א)(2);
- (23) חייב בעל יחידה בהוצאות תיקון הרישומים שמנהל מפיץ, בשל תיקון טעות שנפלה במחיר יחידה או במחיר פדיון, בניגוד להוראות סעיף 80א.

חלק ג'

- (1) מינה מי שלא מתקיימים לגביו תנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף 9(ג) לעסוק במילוי חובות הנאמן ובתפקידיו;
- (2) העסיק בתפקיד הכרוך בקבלת החלטות שעניינן ניהול תיק השקעות של קרן אדם שאינו בעל רישיון מנהל תיקים, בניגוד להוראות סעיף 13(ג)(1);

- (3) לא מינה ועדת השקעות, בניגוד להוראות סעיף 20(א);
- (4) העסיק בתפקיד הכרוך בקבלת החלטות שעניינן ניהול תיק השקעות של קרן, אדם שמתקיים לגביו האמור בפסקאות (1) או (2) של סעיף 22;
- (5) העביר אמצעי שליטה במנהל קרן למי שאין לו היתר לפי סעיף 23ב, בניגוד להוראות סעיף 23ג;
- (6) הציע לציבור יחידות, לרבות יחידות או מניות של קרן חוץ, שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו, בניגוד להוראות סעיף 25(א);
- (7) מכר או פדה יחידה בקרן פתוחה במחיר שאינו כנדרש לפי סעיף 42(א) עד (ג) או גבה עמלה בשיעור שאינו כנדרש לפי סעיף 42(ד), או מכר או פדה יחידה בקרן סגורה במחיר שאינו כנדרש לפי סעיף 50(א) או (ג) או 56(ב);
- (8) לא העביר לחשבון מנהל הקרן או לחשבון הקרן, באמצעות המסלקה, סכום במזומנים השווה למחיר היחידה, בדרך שנקבעה לפי סעיף 45 או ביום שנקבע לפי סעיף 46(ד), או לא העביר לחשבון הקרן סכום שהעביר מפיץ לחשבון מנהל הקרן בניגוד להוראות סעיף 45;
- (9) מכר או פדה יחידות של קרן פתוחה שלא בימים שלגביהם עליו לחשב את מחיר הקניה ומחיר המכירה של נכסי הקרן, או מכר או פדה יחידות של קרן מועדים קבועים שלא במועדים שנקבעו בהתאם להוראות סעיף 47, בניגוד להוראות לפי סעיף 46(א);
- (10) פדה יחידה של קרן פתוחה אף שלא קיבל מהמפיץ הוראה לעשות כן, בניגוד להוראות סעיף 46(ב), או לא פדה יחידה של קרן פתוחה לפי הוראה שקיבל מהמפיץ, בדרך שנקבעה לפי הסעיף האמור, או לא העביר לבעל היחידה את הסכום בשל פדיון היחידה ביום שבו העביר מנהל הקרן מחשבון הקרן למפיץ את הסכום האמור, בניגוד להוראות לפי אותו סעיף;
- (11) לא העביר למסלקה הזמנה ליחידה או הוראה לפדיון יחידה שקיבל, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיף 46(ג);
- (12) רכש יחידות של קרן המקורבת לו, בניגוד להוראות סעיף 49(ג);
- (13) לא העביר, ביום ההקצאה של יחידות קרן סגורה, לחשבון הקרן, סכום במזומנים השווה למחיר היחידות שהוקצו למזמין, בניגוד להוראות סעיף 53(א)(3), או לא העביר ביום האמור לחשבון מנהל הקרן סכום כאמור בדרך שנקבעה לפי סעיף 53(ג);
- (14) לא פדה יחידה של קרן סגורה, לפי דרישה של בעל יחידה, במועד הפדיון כפי שנקבע בהסכם הקרן, בניגוד להוראות סעיף 56(א), או לא פדה יחידה כאמור בהתאם לתנאים שנקבעו בהסכם הקרן לפי סעיף 56(ג) או (ד);
- (15) לא פדה יחידה של קרן סגורה, לפי דרישה שקיבל מבעל היחידה, בדרך שנקבעה לפי סעיף 56(א1), או שלא העביר לבעל היחידה שביקש את פדיונה את הסכום שהועבר אליו על ידי מנהל הקרן בשל פדיון היחידה ביום שבו הועבר אליו הסכום האמור בניגוד להוראות אותו סעיף;
- (16) רכש מיחידותיה של קרן סגורה, בעד אותה קרן, או מכר יחידות שנרכשו כאמור, בניגוד להוראות לפי סעיף 57;
- (17) הציע יחידה בלא תמורה, בניגוד להוראות סעיף 58;

- (18) העביר יחידות שלא על פי דרישה בכתב של בעל יחידות, בניגוד להוראות סעיף 58(א), או לא העביר יחידות על פי דרישה בכתב של בעל יחידות בדרך שפורטה בתשקיף, בניגוד להוראות סעיף 58א;
- (19) הפר את הוראות סעיף 61, בכך שבקרו שבניהולו שווי נכס או סוג נכסים מסך כל השווי הנקי של נכסי הקרו שבניהולו חרג, ביתר או בחסר, מן השיעור שנקבע במדיניות ההשקעות של הקרו, והחריגה עלתה על חמישה אחוזים מהשווי הנקי של נכסי הקרו, ולא נתקיים סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף האמור;
- (20) הפר את ההוראות לפי סעיף 62, בכך שבקרו שבניהולו שיעור ניירות ערו של תאגיד או שיעור נייר ערו מהשווי הרשום למסחר או שיעור נכס אחר עלה על השיעור המרבי שקבע שר האוצר, בשיעור העולה על מחצית מהשיעור המרבי או על חמישה אחוזים מהשווי הנקי של נכסי הקרו, ולא נתקיים סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף האמור;
- (21) קנה בעבור הקרו נכס ששיעורו בעת קנייתו עלה על השיעור המרבי שנקבע לפי סעיף 62(ב), או קנה בעבור הקרו נכס או החזיק נכס בקרו שלא על פי התנאים שנקבעו לפי הסעיף האמור;
- (22) החזיק ביחידות של קרו שבניהולו או החזיק יחידות של קרו שהוא משמש לה נאמן, בניגוד להוראות סעיף 68;
- (23) שילם על עסקה שנעשתה בעד הקרו, עמלה מנכסי הקרו, שלא בהתאם להוראות סעיף 69;
- (24) לא הפקיד מזומנים שבנכסי הקרו בחשבון בבנק בישראל או בבנק מחוץ לישראל, בניגוד להוראות סעיף 76(ד);
- (25) לא מילא את חובותיו או תפקידיו לפי סעיף 78(א), ויראו לענין זה הפרה חוזרת, או הפרה נמשכת לתקופה העולה על 45 ימים, בידי מנהל הקרו, כהפרה של הוראות סעיף 78(א) בידי הנאמן, אלא אם כן הודיע הנאמן על הפרה לרשות מיד לאחר שנודע לו עליה; לענין זה, "הפרה חוזרת", "הפרה נמשכת" – כמשמעותן בסעיף 52יט לחוק ניירות ערו כפי שהוא מוחל בסעיף 114;
- (26) מישכן או שיעבד את נכסי הקרו שלא לצורך קיום עסקה בעד הקרו, בניגוד להוראות סעיף 79 או שלא בהתאם לתנאים שקבע שר האוצר לפי אותו סעיף;
- (27) הציע תשלום או הטבה אחרת בקשר עם רכישה, פדיון, מכירה או החזקה של יחידות, בניגוד להוראות סעיף 82(א), או גבה עמלה בקשר עם מכירת יחידות של קרנות, פדיון או החזקתן, בניגוד להוראות סעיף 82(ב);
- (28) מיזג או פיצל קרנות פתוחות שלא בהתאם להוראות סעיפים 100(א) עד (ד);
- (29) מכר או פדה יחידות של קרו פתוחה לאחר מועד תחילת פירוק הקרו, בניגוד להוראות סעיף 108(ה);
- (30) לא שמר את ספרי הקרו לתקופה של שבע שנים מתום הפירוק, בניגוד להוראות סעיף 110(3);

(31) לא כינס אסיפה כללית של בעלי היחידות אף שהיתה דרישה לכך, בתוך המועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות סעיף 111(א)(2), או לא שילם, מאמצעיו, למכנסי האסיפה הכללית הוצאות סבירות שהוציאו על כינוסה, בניגוד להוראות סעיף 111(א)(3);

(32) לא השתתף באסיפה כללית של בעלי יחידות, בניגוד להוראות סעיף 111(ח).

תוספת שניה

(סעיף 115(א))

1. לעניין מנהל קרן או נאמן –

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)			
הפרת הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת הראשונה	הפרת הוראה המנויה בחלק ב' לתוספת הראשונה	הפרת הוראה המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה	היקף נכסים בניהול/ בנאמנות (בשקלים חדשים)
עד 250,000	125,000	62,000	עד 50,000,000
			מ־50,000,001
500,000	250,000	עד 125,000	500,000,000
			מ־500,000,001
750,000	375,000	עד 187,000	5,000,000,000
1,000,000	500,000	250,000	מעל 5,000,000,000

2. לעניין תאגיד אחר –

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)		
הפרת הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת הראשונה	הפרת הוראה המנויה בחלק ב' לתוספת הראשונה	הפרת הוראה המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה
1,000,000	500,000	250,000

3. לעניין יחיד –

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)		
הפרת הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת הראשונה	הפרת הוראה המנויה בחלק ב' לתוספת הראשונה	הפרת הוראה המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה
50,000	25,000	12,000

תוספת שלישית

(סעיף 119)

חלק א'

(1) קבע לקרן שם שיש בו כדי להטעות, בניגוד להוראות סעיף 6(א);

(2) לא מינה רואה חשבון לקרן, בניגוד להוראות סעיף 99(א).

חלק ב'

- (1) הפר את הוראות סעיף 18(2), (4), (5) או (8), בכך שהדירקטוריון של מנהל הקרן לא מילא אחר תפקיד מתפקידיו לפי הסעיף האמור במשך תקופה העולה על שישה חודשים;
- (2) קנה או מכר נייר ערך הנסחר בבורסה, שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 21;
- (3) החזיק אמצעי שליטה במנהל קרן בשיעור הטעון היתר מאת ועדת הרישיונות לפי סעיף 23 בלא שקיבל היתר כאמור, או לא מילא אחר הוראה שניתנה לו לפי סעיף 23ה(א) עד (ג);
- (4) קיבל לניהולו, בין בהסכם ובין בדרך אחרת, קרן ממנהל קרן אחר, באופן שנתח השוק שלו עלה, לאחר קבלת הניהול, על עשרים אחוזים, בניגוד להוראות סעיף 23(א), שלט במנהלי קרנות באופן שנתח השוק הכולל שלו עלה על עשרים אחוזים, בניגוד להוראות סעיף 23(ב), או לא מילא אחר הוראה של יושב ראש הרשות להקטין את נתח השוק או את נתח השוק הכולל כך שלא יעלה על עשרים אחוזים, בתוך התקופה שנקבעה בהוראה, בניגוד להוראות סעיף 23(ג);
- (5) רכש יחידות של קרן המקורבת לו, בניגוד להוראות סעיף 49(ג), והיה עליו לדעת כי התקיימו נסיבות שבשלהן הוא לא היה רשאי לרכוש יחידות כאמור בהתאם להוראות אותו סעיף;
- (6) הציע יחידה בלא תמורה בניגוד להוראות סעיף 58, והיה עליו לדעת שלא משולמת תמורה בעבור היחידה;
- (7) לקח אשראי בעד קרן שבניהולו, בניגוד להוראות לפי סעיף 65, והיה עליו לדעת כי לא התקיימו תנאים שבשלהם הוא היה רשאי לקחת אשראי כאמור בהתאם להוראות לפי אותו סעיף;
- (8) עשה עסקה בין חשבונו העצמי לחשבון קרן, בניגוד להוראות לפי סעיף 67;
- (9) שילם על עסקה שנעשתה בעד הקרן, עמלה מנכסי הקרן, שלא בהתאם להוראות סעיף 69, והיה עליו לדעת כי העמלה ששילם אינה בהתאם להוראות כאמור;
- (10) לא הפריד את נכסי הקרן מרכושו האחר, בניגוד להוראות סעיף 76(א);
- (11) לא השתתף או לא הצביע באסיפה כללית של תאגיד שניירות הערך שהוציא מוחזקים בקרן שבניהולו, בניגוד להוראות סעיף 77;
- (12) מישכן או שיעבד את נכסי קרן שלא בהתאם לתנאים שקבע שר האוצר לפי סעיף 79, והיה עליו לדעת שלא מתקיימים אותם תנאים;
- (13) גילה את תוכנם של ידיעה או מסמך שהגיעו לידי מכווח תפקידו, בניגוד להוראות סעיף 97(ד);
- (14) לא מימש נכסי קרן בפירוק בדרך או במועד שנקבעו לכך או לא חילק מזומנים שהתקבלו במימוש הנכסים האמורים בין בעלי היחידות יחסית למספר היחידות שהם מחזיקים, בניגוד להוראות סעיף 109(א) או (ג);
- (15) הצביע באסיפה כללית של בעלי יחידות אף שלא הודיע עם פתיחתה של האסיפה על כך שפדה או מכר יחידות לאחר שקיבל אישור מאת חבר בורסה בדבר החזקתן באמצעותו, בניגוד להוראות סעיף 111(ה)(1).

חלק ג'

- (1) ערך הסדר שחוק זה חל עליו, שלא על ידי קרן להשקעות משותפות בנאמנות שנוסדה בדרך הקבועה בסעיף 3;
 - (2) שימש נאמן לקרן או מנהל קרן בלי שקיבל את אישור יושב ראש הרשות לכך, בניגוד להוראות סעיפים 9(א) או 13(א), לפי העניין, או לאחר שפקע האישור כאמור בהתאם להוראות סעיפים 10 או 14, לפי העניין;
 - (3) הציע לציבור יחידות, לרבות יחידות או מניות של קרן חוץ, שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו, בניגוד להוראות סעיף 25(א), והיה עליו לדעת שהוא מבצע הצעה לציבור של יחידות שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו;
 - (4) פרסם או גרם לפרסום של דבר ביחס לקרן אשר יש בו פרט מטעה, בניגוד להוראות סעיף 73(ב)2);
 - (5) כלל בהסכם הקרן, בתשקיף, ברוח, בהודעה או במסמך המוגשים לפי חוק זה לרשות, פרט מטעה, או שלא כלל במסמכים כאמור פרט שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר, בניגוד להוראות סעיף 73(א)א);
 - (6) כלל בחוות דעת, ברוח, בסקירה או באישור שנכללו או שנזכרו בתשקיף או בדיווח, בהסכמתו המוקדמת, פרט מטעה, או שלא כלל במסמכים כאמור פרט שהעדרו עלול להטעות משקיע סביר, בניגוד להוראות סעיף 73(ב)ב);
 - (7) לא הגיש לרשות דוח, הודעה, מסמך, הסבר, פירוט או ידיעה, במועד שנקבע לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 16(א)1, 34(א), 52, 54(ב), 61(ג), 72, 77(ג), 78(ה), 80(ג), 100(ו), 101(ד), 110(1), 112(ד), 112(א) או 112(ב), והיה עליו לדעת שיש בכך כדי להטעות משקיע סביר;
 - (8) פרע מנכסי הקרן הוצאות, שלא בהתאם להוראות סעיף 80;
 - (9) קיבל טובת הנאה בקשר עם ניהול הקרן או בקשר עם מילוי תפקידו כנאמן לקרן, שלא בהתאם להוראות סעיף 81.
- תיקון חוק החברות 4, בחוק החברות, התשנ"ט-1999 –
- (1) בסעיף 225 –
- (א) אחרי "יגלה לממנה" יבוא "את כל אחד מאלה:";
 - (ב) הסיפה החל במילים "אם הורשע" תסומן כפסקה (1), ובה, אחרי "בסעיף 226" יבוא "(א)";

ד ב ר י ה ס ב ר

התיקון היא להבהיר כי בית המשפט הקובע לגבי אדם שהורשע בעבירה, כי לא יוכל לכהן כנושא משרה, רשאי לקבוע כל תקופה שלא תעלה על חמש שנים ולא דווקא תקופה של חמש שנים. נוסח פסקה (3), שאותה מוצע למחוק, מובא בנספח לדברי הסבר.

סעיף 226(ב) לחוק החברות קובע כי בית המשפט רשאי לקבוע, כי על אף שאדם הורשע בעבירות המנויות בסעיף קטן (א)1 או (2), לא יהיה הוא מנוע מלכהן כדירקטור בחברה ציבורית. מוצע לתקן את סעיף קטן (ב) כדי לקבוע כי על אף שבדרך כלל תקופת ההגבלה הראויה היא חמש

סעיף 4 לפסקה (1) ו-3), (5) ו-6) סעיף 226(א) לחוק החברות קובע כי המבצע עבירות המנויות בסעיף לא יוכל להתמנות כדירקטור בחברה ציבורית למשך תקופה של חמש שנים ממועד ביצוע העבירה. פסקאות (1) ו-2) מונות כמה עבירות אשר לגביהן תחול ההגבלה האמורה. לצד זה קובעת פסקה (3) כי בית המשפט רשאי לקבוע ביחס למבצע עבירה שאינה מנויה בפסקאות (1) או (2), כי מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, ההגבלה הנוכרת תחול לגביו. מוצע למחוק את פסקה (3) ובמקומה להוסיף את סעיף קטן (1א). מטרת

¹⁷ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189; התש"ע, עמ' 292.

(ג) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) אם הורשע בפסק דין חלוט בעבירה כאמור בסעיף קטן (א1), וטרם חלפה התקופה שקבע בית המשפט לפי אותו סעיף קטן;

(3) אם ועדת האכיפה המינהלית הטילה עליו, לפי פרק 4 לחוק ניירות ערך, לפי פרק 2 לחוק הייעוץ או לפי פרק 1 לחוק השקעות משותפות, אמצעי אכיפה כאמור בסעיף 52 נגד לחוק ניירות ערך, האוסר עליו לכהן כדירקטור בכל חברה ציבורית, וטרם חלפה התקופה שקבעה ועדת האכיפה המינהלית בהחלטתה כאמור; לעניין זה, "ועדת האכיפה המינהלית" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 52 לא(א) לחוק ניירות ערך;"

(2) בסעיף 226 –

(א) בסעיף קטן (א), פסקה (3) – תימחק;

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(1א) לא ימונה לכהונת דירקטור בחברה ציבורית אדם שהורשע בפסק דין חלוט בעבירה שאינה מנויה בסעיף קטן (א), אם בית המשפט קבע כי מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש כדירקטור בחברה ציבורית, למשך התקופה שקבע בית המשפט אשר לא תעלה על חמש שנים מיום מתן פסק הדין;"

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיפים (א)(1) ו-(א)(2)" יבוא "בסעיף קטן (א)" ובסופו יבוא "או כי התקופה שבה הוא מנוע מלכהן כדירקטור בחברה ציבורית תהיה קצרה מחמש שנים";

(3) אחרי סעיף 226 יבוא:

"הגבלת מינוי בשל 226א. הטילה ועדת האכיפה המינהלית על אדם, אם לפי פרק 4 לחוק ניירות ערך, לפי פרק 2 לחוק הייעוץ או לפי פרק 1 לחוק השקעות משותפות אמצעי אכיפה כאמור בסעיף 52 נגד לחוק ניירות ערך האוסר עליו לכהן כדירקטור בחברה ציבורית, לא ימונה אותו אדם לדירקטור בחברה ציבורית שבה אסור לו לכהן כדירקטור על פי אותה החלטה; לעניין זה, "ועדת האכיפה המינהלית" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 52 לא(א) לחוק ניירות ערך;"

ד ב ר י ה ס ב ר

לגביה. מוצע לתקן את הסעיף כך שחובות הגילוי שבו יתאימו להוראות סעיף 226 המתוקן וכן להוראת סעיף 226א. ביחס לחובת הגילוי בדבר הטלת אמצעי אכיפה האוסרת על כהונה כנושא משרה, מוצע לצמצם את חובת הגילוי לאותם מקרים שבהם ועדת האכיפה אסרה על המפר לכהן כנושא משרה בכל חברה ציבורית, אך החובה לא תחול במקרים שבהם נאסר עליו לכהן רק בחברות מסוימות.

סעיף 231 לחוק החברות מונה את המקרים שבהם חובה לסיים את כהונתו של דירקטור. בין השאר מנוי שם המקרה שבו מונה דירקטור בניגוד להוראות סעיף 226, משמע – שמונה על אף שהורשע בעבירה שמחמתה אסור

שנים, סמכות זו של בית המשפט כוללת אף את הסמכות לקצר את תקופת ההגבלה במקרים מיוחדים.

כאמור לעיל, אחת מסמכויות ועדת האכיפה היא לקבוע כי מפר לא יהיה רשאי לכהן כנושא משרה בתאגיד מדווח. מוצע להוסיף את סעיף 226 לחוק החברות שיקבע בפירוש, כי לא ימונה לחברה דירקטור, אשר מינויו אסור מכוח אמצעי אכיפה כאמור שהוטל עליו.

כדי שחברה תוכל לעמוד בהגבלות לעניין מינוי דירקטורים, קובע סעיף 225 לחוק החברות חובות גילוי החלות על אדם קודם שימונה לתפקיד דירקטור. חובות אלה חלות גם ביחס למינוי דירקטור בחברה פרטית, אף שההגבלות על מינוי דירקטור הנזכרות לעיל לא חלות

- (4) בסעיף 228(א), אחרי פסקה (2) יבוא:
 "(א2) במועד מתן הודעה על הטלת אמצעי אכיפה כאמור בסעיף 232א";
- (5) בסעיף 231, אחרי "226" יבוא "226א";
- (6) בסעיף 232, במקום "226(א)(1) או (3) יבוא "226(א)(1)" או "1(א)" ובמקום הסיפה החל במילים "חלפו חמש שנים" יבוא "חלפה התקופה שבה אסור לו לכהן כדירקטור לפי סעיף 226";
- (7) אחרי סעיף 232 יבוא:
 "פקיעת כהונה עקב החלטה של ועדת האכיפה המינהלית
- החליטה ועדת האכיפה המינהלית לפי פרק ז' לחוק הייעוץ או לפי פרק י' לחוק השקעות משותפות, להטיל על אדם אמצעי אכיפה לפי סעיף 252 נד לחוק ניירות ערך האוסר עליו לכהן כדירקטור בכל חברה ציבורית או בחברה שבה הוא מכהן, יודיע על כך לחברה וכהונתו תפקע במועד מתן ההודעה, ובחברה שלגביה חל האיסור כאמור לא ניתן לשוב ולמנותו לכהונת דירקטור אלא אם כן חלפה תקופת האיסור כאמור";
- (8) בסעיף 234, אחרי "232" יבוא "232א";
- (9) בכותרת פרק שני בחלק שישי, אחרי "מינוי" יבוא "כהונה";
- (10) אחרי סעיף 251 יבוא:
 "החלת סעיפים לעניין הגבלות על מינויים ופקיעת כהונה מסימן ב' בפרק ראשון
251. סעיפים 225 עד 226א, 231 עד 232א, 233(2) ו-234 יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין נושא משרה שאינו דירקטור, בחברה ציבורית.";

ד ב ר י ה ס ב ר

החברה לשוב ולמנותו לכהונת דירקטור באופן מידי. הסדר זה דומה להסדר הקיים בסעיף 232 לחוק החברות, שלפיו תפקע כהונתו של דירקטור שהורשע בעבירה כאמור בסעיף 226 אף אם הוא מכהן כדירקטור בחברה פרטית, ובמקרה זה רשאית החברה לשוב ולמנותו באופן מידי.

סעיף 228(א) לחוק החברות מונה רשימה של כל המקרים שבהם תפקע כהונתו של דירקטור לפני תום התקופה שלה נתמנה. לנוכח הוספת סעיף 232א כאמור, מוצע להוסיף פקיעת כהונה לפי סעיף זה לרשימת המקרים שבסעיף 228(א).

סעיף 234 לחוק החברות קובע כי הפרת חובת הגילוי לפי הסעיפים המנויים בו תיחשב להפרת חובת האמונים לחברה. לאור הוספת חובת הגילוי על הטלת אמצעי אכיפה האוסר על כהונה כדירקטור, לפי סעיף 232א המוצע, מוצע להוסיף את סעיף זה לרשימת הסעיפים הנוכחים בסעיף 234.

לפסקאות (9) ו-(10)

מוצע לקבוע שההוראות בדבר הגבלות על כהונה כדירקטור עקב הרשעה בעבירה או עקב הטלת אמצעי אכיפה, יחולו גם ביחס לכהונה כנושאי משרה אחרים בחברה כאמור (למשל – מנהל כללי).

היה למנותו. לנוכח הוספת סעיף 226א כאמור, מוצע לקבוע כי אם מונה דירקטור בניגוד להוראות אותו סעיף, משמע – על אף שהדבר היה אסור מכוח החלטת ועדת האכיפה, חובה לסיים את כהונתו.

סעיף 232 לחוק החברות קובע את ההשלכות של הרשעת דירקטור בעבירה המנויה בסעיף 226. לנוכח התיקונים המוצעים לסעיף 226 כאמור לעיל, מוצעים כמה תיקונים טכניים בסעיף 232 כך שיותאם לנוסח החדש של סעיף 226.

לפסקאות (4), (7) ו-(8)

כאמור לעיל, סעיף 232 לחוק החברות קובע הוראות בדבר פקיעת כהונת דירקטור שהורשע בעבירה. מוצע להוסיף סעיף מקביל שיקבע הוראות בדבר פקיעת כהונתו של דירקטור אשר ועדת האכיפה קבעה כי אינו רשאי להמשיך ולכהן כדירקטור עקב הפרה שביצע. מוצע כי כהונתו של דירקטור תפקע אם החליטה ועדת האכיפה כי לא יכהן בחברה שבה כיהן במועד ההחלטה, או אם קבעה כי לא יכהן בכל חברה ציבורית (אף אם במועד ההחלטה מכהן הוא בחברה פרטית). במקרה האחרון, שבו דירקטור מכהן בחברה פרטית אך כהונתו פקעה עקב החלטה האוסרת עליו לכהן בכל חברה ציבורית, רשאית

(11) בסעיף 263(4), אחרי "קנס" יבוא "קנס אזרחי, עיצום כספי".

5. (א) תחילתו של חוק זה, בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ה), 30 ימים מיום תחילה פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה).

(ב) תחילתם של פרק ח'3 והתוספות החמישית והשישית לחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968 (בסעיף זה – חוק ניירות ערך), כנוסחם בסעיף ו(9), (23) ו(24) לחוק זה, למעט ההוראות בפרק ח'3 לחוק ניירות ערך המוחלות בפרק ח'4 לחוק ניירות ערך כנוסחו בסעיף ו(10) לחוק זה, במועד תחילתן של תקנות לפי סעיף כ52(ב) לחוק ניירות ערך כנוסחו בסעיף ו(9) לחוק זה.

(ג) תחילתם של פרק ז'1 והתוספות הראשונה והשנייה לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה–1995 (בסעיף זה – חוק הייעוץ), כנוסחם בסעיף ז(8) ו(13) לחוק זה, במועד תחילתן של תקנות לפי סעיף ג38(ב) לחוק הייעוץ כנוסחו בסעיף ז(8) לחוק זה.

(ד) תחילתם של פרק י' והתוספות הראשונה והשנייה לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994 (בסעיף זה – חוק השקעות משותפות בנאמנות), כנוסחם בסעיף ז(10) ו(16) לחוק זה, במועד תחילתן של תקנות לפי סעיף כ116(ב) לחוק השקעות משותפות כנוסחו בסעיף ז(10) לחוק זה.

(ה) תחילתם של סימנים ב' עד ד' בפרק ח'4 לחוק ניירות ערך, של ביטול פרק ז' לחוק הייעוץ, של פרק ז'2 לחוק הייעוץ ושל פרק י'1 לחוק השקעות משותפות, כנוסחם בסעיף ו(10), (7)2, (9)2 ו(11) לחוק זה, במועד קביעת סדרי דין לעבודת ועדת האכיפה המינהלית לפי סעיף כ52(א) לחוק ניירות ערך כנוסחו בסעיף ו(10) לחוק זה.

6. הליך משמעתי שהיה תלוי ועומד לפני ועדת משמעת לפי פרק ז' לחוק הייעוץ ערב ביטולו כאמור בסעיף ז(7) לחוק זה, שעניינו מעשה או מחדל המהווה הפרה לפי סעיף 138 לחוק הייעוץ כנוסחו בסעיף ז(9) לחוק זה, יידון, לאחר מועד ביטולו של פרק ז' כאמור, בפני ועדת האכיפה המינהלית בהתאם להוראות פרק ז'2 לחוק הייעוץ כנוסחו בסעיף ז(9) לחוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (11)

תבטח או תשפה נושא משרה בה בשל קנס או כופר שהוטל עליו. מוצע להבהיר כי כוונת הסעיף היא אף לביטוח או לשיפוי בשל עיצום כספי אשר הוטל על נושא המשרה.

סעיף 263(4) לחוק החברות קובע כי לא יהיה תוקף להוראה בתקנון או להחלטת דירקטוריון, שלפיה החברה

נספח לדברי ההסבר

סעיפי חוק אשר מוצע לבטלם או להחליפם:

בחוק ניירות ערך:

סעיף 16(ב)

(ב) לא יהיה בתשקיף פרט מטעה.

סעיף 52.

52ד. שימוש במידע שמקורו באיש פנים

העושה שימוש במידע פנים אשר הגיע לידו, במישרין או בעקיפין, מאדם אשר הוא יודע כי הוא איש פנים בחברה, דינו – מאסר שנה או קנס בשיעור פי שניים מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

סעיף 52(א)(8)

(א) לא יישא אדם באחריות פלילית, ולא יחוב לפי סעיף 52, אם הוכיח אחת מאלה:

(8) מטרת העסקה היא ויסות השער של נייר הערך שבו נעשתה העסקה בידי תאגיד שקבע לעצמו הנחיות לוויסות ומסר לרשות הודעה עליהן לפני ביצוע העסקה, ונתקימה אחת מאלה:

(א) העסקה בוצעה בהתאם להנחיות כאמור;

(ב) העסקה נעשתה מחמת צורך בוויסות בנסיבות שאין עליהן הנחיה כאמור וניתנה על כך הודעה לרשות מיד עם עשייתה והוכללה בהנחיות הוראה הקובעת כהנחיה לעתיד דרך התנהגות זהה בנסיבות דומות.

פרק ח'3: עיצום כספי

52טו. עיצום כספי

(א) היה לרשות יסוד סביר להניח כי תאגיד מדווח, תאגיד שהוא חתם וכן תאגיד שהציע את ניירות הערך שלו לציבור אף אם אינו תאגיד מדווח, עשה מעשה או מחדל כמפורט בהוראות המנויות בתוספת החמישית, החלות עליו, או הוראה או דרישה שניתנו מכוח הוראה כאמור, רשאית היא להטיל עליו עיצום כספי, בסכום הקבוע בתוספת השישית, בהתאם לסוג התאגיד ולדרגה שבה הוא מסווג לפי התוספת האמורה (בפרק זה – הסכום הבסיסי לתאגיד).

(ב) בעל עניין, נושא משרה בכירה או מי שחדל להיות אחד מאלה, שחלה עליו חובת הודעה לפי הוראות סעיף 37 והפר את החובה האמורה, יהא חייב בעיצום כספי בסכום השווה לעשרים אחוזים מסכום העיצום הכספי הקבוע בפרט 1 בתוספת השישית לתאגיד המסווג בדרגה א' (בפרק זה – הסכום הבסיסי לבעל עניין או לנושא משרה בכירה).

(ב1) היה לרשות יסוד סביר להניח כי מסלקה כהגדרתה בסעיף 50א, הפרה הוראה שנתנה לה הרשות לפי סעיף 50ג(ב) או לא מסרה מידע או מסמך שנדרשה למסרם לפי סעיף 50ג(ד), רשאית היא להטיל עליה עיצום כספי בסכום הקבוע בפרט 1 לתוספת השישית לתאגיד המסווג בדרגה ה' (בפרק זה – הסכום הבסיסי למסלקה).

(ג) דרגתו של תאגיד תיקבע, לענין התוספת השישית, לפי ההון העצמי שלו בהתאם לדוחות הכספיים האחרונים שהגיש לפי חוק זה או בהתאם לדוחות הכספיים שנכללו בתשקיף שעל פיו הוצעו ניירות הערך של התאגיד לציבור, לפי המאוחר מביניהם; ואולם לענין תאגיד שהוא חתם, תיקבע דרגתו לפי היקף ההתחייבויות החיתומיות שלו בשנה שהסתיימה לפני מועד הדרישה לפי סעיף 52 בהתאם לדוח האחרון שהגיש לפי חוק זה, ואם לא נדרש להגיש דוח כאמור – תהיה דרגתו דרגה א'.

52ז. הפרה חוזרת

בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי שניתן היה להטיל בשלה אילוי היתה הפרה ראשונה, סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור; בפרק זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה, דרישה או חובה, כאמור בסעיף 52(א), (ב) או (ב1), שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה, דרישה או חובה, שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

52ז1. הפרה נמשכת

בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה עיצום כספי לכל יום שבו נמשכת ההפרה, בשיעור כמפורט להלן:

(1) לענין הפרת הוראה מההוראות המנויות בחלק א' לתוספת החמישית או הוראה או דרישה שניתנו מכוח הוראה כאמור ולענין הפרת הוראה כאמור בסעיף 52(ב1) – ארבעה אחוזים מהסכום הבסיסי לתאגיד או למסלקה, לפי העניין, ובלבד שסכום העיצום הכספי הכולל בשל ההפרה הנמשכת לא יעלה על פי עשרה מהסכום הבסיסי לתאגיד או למסלקה, לפי העניין, ובהפרה חוזרת שהיא נמשכת – על פי חמישה עשר מהסכום הבסיסי האמור;

(2) לענין הפרת הוראה מההוראות המנויות בחלק ב' לתוספת החמישית או הוראה או דרישה שניתנה מכוח הוראה כאמור – שני אחוזים מהסכום הבסיסי לתאגיד, ובלבד שסכום העיצום הכספי הכולל בשל הפרה נמשכת לא יעלה על פי ארבעה מהסכום הבסיסי לתאגיד, ובהפרה חוזרת שהיא נמשכת – על פי שישה מהסכום הבסיסי האמור;

(3) לענין הפרה כאמור בסעיף 52(ב) – ארבעה אחוזים מהסכום הבסיסי לבעל עניין או לנושא משרה בכירה, ובלבד שסכום העיצום הכספי הכולל בשל הפרה נמשכת לא יעלה על פי ארבעה מהסכום הבסיסי לתאגיד, ובהפרה חוזרת שהיא נמשכת – על פי שלושים מהסכום הבסיסי האמור;

(א) לגבי בעל עניין או נושא משרה בכירה שהוא תאגיד מדווח – על פי עשרים מהסכום הבסיסי לבעל עניין או לנושא משרה בכירה, ובהפרה חוזרת שהיא נמשכת – על פי שלושים מהסכום הבסיסי האמור;

(ב) לגבי בעל עניין או נושא משרה בכירה שהוא יחיד או תאגיד שאינו תאגיד מדווח – על פי שבעה מהסכום הבסיסי לבעל עניין

או לנושא משרה בכירה, ובהפרה חוזרת שהיא נמשכת – על פי עשרה מהסכום הבסיסי האמור.

52. רישת העיצום הכספי ותשלומו

(א) עיצום כספי לפי פרק זה ישולם על פי דרישת הרשות בכתב, בתוך שלושים ימים מיום מסירתה; הדרישה תוצא לאחר שנמסרה הודעה למי שאליו נועדה הדרישה על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו; בהודעה כאמור יצוין כי בשל הפרה נמשכת יחויב המפר בעיצום כספי נוסף לפי הוראות סעיף 52ז.

(ב) הרשות אינה רשאית להטיל עיצום כספי הנמוך מהעיצום הכספי הקבוע בפרק זה אלא לפי הוראות סעיף קטן (ג).

(ג) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע בתקנות מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בחוק זה, ובשיעורים שיקבע.

(ד) לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

(ה) אין בהגשת עתירה על דרישה לתשלום עיצום כספי כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

(ו) התקבלה העתירה על דרישה לתשלום עיצום כספי לאחר ששולם, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

52. עיצום כספי

(א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום הדרישה לתשלומו, ואם הוגשה עתירה ובית המשפט הדין בעתירה הורה על עיכוב תשלומו – לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.

(ב) יושב ראש הרשות רשאי לעדכן את סכומי ההון העצמי והעיצום הכספי הנקובים בתוספת השישית, ב־1 בינואר של כל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), לפי שיעור עליית המדד, מהמדד האחרון שפורסם לפני יום העדכון לעומת מדד חודש אוגוסט 2007 ורשאי הוא לעגל את הסכומים האמורים לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים.

(ג) יושב ראש הרשות יפרסם בהודעה ברשומות את הסכומים המעודכנים לפי הוראות סעיף זה.

52. דוח מיידע על דרישת עיצום כספי

תאגיד מדווח שקיבל דרישה מהרשות לתשלום עיצום כספי יפרסם בדוח מיידע כאמור בסעיף 36(ג) את תאריך קבלת הדרישה, את מהות ההפרה שבשלה חויב בתשלום העיצום הכספי ואת סכום העיצום הכספי.

52. גביה

עיצום כספי יגובה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה).

52. שמירת אחריות

(א) אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה אם הוא סבור כי הנסיבות מצדיקות זאת, מטעמים שיירשמו.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה לפי חוק זה, לא יחויב בשלה בתשלום עיצום כספי, ואם שילם, יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

52. שינוי התוספת החמישית והתוספת השישית

שר האוצר רשאי, בצו, על פי הצעת הרשות או בהתייעצות עמה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את התוספת החמישית והתוספת השישית, ובלבד שסכומי העיצום הכספי המנויים בתוספת השישית לא יעלו על 450,000 שקלים חדשים, וביחס לחתמים – על 100,000 שקלים חדשים.

סעיף 53(א):

(ג) מי שעשה אחד מאלה, דינו – קנס פי שלושה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין:

(1) לא קיים הוראות סעיף 5 או 10(ב);

(א) לא קיים את הוראות סעיף 17(ג);

(2) פירסם תשקיף מבלי שנתקיימו דרישות הסעיפים 22 ו-23, או פרסם מסמך רישום שלא בהתאם להוראות סעיף 35(ב);

(3) לא קיים את הוראות סעיף 23(ג) או סעיף 35(א), או כלל מהכללים לפי סעיף 35(ב);

(4) קיבל הזמנות שלא בהתאם לסעיף 24(א) או שלא לפי סעיף 17(א);

(5) לא קיים את הוראות סעיף 26(ב) או (ג) או סעיף 27(א) או (ב);

(6) לא קיים את הוראות סעיף 28(א) או (ב) או סעיף 30;

(7) לא קיים הוראות תקנות לפי סעיף 35(ד);

(ד) לא קיים הוראות סעיף 35(ג);

(8) לא קיים את הוראות סעיפים 36, 36 או 37 או תקנות לפיהם או הוראה או הנחיה של הרשות לפי סעיף 36;

(9) אם הוא מנפיק או תאגיד – לא קיים את הוראות סעיף 44;

(10) לא קיים את הוראות סעיף 49;

(11) לא קיים את הוראות סעיף 51(ג).

חלק ב'

- (1) לא הגיש לרשם עותק מהתשקיף, העתק מההיתר לפרסומו או שטר נאמנות או לא פרסם הודעה לפי סעיף 55ב, בהתאם להוראות סעיף 23(ג);
- (2) הציע ניירות ערך נוספים על פי תשקיף המדף למרות הוראת הרשות לא לעשות כן, או שלא בהתאם לתנאים שהתנתה, בניגוד להוראות סעיף 23א(ה);
- (3) קיבל הזמנות לפני תחילת התקופה להגשתן או אחרי סיומה, בניגוד להוראות סעיף 24(ד);
- (4) לא הודיע לרשות על תוצאות ההצעה שבתשקיף, בהתאם להוראות סעיף 30;
- (5) לא הגיש דוח מידי, בהתאם להוראות סעיף 35(ו);
- (6) לא העמיד העתקים של מסמכים במשרדו הראשי של המנפיק או התאגיד לעיונו של כל דורש, בניגוד להוראות סעיף 44;
- (7) לא פרסם דוח מידי בנוגע לקבלת דרישה לתשלום עיצום כספי, בהתאם להוראות סעיף 52כ;
- (8) הפר הוראה מהוראות שנקבעו לפי סעיף 56(ג), למעט תקנות 17 ו-20 לתקנות ניירות ערך (חיתום), התשס"ז-2007.

תוספת שישית

(סעיף 56טו)

1. לתאגידים מדווחים ולתאגידים שאינם מדווחים שהציעו את ניירות הערך שלהם לציבור –

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)	דרגה	הון עצמי (באלפי שקלים חדשים)
15,000	א'	עד 35,000
30,000	ב'	מ' 35,001 עד 70,000
60,000	ג'	מ' 70,001 עד 140,000
120,000	ד'	מ' 140,001 עד 280,000
240,000	ה'	מעל 280,000

2. לתאגידים שהם חתמים –

סכום העיצום הכספי (בשקלים חדשים)	דרגה	היקף התחייבויות חיתומיות בשנה שהסתיימה לפני מועד הדרישה (באלפי שקלים חדשים)
5,000	א'	עד 70,000
10,000	ב'	מ' 70,001 עד 120,000
20,000	ג'	מ' 120,001 עד 200,000
40,000	ד'	מעל 200,000

54. תרמית בקשר לניירות ערך

(א) מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי חמישה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

- (1) הניע או ניסה להניע אדם לרכוש או למכור ניירות ערך ועשה זאת באמרה, בהבטחה או בתחזית – בכתב, בעל פה או בדרך אחרת – שידע או היה עליו לדעת שהן כוזבות או מטעות, או בהעלמת עובדות מהותיות;
 - (2) השפיע בדרכי תרמית על תנודות השער של ניירות ערך. לענין פסקה זו, חזקה כי מי שפעל לפי הוראות סעיף 56(א) לענין ייצוב מחיר ניירות ערך לא השפיע בדרכי תרמית כאמור.
- (ב) בסעיף זה, "ניירות ערך" – כהגדרתם בסעיף 52.

סעיף 56א:

56א. בקרה על פעולות בבורסה

(א) כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה או של חוק להשקעות משותפות, רשאי יושב ראש הרשות או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך בכתב, לדרוש מחבר בורסה, או ממנהל תיקי השקעות כהגדרתו בחוק הייעוץ, כל ידיעה או מסמך הנוגעים לעסקה בניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה שבוצעה על ידו או באמצעותו, לרבות פרטי הזיהוי של מי שבעבורו בוצעה העסקה או של מי שנתן לחבר הבורסה או למנהל תיקי ההשקעות כאמור את ההוראה לביצוע העסקה.

(ב) הוראות סעיף 56א(ב) יחולו לגבי מסמך שנמסר לפי סעיף זה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות בורסה על פי תקנונה.

תוספת חמישית

(סעיפים 52טו(א) ו-52(ז))

חלק א'

(1) עשה הצעה לציבור שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו או על פי טיוטת תשקיף שאושרה, נחתמה והוגשה לרשות, או עשה מכירה לציבור שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו, בניגוד להוראות סעיף 15;

(2) לא פרסם תיקון לתשקיף או תשקיף מתוקן, בניגוד להוראת הרשות לפי סעיף 25(א);

(3) לא דיווח או לא מסר הודעה, הסבר, פירוט, ידיעה או מסמך, חוות דעת או סקירה של רואה חשבון, בהתאם להוראות לפי סעיף 36;

(4) לא הציג פרט בדוחות כספיים, דוח תקופתי או דוח מידי בהתאם להוראות הרשות והנחיותיה לפי סעיף 36א.

בחוק הייעוץ –

סעיף 7(ד):

(ד) הרשות רשאית לסרב להעניק רשיון יועץ או רשיון משווק, לפי הענין, למבקש בשל כל אחד מאלה:

(1) מאותן סיבות שבשלהן היא רשאית לבטל רשיון או להתלותו על פי חוק זה;

(2) אם סברה כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לשמש כבעל רשיון יועץ או כבעל רשיון משווק, לפי הענין, בשים לב לדרישות המקצוע, ואם הוא תאגיד – כי קיימות נסיבות כאמור הנוגעות לנושא משרה בו או למי ששולט בו;

(3) אם מתנהלת נגדו חקירה פלילית בשל חשד לביצוע עבירה המנויה בהגדרה הורשע בעבירה.

סעיף 8(ג):

(ג) הרשות רשאית לסרב להעניק רשיון מנהל תיקים למבקש, בשל כל אחד מאלה:

(1) מאותן סיבות שבשלהן רשאית הרשות לבטל רשיון או להתלותו על פי חוק זה;

(2) אם סברה כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לשמש כבעל רשיון מנהל תיקים, בשים לב לדרישות המקצוע, ואם הוא תאגיד – כי קיימות נסיבות כאמור הנוגעות לנושא משרה בו או למי ששולט בו;

(3) אם מתנהלת נגדו חקירה פלילית בשל חשד לביצוע עבירה המנויה בהגדרה הורשע בעבירה.

סעיף 10(א1):

(א1) הרשות רשאית לבטל רשיון, לאחר שניתנה לבעל הרשיון הזדמנות להביא לפניו את טענותיו, אם קבעה ועדת המשמעת, בעקבות פניה של הרשות אליה, כי התקיימו נסיבות שבשלהן רשאית הרשות לסרב להעניק רשיון, לפי הוראות סעיפים 7(ד)2 או 8(ג)2.

סעיף 10(ד):

(ד) מי שרשיונו הותלה לא יהיה רשאי לעסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות או בניהול תיקים בתקופת ההתליה.

סעיף 29:

29. סמכות הרשות

לענין חוק זה, רשאית הרשות להשתמש בסמכויותיה לפי סעיפים 56א, 56ב, 56ג, 56ד, 56ה, 56ו לחוק ניירות ערך, בשינויים המחוייבים.

פרקים ז' ו'ז1:

פרק ז': עבירות משמעת ושיפוט משמעת

30. עבירות משמעת

(א) בעל רשיון או תאגיד בנקאי העושה אחת מאלה עובר עבירת משמעת:

(1) מפר הוראה מהוראות סעיפים 7(א)6 או 8(ג)5;
8(א)6 או 8(ב)1, 11 עד 16 ו'18 עד 20א ו'22 עד 26;

(א1) מפר הוראה מהוראות הרשות שניתנו לפי סעיף 28 (ב);

(2) עושה מעשה או מחדל המהווה התנהגות שאינה הולמת בעל רשיון;

(3) מעסיק בייעוץ השקעות או בניהול תיקים, אדם שאינו בעל רשיון.

(ב) שר האוצר יקבע, לאחר התייעצות עם הרשות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, ענינים שיש בהם משום התנהגות שאינה הולמת בעל רשיון.

(ג) נעברה עבירת משמעת בידי תאגיד, אחראים לעבירה גם הדירקטורים של התאגיד והמנהל הכללי שלו, ובשותפות אחראים גם השותפים, למעט שותפים מוגבלים, אלא אם כן הוכיחו אחת מאלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתם ושלא היה עליהם לדעת עליה או שלא יכלו לדעת עליה;

(2) שנקטו את כל האמצעים הסבירים כדי למנוע את העבירה.

31. סמכות לחקור

(א) התעורר חשד לביצוע עבירת משמעת כאמור בסעיף 30 (להלן – עבירת משמעת), יהיה מי שיושב ראש הרשות הסמיכו לכך בכתב, רשאי לחקור כל אדם שיש בידו, לדעתו, מידע הנוגע לענין ולדרוש מכל אדם כאמור להתייצב לפניו ולמסור לו פרט או ידיעה הנוגעים לאותה עבירת משמעת.

(ב) ראתה הרשות, לאחר ביצוע חקירה כאמור, כי יש ראיות לכאורה לעבירת משמעת, יעביר יושב ראש הרשות את ממצאי החקירה ליועץ המשפטי לממשלה או למי שהוא הסמיכו לכך.

32. ועדת משמעת

(א) שר המשפטים ימנה ועדת משמעת בת שלושה חברים; בראש הועדה יעמוד מי שכשיר להתמנות שופט של בית משפט מחוזי ושני חבריה האחרים יהיו אנשי ציבור, שאינם עובדי המדינה ואינם עובדי הרשות.

(ב) ועדת המשמעת תדון בעבירות משמעת וכן בפניות של הרשות אליה לפי הוראות סעיף 10(א1).

33. התובע

היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך, רשאים לתבוע בשל עבירת משמעת, וכן להתייצב, לטעון, להביא ראיות ולחקור עדים בדיון המשמעת.

34. דיון משמעת

(א) ועדת המשמעת תודיע לבעל הרשיון את פרטי הקבילה המשמעתית נגדו, ותתן לו הזדמנות להשיב עליהם.

פרק ז'1: קנס אזרחי

38.א. קנס אזרחי

(א) בסעיף זה, "הסכום הבסיסי" – סכום כמפורט להלן, לפי הענין:

- (1) לגבי תאגיד בנקאי – 65,000 שקלים חדשים;
- (2) לגבי תאגיד מורשה – מכפלת 3,000 שקלים חדשים במספר בעלי הרשיון העובדים בתאגיד כפי שהוא במועד הדיווח האחרון לפני ההפרה, הנדרש לפי סעיף 27(ג3), ולא יעלה על 30,000 שקלים חדשים;
- (3) לגבי יחיד – 3,000 שקלים חדשים;

(ב) היה ליושב ראש הרשות יסוד סביר להניח כי בעל רישיון או תאגיד בנקאי עשה אחד מאלה, רשאי הוא להטיל עליו קנס אזרחי בסכום הבסיסי:

- (1) לא ערך הסכם בכתב עם לקוח קודם לתחילת מתן השירות או לא מסר ללקוח העתק מהסכם שעשה עמו קודם לתחילת מתן השירות, בניגוד להוראות סעיף 13(א); לא כלל בהסכם כאמור את הפרטים המנויים בסעיף 13(ב), (ג) או 13(ד); לא עדכן את פרטי הלקוח בניגוד להוראות סעיף 13(ד); או לא ערך את ההסכם בהתאם להוראות שניתנו לפי סעיף 13(ו);

(2) בהיותו מנהל תיקים לא דיווח ללקוח לפי הוראות סעיף 26;

(3) בהיותו משווק השקעות, מנהל תיקים שהוא תאגיד קשור לגוף מוסדי או למשווק, או מנהל תיקים העוסק בשיווק השקעות, לא הביא לידיעת לקוחותיו במקום שבו הוא מנהל את עסקיו, בשלט ברור או באופן אחר שעליו הורה יושב ראש הרשות, את דבר עיסוקו בשיווק השקעות או את דבר היותו תאגיד קשור לגוף מוסדי או למשווק, ואת הגופים המוסדיים שהוא בעל זיקה לנכסים פיננסיים שלהם, בניגוד להוראות סעיף 16(א1). לא מסר ללקוח לפני ההתקשרות עמו מסמך בכתב המפרט את האמור ואת הזיקה שיש לו לנכסים פיננסיים ומהותה או את דבר העדפתו את אותם נכסים, בניגוד להוראות סעיף 16(א2);

(4) לא ניהל רישומים של פעולת ייעוץ, של פעולת שיווק או של ביצוע עסקה בעבור לקוח, או לא שמר רישומים כאמור, בניגוד להוראות סעיף 25 או בניגוד להוראות שנקבעו לפי סעיף 25(ה).

(ג) היה ליושב ראש הרשות יסוד סביר להניח כי בעל רישיון, נושא משרה בו או מי שמועסק על ידו, הפר הוראה שניתנה לפי סעיף 28(ב), רשאי הוא להטיל עליו קנס אזרחי בסכום הבסיסי.

(ד) היה ליושב ראש הרשות יסוד סביר להניח כי נעשה מעשה או מחדל שקבועה בשלו עבירה לפי סעיף 39(ב), רשאי הוא להטיל על עושה המעשה או המחולל קנס אזרחי

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע סדרי דין לדיון המשמעותי; ועדת המשמעת תקבע את סדרי דיוניה ככל שלא נקבעו כאמור.

35. עונשים משמעותיים

(א) ועדת המשמעת רשאית להטיל על בעל הרישיון, על תאגיד בנקאי או על מי שאחראי לעבירה כאמור בסעיף 30(ג) אחד או יותר מעונשים אלה:

- (1) התראה;
- (2) גזיפה;

(3) קנס בשיעור שלא יעלה על פי חמישה מן הקבוע בסעיף 61(א1) לחוק העונשין ולגבי תאגיד בנקאי – פי עשרה מהקבוע בסעיף האמור;

(4) התליית רשיון לתקופה שלא תעלה על שנתיים;

(5) ביטול רישיון, ולגבי מי שאינו בעל רישיון – פסילה מלקבל רישיון, לתקופה שלא תעלה על עשר שנים.

(ב) לא ישלם תאגיד קנס שהוטל על זולתו ולא ישלם מעביד קנס שהוטל על עובדו.

36. ערעור

(א) על החלטת ועדת משמעת רשאים הצדדים לערער לפני בית משפט מחוזי תוך 30 ימים מיום שהובאה ההחלטה לידיעתם.

(ב) בית המשפט המחוזי ידון בערעור כדן יחיד; פסק דינו יהיה ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאת נשיא בית המשפט העליון או מאת שופט אחר של בית המשפט העליון שנשיאו קבע לכך, או אם ניתנה רשות לכך בגוף פסק הדין.

(ג) הגשת ערעור לא תעכב ביצוע ההחלטה שעליה מערערים, לרבות החלטה על פרסום כאמור בסעיף 38, זולת אם נקבע אחרת בידי ועדת המשמעת או בידי בית המשפט.

(ד) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לדיון בערעור.

37. דיון משמעותי ודיון פלילי

(א) דיון לפי פרק זה אין בו כדי לעכב או לבטל דיון פלילי בשל אותו מעשה או מחדל.

(ב) הואשם אדם בפלילים בשל מעשה או מחדל המשמש עילה גם לדיון משמעותי, רשאית ועדת המשמעת להפסיק את דיוניה עד למתן פסק דין סופי בדיון הפלילי.

38. פרסום החלטה

ועדת משמעת רשאית להורות על פרסום ברבים של החלטה בענין עבירת משמעת, כולה או מקצתה, בדרך שתיראה לה; הורתה הועדה כאמור, רשאית הרשות לפרסם את ההחלטה בהתאם להוראה.

138. הפרשי הצמדה וריבית

לא שולם הקנס האזרחי במועד, יתווספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד תשלומו.

138. פ.ח. גביה

קנס אזרחי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה).

138. ט. שמירת אחריות

(א) תשלום קנס אזרחי לא יגרע מאחריותו הפלילית או המשמעתית של אדם בשל הפרה.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום או קבילה משמעתית על עבירה לפי חוק זה, לא יחויב בשלה בתשלום קנס אזרחי, ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

138. פ.ר.ס. על הטלת קנס

הוטל קנס אזרחי לפי פרק זה, רשאי יושב ראש הרשות להורות למי שחייב בתשלום הקנס להודיע ללקוחותיו או לפרסם בעיתון, או בכל דרך אחרת שיורה, את דבר הטלת הקנס, את שמו של החייב בתשלום, את מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה, ואת סכום הקנס.

138. י.א. ערעור

(א) על דרישה לתשלום קנס אזרחי ניתן לערער לפני בית משפט מחוזי בתוך שלושים ימים מיום שנמסרה הדרישה.

(ב) אין בהגשת הערעור כדי לעכב תשלום קנס אזרחי, אלא אם כן הסכים לכך יושב ראש הרשות או הורה בית המשפט אחרת.

(ג) התקבל הערעור, יוחזר הקנס האזרחי, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

139. סעיף (ג)

(ג) מי שעבר על הוראה לפי סעיף 27, דינו – קנס פי שישה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור; בעבירה נמשכת רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף בשיעור החלק החמישים של הקנס שהוא רשאי להטילו, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

בחוק השקעות משותפות:

111. סעיף (ג)

(ג) ראתה הרשות כי נאמן אינו ממלא את תפקידו לפי הוראות חוק זה, וכי ענינם של בעלי היחידות נפגע או עלול להיפגע, רשאית היא להורות לו על תיקון הפגמים תוך תקופה שתקבע; לא תוקנו הפגמים תוך אותה תקופה, רשאית הרשות, לאחר שנתנה לנאמן הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו, לבקש מבית המשפט כי יעביר את הנאמן מכהונתו.

בשיעור עשרים אחוזים מהקנס הקבוע לפי הסעיף האמור, ואם הוא תאגיד בנקאי – חמישים אחוזים מהקנס האמור; נעשה מעשה או מחלל שקבועה בשל עבירה לפי סעיף 39(ג), רשאי הוא להטיל קנס אזרחי בשיעור חמישה אחוזים מהקנס הקבוע לפי אותו סעיף; אם הוא תאגיד מורשה עשרה אחוזים מהקנס הקבוע לפי אותו סעיף, ואם הוא תאגיד בנקאי חמישים אחוזים מהקנס הקבוע לפי אותו סעיף.

(ה) יושב ראש הרשות ידווח ליועץ המשפטי לממשלה, אחת לשישה חודשים, על קנסות אזרחיים שנדרשו לפי סעיף זה בשל עבירה לפי פסקאות (4) ו-(5) של סעיף 39(ב); הדיווח ייערך במתכונת ויכולול פריטים, כפי שהורה היועץ המשפטי לממשלה.

138. ב. עדכון קנס אזרחי

(א) יושב ראש הרשות רשאי לעדכן את הסכום הבסיסי ב-1 בינואר של כל שנה, לפי שיעור השינוי שחל במדד, מהמדד האחרון שפורסם לפני יום השינוי לעומת המדד האחרון שפורסם לפני תחילתו של חוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות וניגודי הענינים בשוק ההון בישראל (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2005 ורשאי הוא לעגל את הסכום לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים.

(ב) יושב ראש הרשות יפרסם בהודעה ברשומות את הסכום הבסיסי המעודכן.

138. ג. סכומים קבועים

יושב ראש הרשות אינו רשאי להטיל קנס אזרחי הנמוך מן הקנס האזרחי הקבוע בפרק זה.

138. ד. הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(א) בהפרה נמשכת ייווסף על הקנס האזרחי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על הקנס האזרחי שניתן היה להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה למחצית הקנס כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר קנס אזרחי או שבשלה הורשע.

138. ה. דרישת קנס אזרחי ותשלומו

קנס אזרחי ישולם לפי דרישת יושב ראש הרשות, בתוך שלושים ימים מיום מסירתה; הדרישה תוצא לאחר שנמסרה הודעה למי שאליו נועדה הדרישה, על הכוונה להוציאה וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו; בהודעה כאמור יצוין כי בשל הפרה נמשכת יחויב המפר בקנס אזרחי נוסף לפי הוראות סעיף 138.

138. ו. סכומי קנס אזרחי מעורבנים

הקנס האזרחי יהיה לפי הסכום המעודכן ביום הדרישה לתשלום, ואם הוגש ערעור ובית המשפט הדן בערעור הורה על עיכוב תשלומו – לפי סכומו המעודכן ביום החלטתו בערעור.

סעיף 15(ב) ו-1(ג):

אחר על אודות הקרן פרט שיש לכלול בהם לפי הוראות חוק זה, או כלל בהם פרט מטעה;

(7) לא קיים במועד חובת הגשת דוח או מסירת הדו"ח או פרוסום בעיתון לפי חוק זה.

(ב) מי שעשה אחד מאלה יהא חייב בקנס אזורי בשיעור פי שישה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:

(1) (נמחקה);

(2) לא מילא הוראה שניתנה לו לפי סעיפים 6(ב), 11(ג), 15(א) או (ד) סיפה, 28, 34(ב), 35(א), 48(א) או (ב), 72(ב) או (ג) או (ד), (ד) 73 ו-78(א) או (ח) ו-129(ב) או (ב1);

(2א) העסיק אדם בתפקיד הכרוך בקבלת החלטות שענינן ניהול תיק השקעות של קרן שבניהולו, בניגוד להוראות סעיף 22;

(3) הפר הוראות סעיף 31(ג);

(4) הפר הוראות סעיף 32(ג);

(5) (נמחקה);

(6) הפר הוראות לפי סעיף 44;

(7) הפר הוראות לפי סעיף 46(ז) או (ח);

(8) הפר הוראות סעיף 51;

(9) הפר הוראות סעיף 53(א)(2);

(10) הפר הוראות לפי סעיף 59;

(10א) ביצע עסקה כאמור בסעיף 18(6), (7) או (7א) אף שהעסקה לא אושרה מראש בידי הדירקטוריון או בידי ועדה מוועדותיו, בניגוד להוראות סעיף 60;

(10ב) ביצע שינוי מהותי במדיניות ההשקעות של קרן שבניהולו, בניגוד להוראות סעיף 61(ב1);

(11) הפר הוראות לפי סעיף 61 בכך ששווי נכס או סוג נכסים מסך כל השווי הנקי של נכסי הקרן חרג, ביתר או בחסר, מן השיעור שנקבע במדיניות ההשקעות של הקרן, והחריגה לא עלתה על חמישה אחוזים מהשווי הנקי של נכסי הקרן ולא נתקיים סייג מן הסייגים הקבועים בסעיף האמור;

(12) הפר הוראה לפי סעיף 62 בכך, שבקרן שבניהולו שיעור ניירות ערך של תאגיד, שיעור נייר ערך מהשווי הרשום למסחר או שיעור נכס אחר, עלה על השיעור המרבי שקבע שר האוצר, ולא עלה ביותר מכל אחד מאלה: מחצית מהשיעור המרבי או חמישה אחוזים נוספים לשיעור המרבי, ולא נתקיים סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף האמור;

(13) הפר הוראות לפי סעיפים 63 או 64;

(14) הפר הוראות לפי סעיף 65(א);

(15) (נמחקה);

(ב) ראה יושב ראש הרשות כי ניהול קרן בידי מנהל קרן נעשה תוך חריגות חזרות ונשנות מהוראות חוק זה או מהוראות חוק ניירות ערך, רשאי הוא להורות למנהל הקרן לתקן את החריגות בתוך תקופה שיקבע ולחדול מהן; חלפה התקופה שקבע יושב ראש הרשות, ונוכחה הרשות כי הקרן ממשיכה להתנהל תוך חריגות מהוראות כאמור, רשאית הרשות, לאחר שנתנה למנהל הקרן הזדמנות להשמיע את טענותיו, לבטל את האישור שניתן לו לשמש כמנהל קרן.

(ג) ראתה הרשות כי ניהול קרן בידי מנהל הקרן נעשה תוך חריגה מהותית מהוראות לפי כל דין, וכי ענינם של בעלי היחידות נפגע או עלול להיפגע מכך, רשאית היא, לאחר שנתנה למנהל קרן הזדמנות להשמיע את טענותיו, לבטל את האישור שניתן לו לשמש כמנהל קרן.

סעיף 23ב(ב):

"(ב) ועדת הרשימות רשאית שלא לתת היתר לפי סעיף זה, מטעמים אלה, בלבד:

(1) טעמים הנוגעים למדיניותו של מבקש ההיתר או של בעל שליטה בו;

(2) ניתן לגבי מבקש ההיתר צו כינוס נכסים בהליכי פשיטת רגל או שהוא הוכרז פושט רגל וטרם חלפו חמש שנים מיום שקיבל הפטר כאמור בסעיף 62 לפקודת פשיטת הרגל, התש"ם-1980, או שמבקש ההיתר הוכרז פסול דין, ואם הוא תאגיד – ניתן צו לפירוק או מונה כונס נכסים לנכסיו או לחלק מהותי מהם בשל אי תשלום חוב."

סעיף 26(ב):

"(ב) לא יהיה בתשקיף פרט מטעה."

פרק י':

פרק י': קנס אזורי

114. קנס אזורי

(א) מי שעשה אחד מאלה יהא חייב בקנס אזורי בשיעור פי שלושה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:

(1) הפר הוראות סעיף 8;

(2) הפר הוראות לפי סעיף 26(1);

(3) הפר הוראות סעיף 33;

(4) הפר הוראות לפי סעיף 42(ה);

(4א) קבע את שווי נכסי קרן פתוחה שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 43(ב) או קבע את שווי נכסי קרן סגורה שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 50(ב);

(5) הפר הוראות לפי סעיף 49;

(6) לא כלל בתשקיף, בדוח, בהודעה, במידע או במסמכים שמסר לרשות, בפרסום בעיתון או בפרסום

- (16) פרסם או גרם לפרסום, כמפורט להלן:
- (א) דבר ביחס לקרן שבניהולו אף שהנאמן לא אישר מראש את הפרסום ואת תוכנו, בניגוד להוראות סעיף 73(א);
- (ב) תשואה שהשיגה קרן פתוחה, בניגוד להוראות לפי סעיף 73(ב)(1);
- (ג) דבר ביחס לקרן שאינה בניהולו, בניגוד להוראות לפי סעיף 73(ג);
- (ד) מחירי יחידה או מחירי פדיון יחידה של כל הקרנות או של מרביתן, או של תשואותיהן, שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 73(ג);
- (ה) דבר ביחס לקרן סגורה, בניגוד להוראות סעיף 73(ג);
- (17) הפר הוראות לפי סעיף 78(ג), (ה) או (ו):
- (17א) הפר הוראות סעיף 78(ד) בכך שלא הורה למנהל הקרן בכתב לתקן ליקויים שמצא בניהול הקרן, ולא קבע לו מועד לתיקונם;
- (17א1) פרע מנכסי קרן שכר נאמן או שכר מנהל קרן, שלא כפי שנקבע בהסכם הקרן, בתשקיף או בדוח, בניגוד להוראות סעיף 80(א)(1), או פרע מנכסי קרן עמלות והוצאות אחרות הכרוכות בביצוע עסקאות בעד הקרן, שלא כפי שפורטו בתשקיף או בדוח, בניגוד להוראות סעיף 80(א)(2);
- (17ב) שילם או גבה עמלה בניגוד להוראות לפי סעיף 82(ג);
- (18) הפר הוראות סעיף 106(ג).
- (ג) מי שעשה אחד מאלה יהא חייב בקנס אזרחי בשיעור פי שנים עשר מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:
- (1) מכר או פדה יחידות במחיר שאינו כנדרש לפי סעיפים 42(א) עד 50(ג), 56(ב) או גבה עמלה בשיעור שאינו כנדרש לפי סעיף 42(ד);
- (א1) החזיק אמצעי שליטה במנהל קרן בשיעור הטעון היתר לפי הוראות סעיף 23, בלא שקיבל היתר לפי הוראות אותו סעיף;
- (1ב) לא מילא אחר הוראה שניתנה לו לפי סעיף 23(א) עד (ג);
- (ג1) קיבל לניהולו קרן ממנהל קרן אחר, בניגוד להוראות סעיף 123(א);
- (ד1) שלט במנהלי קרנות, באופן שנתח השוק הכולל שלו עולה על עשרים אחוזים, בניגוד להוראות סעיף 123(ב);
- (ה1) סירב להפיץ יחידות בניגוד להוראת סעיף 44(א);
- (2) הפר הוראות לפי סעיף 46(א) עד (ה);
- (א2) מכר או פדה יחידה של קרן מועדים קבועים שלא במועדים לפי סעיף 47 או שלא במועדים הקבועים בהסכם הקרן;
- (3) הפר הוראות סעיף 56(א);
- (4) הפר הוראות לפי סעיף 61 בכך שהתקיים אחד מאלה:
- (א) הוחזק בקרן נכס בניגוד למדיניות ההשקעות של הקרן;
- (ב) שווי נכס או סוג נכסים מסך כל השווי הנקי של נכסי הקרן חרג, ביתר או בחסר, מן השיעור שנקבע במדיניות ההשקעות של הקרן, והחריגה עלתה על חמישה אחוזים מהשווי הנקי של נכסי הקרן, ולא נתקיים סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף האמור;
- (5) הפר הוראה לפי סעיף 62 בכך שבקרן שבניהולו שיעור ניירות ערך של תאגיד או שיעור נייר ערך מהשווי הרשום למסחר או שיעור נכס אחר עלה על השיעור המרבי שקבע שר האוצר ביותר ממחצית מהשיעור המרבי או ביותר מחמישה אחוזים נוספים לשיעור המרבי, ולא נתקיים סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף האמור;
- (6) הפר הוראות לפי סעיף 62 בכך שקנה עבור הקרן נכס ששיעורו בעת קנייתו, עלה על השיעור המרבי שנקבע בתקנות;
- (7) הפר הוראות לפי סעיף 62 בכך שקנה נכס עבור הקרן או החזיק נכס בקרן שלא על פי התנאים שנקבעו בתקנות;
- (8) הפר הוראות סעיף 78(א), ויראו הפרה חוזרת כמשמעותה בסעיף 115(ב) או הפרה נמשכת מעל ארבעים וחמישה ימים בידי מנהל הקרן, כהפרה של הוראות סעיף 78(א) בידי הנאמן זולת אם הודיע הנאמן על ההפרה לרשות מיד לאחר שנודע לו עליה;
- (א8) הציע תשלום או הטבה אחרת, בניגוד להוראות סעיף 82(א), או גבה עמלה בניגוד להוראות סעיף 82(ב);
- (9) הפר הוראות סעיף 129(א).
- (ד) מי שעשה אחד מאלה יהא חייב בקנס אזרחי בשיעור חמישית מן הסכום שלגביו נעשתה ההפרה, או בקנס כאמור בסעיף קטן (א), לפי הגבוה ביניהם אך לא יותר משיעור של פי חמישה עשר מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין;
- (1) הפר הוראות סעיף 45 או סעיף 53(א)(3);
- (2) הפר הוראות סעיף 70.
- (ה) מי שהפר הוראה מהוראות הסעיפים המנויים בסעיף זה, תיקן את תוצאות ההפרה והודיע על כך לרשות מיוזמתו, לא יאוחר מיום חישוב המחירים השלישי לאחר שהחלה ההפרה – פטור מקנס.

על הפרה לפי סעיפים 114 ו-115, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) על דרישה כאמור בסעיף קטן (א) ניתן לערער לפני בית המשפט ויחולו הוראות סעיף 95; אין בערעור כדי לעכב את תשלום הקנס זולת אם בית המשפט הורה אחרת.

(ד) התקבל ערעור, יוחזר הקנס וייתוספו עליו הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (להלן – הפרשי הצמדה וריבית) מיום תשלום ועד יום החזרתו.

(ה) (בוטל).

118. הפרשי הצמדה וריבית

לא שולם קנס במועד, ייתוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית.

119. גביה

קנס ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה).

120. שמירת אחריות פלילית

(א) תשלום קנס אזרחי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל ההפרה.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה לפי חוק זה, לא יחויב בשלה בתשלום קנס אזרחי, ואם שילם, יוחזר לו הקנס וייתוספו עליו הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

סעיפים 121 עד 123:

121. הגדרות

בפרק זה –

”מחשבה פלילית” – מודעות לטיב המעשה ולקיום הנסיבות, ויראו מי שחשד בדבר טיב המעשה או אפשרות קיום הנסיבות, כמי שהיה מודע להם אם נמנע מלבררם;

”מעשה” – לרבות מחדל.

122. אחריות פלילית של תאגיד

(א) תאגיד ישא באחריות פלילית לפי חוק זה –

(1) בעבירה המצריכה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות – אם בנסיבות הענין ולאור תפקידו, סמכותו ואחריותו בניהול עניני התאגיד או בעבורו, יש לראות במעשהו, במחשבתו של אדם או ברשלנותו, את מעשהו, מחשבתו או רשלנותו של התאגיד;

(2) בעבירה שאינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות – כשהעבירה נעברה בידי אדם במילוי תפקידו בתאגיד או בעבורו.

(ב) בעבירה שנעברה במחדל, כאשר מוטלת חובת עשייה על תאגיד, אין נפקה מינה אם ניתן לייחס את המחדל לבעל תפקיד פלוני אם לאו.

(ו) מי שהפר הוראה מההוראות לפי הסעיפים המנויים בסעיפים קטנים (ב)(11) עד (14) ו-(ג)(1), (4) ו-(5), תיקן את תוצאות ההפרה והודיע על כך לרשות מיוזמתו, יהא חייב בקנס אזרחי –

(1) בשיעור רבע מסכום הקנס האזרחי הקבוע לאותה הפרה בפרק זה, אם תיקן והודיע כאמור לאחר המועד האמור בסעיף קטן (ה), אך לא יאוחר מחמישה עשר ימים מיום שאירעה ההפרה או מיום שהחלה;

(2) בשיעור מחצית מסכום הקנס האזרחי הקבוע לאותה הפרה בפרק זה, אם תיקן והודיע כאמור במועד המאוחר מחמישה עשר ימים מהיום שבו אירעה ההפרה או מהיום שבו החלה, אך לא יאוחר משלושים ימים לאחר שאירעה ההפרה או לאחר שהחלה.

(ז) יושב ראש הרשות ידווח ליועץ המשפטי לממשלה, אחת לששה חודשים, על קנסות אזרחיים שנדרשו לפי סעיפים קטנים (ב)(17) ו-(ג)(א8); הדיווח ייערך במתכונת ויכלול פרטים, כפי שיוורה היועץ המשפטי לממשלה.

115. הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(א) בהפרה נמשכת ייתוסף על הקנס הקבוע לאותה הפרה, קנס בשיעור החלק החמישים שלו לכל חודש בו נמשכה ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייתוסף על הקנס שניתן היה להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה למחצית הקנס כאמור; לענין זה ”הפרה חוזרת” – הפרת הוראה מהוראות סעיף בחוק זה או לפיו, בתוך שנתיים מיום הפרת הוראה מהוראות אותו סעיף או לפיו, ובהפרה נמשכת – מן היום האחרון שבו נמשכה.

(ג) סכום הקנס בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לא יעלה על סכום שהוא פי חמישה עשר מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

116. שיעורי הקנס המעורבנים

הקנס יהיה לפי סכומו המעורבן ביום הדרישה לתשלומו, ואם הוגש ערעור ובית המשפט הדין בערעור הורה על עיכוב תשלומו – לפי סכומו המעורבן ביום ההחלטה בערעור.

117. דרישת הקנס ותשלומו

(א) קנס על הפרה לפי סעיף 114 ישולם לפי דרישת יושב ראש הרשות, בתוך שלושים ימים מיום קבלתה; הדרישה תוצא לאחר שהודיע למי שאליו נועדה על הכוונה להוציאה וניתנה לו הזדמנות נאותה להשמיע את דברו.

(ב) (1) יושב ראש הרשות רשאי לקבוע כי יראו הפרת הוראה וזהה בכמה קרנות שבניהולו של מנהל קרן כהפרה אחת, אם ההפרה בקרנות נעשתה באותו יום ובשל אותו גורם;

(2) יושב ראש הרשות והרשות אינם רשאים להטיל קנס אזרחי הנמוך מן הקנס האזרחי הקבוע בפרק זה ואולם הרשות רשאית לקבוע שלא יידרש קנס

123. חזקת רשלנות

מי שעשה אחד מאלה, דינו – קנס פי שלושה מן הקנס האמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין, וזולת אם הוכיח כי נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן לעשות באופן סביר כדי למנוע את העבירה:

(1) לא כלל בתשקיף פרט העשוי להיות חשוב למשקיע סביר או כלל בתשקיף פרט מטעה;

(2) הפר הוראות לפי סעיף 49(ב);

(3) הפר הוראות לפי סעיף 65(ב);

(4) הפר הוראות סעיף 77(א) או (ב);

(א4) הפר הוראות סעיף 81 בכך שהשתתף או שהצביע בדיון בענין אישור עסקה בניירות ערך שהוציא תאגיד שהוא בעל ענין בו;

(5) כלל פרט מטעה בדו"ח, בהודעה, בפרסום בעתון או בפרסום אחר אודות הקרן;

(א5) גילה את תוכנם של ידיעה או מסמך שהגיעו לידי מוכח תפקידו, בניגוד להוראות סעיף 97(ד);

(6) הפר הוראות לפי סעיף 100(ב) או (ד);

(א6) הפר הוראות סעיף 109 בכך שלא סיים עד לתום תקופת המימוש את מימוש נכסי הקרן ואת

חלוקת המזומנים כאמור בסעיף 109(א), למעט מימוש נכסים לפי סעיף 109(ג), או לא עשה לאחר תקופת המימוש למימוש נכס או יתרת חוב, או לא חילק את המזומנים שנתקבלו במימוש, כאמור בסעיף 109(ג);

(7) הפר הוראות סעיף 111(ה).

סעיפים 127 ו-128:

127. אחריות ישירה לעבירת תאגיד

נעברה עבירה לפי סעיפים 124 או 125 בידי תאגיד, ישא באחריות גם מי שמעשהו או מחדלו הוא המעשה או המחדל המהווה את העבירה.

128. אחריות מנהלים

נעברה עבירה לפי סעיף 123 בידי תאגיד, ישא באחריות גם דירקטור, חבר ועדת דירקטוריון שאינו דירקטור, המנהל הכללי וכל ממלא תפקיד כאמור גם אם תואר משרתו שונה, אלא אם כן הוכיח אחד מאלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ולא היה עליו לדעת עליה או שלא יכול היה לדעת עליה;

(2) שנקט את כל האמצעים הסבירים כדי למנוע את העבירה.

